

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István és Jakab István
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Szilágyi György*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	4699
Napirend előtti felszólalások:	
Ungár Péter (LMP).....	4699
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	4701
Székely Sándor (DK)	4703
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár	4704
Dr. Varga László (MSZP)	4706
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár.....	4708
Szilágyi György (Jobbik).....	4709
Takács Szabolcs Ferenc , a Miniszterelnökség államtitkára.....	4711
Tordai Bence (Párbeszéd)	4712
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	4714
Dr. Aradszki András (KDNP).....	4716
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	4717
Böröcz László (Fidesz)	4719
Takács Szabolcs Ferenc , a Miniszterelnökség államtitkára.....	4721

Kérdések

Szávay István (Jobbik) - a nemzeti vagyonkezelésért felelős tárca nélküli miniszternek - „A Kormány szerint összetartoznak-e a magyarok és a székelyek?” címmel	4723
Potápi Árpád János , a Miniszterelnökség államtitkára.....	4724
Szabó Sándor (MSZP) - a belügyminiszternek - „Komolyan nincs másfél milliárd forint a legszegényebbek támogatására ott, ahol több száz milliárdot költenek stadionokra? Miért nem biztosítanak nagyobb keretösszeget a szociális tűzifaprogramra?” címmel.....	4724
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	4725
Arató Gergely (DK) - a legfőbb ügyésznek - „Politikai tisztogatás az ügyészségen?” címmel	4726
Dr. Lajtár István , a legfőbb ügyész helyettese.....	4726
Ungár Péter (LMP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Támogatja-e a kormány az SNI-s gyermekek oktatását és az őket nevelő pedagógusokat?” címmel	4727
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	4728
Burány Sándor (Párbeszéd) - a belügyminiszternek - „Miért a gettók Magyarországot kívánják építeni?” címmel.....	4729
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	4730
Ágh Péter (Fidesz) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Milyen lépéseket tervez tenni a Kormány a Szombathely-Kőszeg közötti közúti kapcsolat fejlesztése érdekében?” címmel... ..	4731
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	4731
Ander Balázs (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszterének - „A Tajgetoszról lerugdálva. Avagy, miért nem intézkednek, hogy az SNI-s diákok megkapják az őket megillető fejlesztéseket?” címmel... ..	4732
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	4733
Molnár Gyula (MSZP) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Miért kell szenvedniük a budafokiaknak a légiforgalom miatt?” címmel	4734
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	4735

Arató Gergely (DK) - az emberi erőforrások miniszterének - „Állami gondozásból az otthontalanságba?” címmel	4735
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	4736
Hohn Krisztina (LMP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Hogyan kívánja segíteni a Kormány a háziorvosi praxisok megerősítését?” címmel.....	4737
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	4738
Tordai Bence (Párbeszéd) - a pénzügyminiszternek - „A kormány visszavonja a kafetéria adókedvezményének megszüntetését a szakszervezeti tiltakozások hatására?” címmel	4738
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	4739
Pócs János (Fidesz) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Várható-e a Jászságban további útszakaszok felújítása? Mely szakaszok az érintettek, mikor vehetik igénybe azokat a lakosok?” címmel	4740
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	4741
Dr. Staudt Gábor (Jobbik) - a belügyminiszternek - „Azután sem érzi úgy a Kormány, hogy fel kellene lépni az igazságszolgáltatás függetlenségének védelmében, hogy az Európai Bírói Egyesület felügyeleti eljárást kezdeményezett az OBH és az OBT között kialakult helyzet kivizsgálására?” címmel	4742
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	4743
Korózs Lajos (MSZP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Miért lapítanak a kórházi fertőzésekről?” címmel.....	4743
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	4744
Varju László (DK) - a belügyminiszternek - „Meddig tart ez a szemétség?” címmel	4745
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	4746
Schmuck Erzsébet (LMP) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Van a Kormánynak bármilyen elfogadható magyarázata arra, hogy a hulladékszállítási és -gazdálkodási tevékenység környezetvédelmi közszolgáltatás helyett miért válik mind több településen katasztrófavédelmi kérdéssé, miközben a Kormány két kézzel önti a közpénzt a feladatellátásra kijelölt „Kukaholding-ba?” címmel.....	4746
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	4747
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszterének - „Nemzeti dohányboltot igen, patikát viszont nem lehet nyitni. Jól van ez így?” címmel	4748
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	4749
Dr. László Imre (DK) - az emberi erőforrások miniszterének - „Még mindig nem veszük komolyan a sürgősségi és intenzív ellátással kapcsolatos aggasztó jeleket?” címmel	4750
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	4751
Schmuck Erzsébet (LMP) - az emberi erőforrások miniszterének - „Mit tesz a Kormány és az egészségügyért felelős tárca azért, hogy egyes környezeti ártalmakból eredő, előre látható megbetegedések és halálozások csökkenjenek?” címmel.....	4752
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	4753
Magyar Zoltán (Jobbik) - az agrárminiszternek - „Be kell vezetni az őszi aszály fogalmát?” címmel.....	4753
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	4754
Ügyrendi kérdésben felszólaló:	
Ungár Péter (LMP).....	4755

Azonnali kérdések és válaszok órája

Dr. Lukács László György (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszterének - „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel	4756
Dr. Kásler Miklós emberi erőforrások minisztere.....	4757
Viszónválasz:	
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	4757
Dr. Kásler Miklós emberi erőforrások minisztere.....	4758
Mesterházy Attila (MSZP) - a Magyar Nemzeti Bank elnökének - „Nicsak, ki beszél!?” címmel	4758
Nagy Márton István , a Magyar Nemzeti Bank alelnöke	4759
Viszónválasz:	
Mesterházy Attila (MSZP)	4760
Nagy Márton István , a Magyar Nemzeti Bank alelnöke	4760
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	4761
Varju László (DK) - a pénzügyminiszternek - „Mikor számolnak el a letelepedési kötvényekkel?” címmel... ..	4761
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	4762
Viszónválasz:	
Varju László (DK).....	4763
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	4763
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	4764
Hohn Krisztina (LMP) - a pénzügyminiszternek - „Tervezi-e a kormány önkormányzati szociális bérlakások építésének finanszírozását a lakhatási válság feloldásának érdekében?” címmel... ..	4764
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	4765
Viszónválasz:	
Hohn Krisztina (LMP).....	4766
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	4766
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	4767
Szabó Timea (Párbeszéd) - a miniszterelnöknek - „Mire készül a Kormány?” címmel.....	4767
Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter	4768
Viszónválasz:	
Szabó Timea (Párbeszéd)	4768
Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter	4769
Ágh Péter (Fidesz) - a honvédelmi miniszternek - „Nemzetbiztonsági átvilágítás és nyomozás indult Demeter Márta ellen! Korlátozható-e a politikus nem nyilvános adatokba történő betekintési joga, míg nem derül ki az igazság?” címmel	4769
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár	4770
Viszónválasz:	
Ágh Péter (Fidesz)	4771
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár	4771
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	4772
Hegedűs Lorántné és dr. Kepli Lajos (Jobbik) - az innovációért és technológiáért felelős miniszternek - „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel	4772
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	4773
Viszónválasz:	
Kepli Lajos (Jobbik).....	4774
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	4774

Dr. Aradszki András (KDNP) - a belügyminiszternek - „Hogyan alakul idén a települési önkormányzatok támogatása?” címmel	4775
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	4776
Viszonzválasz:	
Dr. Aradszki András (KDNP)	4777
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár	4777
Kunhalmi Ágnes (MSZP) - a miniszterelnök úrnak: „Aláírják-e a CEU-ról megszületett megállapodást?” címmel	4778
Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter	4779
Viszonzválasz:	
Kunhalmi Ágnes (MSZP)	4780
Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter	4780
Személyes érintettség okán felszólaló:	
Demeter Márta (LMP)	4781
Napirend utáni felszólalások:	
Magyar Zoltán (Jobbik)	4781
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	4783
Pintér Tamás (Jobbik)	4785
Witzmann Mihály (Fidesz)	4786
Dr. Varga László (MSZP)	4787
Schmuck Erzsébet (LMP)	4789
Ungár Péter (LMP)	4791
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	4792
Gréczy Zsolt (DK)	4794
Hajdu László (DK)	4795
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	4798
Az ülés bezárása	4798

Az ülésen jelen voltak:

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára, TAKÁCS SZABOLCS FERENC államtitkár, TUZSON BENCE államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, DR. KÁSLER MIKLÓS emberi erőforrások minisztere, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
16. ülésnapja
2018. november 5-én, hétfőn
(11.03 óra - Elnök: dr. Hiller István
Jegyzők: Gelencsér Attila és Szilágyi György)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Jó napot kívánok! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Érdeklődők! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 16. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Szilágyi György jegyző urak lesznek a segítségemre. Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

A mai napon **napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük munkánkat, ezt követően 12 óra 15 perctől 13 óra 45 percig a kérdésekre, majd körülbelül 13 óra 45 perctől 14 óra 45 percig az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor, végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Ungár Péter képviselő úr, az LMP képviselője: „Diákok tízezreinek esélyeit szünteti meg a kormány” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Orbán Viktor azt mondta három évvel ezelőtt, hogy nem engedhetjük meg magunknak, hogy a világ egyetemi rangsorának első kétszáz helyén nincs magyar egyetem. Ezt rá egy évvel megismételte. Jelenleg a helyzet az, hogy a Szegedi Tudományegyetemet, a BME-t, az ELTE-t megelőzi a ljubljani egyetem, a Jagelló Egyetem, a Károly Egyetem Prágából, illetve a belgrádi és a varsói egyetem a három összesített nagy nemzetközi rangsorban.

Hogy az önök szavait használjam, felsőoktatásban régiós középmezőnyből az elmúlt nyolc év alatt sereghajtók lettünk, ez a kormányzati ígéret, amit miniszterelnök úr megfogalmazott, nemhogy nem teljesült, hanem az ellenkező irányba indultak el folyamatok, a magyar egyetemek egyre csökkennek a nemzetközi rangsorokban, és ez azért van, mert ez a Fidesz politikájának a lényege.

Az a helyzet, hogy önök mindent elkövetnek azért, hogy a felsőoktatás a duális képzéstől elkezdve, a szakiskolák támogatásáig arról szóljon, hogy az önök által preferált multinacionális vállalatoknak gyártsanak le munkaerőket, nem pedig a kiművelt emberfők sokaságát. Hogy Puzsér Róbertet idézzem: „Ezt a nemzetet Orbán Viktor gyártósor mellé rendelte, az oktatás elsoványosítása e rendelést szolgálja.” *(Közbeszólások az ellenzéki pártok soraiból, többek között: Ki az a Puzsér Róbert?)* Nehéz lenne felsorolni, hogy milyen támadás érte a magyar oktatást önök alatt, de már a harmadik kétharmadot követően annyi támadás érte a magyar felsőoktatást, ami tíz

évre is elég lenne. Önök mindig kineveznek egy ellenséget, legyenek azok a bankok vagy éppen a korábbi finanszírozói a Fidesznek, akivel folytatják ezt a pszichodramacsoportba illő hisztériát, de az a helyzet, hogy az igazi ellenségük a felsőoktatás, az igazi ellenségük az, hogy Magyarországon magas hozzáadott értékkel munkaerő tudjon képződni, és ne csak a multinacionális vállalatoknak csináljanak munkaerőt.

Az a helyzet, hogy annyira nagyon sok pénzt vontak ki a felsőoktatásból, hogy pár napja kiderült, az ELTE három karán is megszorításokat rendelt el a kancellár. *(Németh Szilárd István: Ez nem igaz!)* Magyarország legnagyobb egyetemén, Budapest egyik központi egyetemén a kémia szakon, ahol a kémiatanárokat tanítják, nincs pénz a kísérletekre, a kísérleteket szóban kell elmondaniuk; ezt több tanár is elmondta, sőt ezért sztrájkolnak.

Én pontosan tudom, hogy államtitkár úr percek múlva fel fog állni, el fogja mondani, hogy mindig is Óceánia ellen viseltünk hadat, hogy nincsen tandíj, hogy minden rendben van, amúgy pedig kolbászból van a kerítés és szivárványokon pónilovak rohagálnak, de az a helyzet, hogy ezzel szemben a valóság az, hogy jelenleg olyan állapotban van a felsőoktatás, hogy a kémiatanároknak kémiakísérleteket nem tudnak Magyarországon mutatni. Erre kéne majd reagálnia államtitkár úrnak.

Biztosan azt is el fogja mondani államtitkár úr, hogy megemelték a felsőoktatásban dolgozók fizetését. Jelenleg a kezdő oktatók bére megalázóan alacsony, nem egy versenyképes pálya a felsőoktatásba elmenni oktatni, és ami ennél is szomorúbb, hogy az oktatást és kutatást támogató többi munkaerőnek semmilyen emelést nem hajtottak végre az elmúlt nyolc évben. Tehát mindenki, aki nem konkrét tanári foglalkozást végez egy egyetemen, az adminisztratív munkatársaktól egészen addig, akik mondjuk, az épülettel dolgoznak, semmilyen emelést nem kaptak.

Továbbmennék. Talán az egyik legnagyobb probléma, ami megnehezíti a tandíj mellett a felsőoktatás problémáját, az a kollégiumi férőhelyek számának nagyon-nagyon alacsony aránya. Hogy csak egy példát mondjak, a Debreceni Egyetemen jelenleg 4800 kollégiumi férőhely van, a hallgatói létszám 26 ezer fő. A kollégiumi férőhely átlagosan 12-35 ezer forintba kerül, körülbelül 20 ezer forint, és egy átlagos albérlet Debrecenben jelenleg 88 ezer forint, és minden évben több ezer forinttal emelkedik. Ez azt jelenti, hogy bárki, aki nem debreceni, és arra az egyetemre kíván járni, tulajdonképpen, ha nem tartozik bele abba a pár ezer szerencsésbe, akinek jut kollégiumi férőhely, nem tudja megoldani a lakhatását. Nincsen ma Magyarországon szülőknek 80-90 ezer forintjuk arra, hogy kifizessék a gyerek albérletét úgy, ha ehhez nem járul hozzá valamilyen módon, ráadásul a Debreceni Egyetem, ami Magyarországnak szintén egy nagyon fontos intézménye, tudna még kollégiumi férőhelyeket építeni, lenne rá kereslet, lenne rá lehetőség, ennek ellenére maguk semmit nem tettek azért, hogy

nőjön a kollégiumi férőhelyek száma Magyarországon.

A CEU-ról még csak annyit szeretnék mondani, hogy azért nagyon érdekes a CEU, mert amit először idéztem miniszterelnök úrtól, hogy a top 200-ba kerüljön be magyar egyetem - volt ilyen magyar egyetem, a CEU ilyen magyar egyetem volt, ami például a közgazdasági rangsorban bekerült a top 200-ba; amúgy az önök által magánosított Közgáznál mindig is magasabb helyezést ért el.

Továbbmegyek. A Közép-európai Egyetem, ahol engem Illés Zoltán korábbi államtitkár úr tanított környezetvédelem szakon, és két diplomát kaptam, ami akkor még nem okozott a korábbi államtitkáruk problémát, minden rangsorban megelőzi a magyar egyetemeket.

Szardán tüntetni fogunk azért, hogy állítsák le a felsőoktatással szembeni hadjáratukat, és azért, hogy végre Orbán Viktor ígéretének megfelelően színvonalas legyen a magyar felsőoktatás. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön arról beszél, hogy nem ad kellő súlyt a magyar felsőoktatásnak a magyar kormányzat.

Tisztelt Képviselő Úr! 2010-2019 között a felsőoktatási forrásoknak a mértéke 46,1 százalékkal emelkedik a magyar költségvetésben, közel másfélszeresére emelkedik az, amit hallgatókra, diplomát szerezni akaró fiatalokra költünk ahhoz képest, mint amit örököltünk az elődeinktől. Másfélszeresére növeltük. Mindemellett pedig valóban, az ott dolgozóknak, ahogy ön is mondta, a bérét is megemeltük az elmúlt időszakban, 15+5+5 százalékkal, 27 százalékkal összességében.

Az egyetemek gazdasági stabilitását jól mutatja, hogy míg jó pár évvel ezelőtt az egyetemeknek 13 milliárd forintos adósságállománya volt, lejárt tartozása, ez a tavalyi évre a 13,3-ról 3 milliárdra csökkent, míg a pénzkészlete, amely korábban 64 milliárd forint volt, 289 milliárd forintra csökkent. Mindeközben pedig a kormányzat számtalan PPP projektet is kiváltott, '16-ban 12 PPP projektet 29 milliárd forint értékben, ami további 14 milliárd forint megtakarítást eredményezett, '17-ben 5,3, '18-ban 2 milliárd forint értékben. Sokkal stabilabb az egyetemek gazdasági helyzete ma, mint volt 2010-ben, jóval magasabbak a bérek a felsőoktatásban, mint voltak 2010-ben.

Azt pedig egyfajta beismerésnek veszem, tisztelt képviselő úr, ahogy ön az önök által gerjesztett álhírről beszélt, a tandíj bevezetéséről. Ön is tudja, hogy a Fidesz-KDNP volt az tíz évvel ezelőtt, amely megakadályozta, hogy a magyar fiataloknak és a magyar családoknak tandíjat kelljen fizetni. Akikkel önök egy-

egy időközi választáson összefognak, és együtt indítanak jelölteket - Gyurcsány Ferenc, az MSZP és a többi baloldali kisebb ellenzéki párt -, ők pedig azok voltak, akik 2008-ban általános tandíjat be akartak vezetni.

Tehát ha felüti egy kicsit az elmúlt tíz év történéseit, látja, hogy Magyarországon a Fidesz-KDNP-nek köszönhető 2008-ban is, de már ez így volt 1998-ban is, 1998-ban is a Fidesz-KDNP törölte el azt, amikor először hatalomra került, hogy általánosan tandíjat kelljen bevezetni. Ellenzékéből 2008-ban is meg tudta akadályozni, hogy a szocialisták tíz évvel később tandíjat akarjanak bevezetni, és most is, amit ön mondott, az a beismerése annak, hogy önök igazából álhíreket gerjesztettek.

(11.10)

Az LMP-nek jelen pillanatban rendkívül rossz helyzete van, minden volt elnökük az önök mostani pártját, mostani frakcióját, mostani képviselőit és politikáját szidja, attól elhatárolódik, nincs olyan volt LMP-elnök, -társelnök, aki ne határolódna el a mai LMP-től, és ne folytatna más politikát vagy ne vonulna vissza a politikától. Ebben a kétségbeesett helyzetükben gyártanak önök álhíreket, vagy adott esetben akár katonai titkos információkat is kiadnak *(Derültség az LMP soraiban.)* a nyilvánosság elé, csak hogy valahogy 5 százalék fölé tornásszák magukat. De ne játsszanak a magyar fiatalok jövőjével, ne játsszanak *(Derültség az LMP soraiban.)* a magyar családoknak a stabilitásával azáltal, hogy valótlán álhíreket terjesztenek!

Tisztelt Képviselő Úr! Olvasott ön az elmúlt napokban híreket? Azt mondta, hogy Magyarország nem a nagy hozzáadott értékű fejlesztési projektekre készül, hanem mindenféle egyéb Puzsér-idézetekkel jött. A Jaguar idehozta a fejlesztőközpontját Magyarországra, és ön két nappal később föláll a magyar parlamentben, és azt mondja, hogy nem fejlesztési típusú beruházások vannak, hanem csak kisebb hozzáadott értékű beruházások. Miután a Jaguar idehozta a fejlesztőközpontját, pár héttel azután, hogy a BMW idehozta az egyik fő gyártóközpontját, tisztelt képviselő úr, a mindennapi hírek azok, amelyek önöket cáfolják, és pontosan azért, mert ez a kormány olyan politikát folytat, amely Magyarországot egy ilyen innovációs központtá is tudja tenni.

Ami az államilag finanszírozott és egyéb felsőoktatási helyeket illeti, tisztelt képviselő úr, az idei évben 62 ezer diákot vettek fel állami finanszírozású helyre, tavaly 59 ezret, összességében 79 500 diákot vettek fel, tavaly 77 ezer diákot vettek fel. Tehát az idei évben nőtt a felsőoktatásba felvett hallgatóknak a száma is, és az államilag támogatott hallgatóknak a száma is nőtt. Az egyik legnagyobb mértékben 2015 óta az informatikai szakra felvetteknek a száma nőtt, 35 százalékkal többet vesznek fel, és ha ön megnézi, hogy Magyarországnak mi volt a célja a „Nemzeti reform” programban, hogy a 30-34 éveseknek legalább a 34

százaléka felsőoktatásban tanuljon, ezt már 2015-ben elértük, hiszen ez már akkor 34,3 százalék volt.

Nőtték tehát a felsőoktatásnak a forrásai, jóval kisebbek az egyetemek kintlévőségei, mint pár esztendővel ezelőtt, ebből látható, hogy Magyarországon végre - és jó, hogy ön a duális képzést említette - egy olyan felsőoktatási átállásnak a folyamatában vagyunk, ez a „Fokozatváltás a felsőoktatásban” stratégiából ki is olvasható, ahol egyre inkább a valós munkaerőpiaci igényekre igyekszünk reagálni.

Amit pedig a Soros-egyetem kapcsán mondott, hogy az a legjobb (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) magyarországi egyetem, amely Amerikában egy faházban működik, tisztelt képviselő úr, és ön szerint ebbe kell Magyarországnak kopogtatnia, és ez a csúcsteljesítmény, amit Amerikában egy faházban művelnek, ez pedig lenézése a teljes magyar felsőoktatási szférának. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelettel kérem a képviselőket, éppúgy, mint a kormány tagjait, hogy a házszabály szabta időkeretet tartsák be.

Most pedig napirend előtti felszólalásra következik Székely Sándor képviselő úr, a Demokratikus Koalíció képviselője: „Béremelkedés helyett bércsökkenés?” címmel. Parancsoljon!

SZÉKELY SÁNDOR (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Önök már kilenc éve kormányozták ezt az országot, és kilenc éve folytatnak mindenféle háborút az ellenzék, az IMF, a bankok, Soros György, a CEU és persze a menekültek ellen is. Mindent teszük elképesztően sok pénzből, és természetesen olyan tematikában, ami a valóságbolygón nem létezik. De ez csak az egyik tragédiája az ügynek, hogy elképesztő milliárdokat, több száz milliárdot költenek el ezekre a háborúkra a magyar költségvetésből. A probléma az, hogy közben egy másik háborúról meg elviszik a fókuszot, arról a háborúról, amit önök folytatnak a munkavállalók, a magyar állampolgárok egy jelentős része ellen. Márpedig önök a munkavállalókat az elmúlt kilenc évben egy szabályos háborúban szegénységben tartják, bizonytalanságban tartják és elnyomják.

Már hallom is, ahogy majd válaszol nekem a kormány által kijelölt ember, hogy milyen szörnyű volt itt az előző kormányok alatt, valóban elképesztő dolgok történtek, például az EU-dolgozóknak felemelték a bérét a duplájára, illetve volt 13. havi nyugdíj is, amit persze elvitt a gazdasági világválság, de hát önök, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, nem adták vissza az elmúlt kilenc évben, pedig állítólag ez a kilenc év maga a Kánaán, és mi sokkal jobban élünk, mint bárhol mások ebben az országban, de valahogy nem történt meg. Ráadásul az elmúlt években a környező országok minimálbérei és átlagbérei is elérték a magyar átlagbéreket, illetve a minimálbéreket, csak közben az a probléma, hogy az áraink nem Szerbia vagy

Ukrajna áraihoz közelítenek, hanem Németország és Ausztria áraihoz, csak hogy Ausztriában és Németországban nem 600 euró az átlagbér, hanem 2 ezer euró. És még ezek mellett az árak mellett is ott is persze nagy kockázatot jelent hitelt felvenni, lakást fenntartani, de ott azért nem viszik el a béreknek az 50-60-70 százalékát a lakhatási költségek. Ráadásul ott nem alulfizetett, agyondolgoztatott, jogfosztott, frusztrált emberek üzemeltetik az egészségügyet, az oktatást, vagy építik az utakat, hanem a társadalom megbecsült és büszke tagjai.

És hogy miért mondom el ezt most? Nos, azért, mert önök - folytatva az elmúlt évek hagyományait -, úgy tűnik, megint át akarják verni a magyar népet, béremelésről beszélnek, hogy 2019-ben hatalmas béremelés fog következni; hát persze, papíron akár 10 százalék is, csak közben meg elvették már a kafenériát, a béren kívüli juttatásokat is, így gyakorlatilag amit az egyik kezükkel adnak, azt a másikkal kezükkel elveszik.

Kedves Képviselőtársaim! Nem szégyellik magukat? Az elmúlt kilenc évben elképesztő mennyiségű pénz jött ide az Európai Uniótól. Az elmúlt kilenc évben hihetetlen gazdasági fellendülés volt az egész bolygón - és önök egy kommunikációs trükkel próbálják átverni a magyar lakosságot? Tényleg azt gondolják, hogy február 5-én a magyar lakosok, amikor kézhez kapják a fizetésüket, nem fogják tudni kiszámolni, hogy valójában nem kaptak önöktől semmit? Ennyire lenézik a magyar embereket?

Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Látom a szemükön és az arcukon, hogy most kinevetnek engem, és azt gondolják, hogy mit ugrál itt egy ellenzéki képviselő, örüljön, hogy meghallgatják. Jobb, ha tudják azonban, hogy a maguk szavazóin túl, akiket önök persze átvernek, van egy másik Magyarország is, és ez a másik Magyarország belül forrong, feszül, és egyre dühösebb. Elég lenne, ha felszállnának a budapesti buszokra vagy elvonatoznának vidékre, és akkor megtudnák önök is. 2010-ben az Orbán-kormány 34 központi adóval vette át a kormányzást. Ez a szám ma 41, de ez még mindig nem elég. A kafenéria, amit önök egy gombnyomással eltöröltek, arról szól, hogy önök nem osztoznak az emberek problémáiban, és nem értik azt. A gombnyomásuk arról tesz tanúbizonyságot, hogy önök csak és kizárólag vezérükhöz, Orbán Viktorhoz lojálisak, vele kötöttek véd- és dacsövetséget, nem pedig a bérből és munkából élőkkel.

A kérdésem igazándiból költői: tényleg ennyit jelent önöknek a kormányzás, ennyit jelent önöknek a magyar nép? Köszönöm szépen. (*Taps a DK és az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Bodó Sándor államtitkár úr reagál. Parancsoljon, államtitkár úr!

BODÓ SÁNDOR pénzügyminiszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A képviselő úr kérdése, illetve

az elmondott hozzászólás tartalma nagyon ellentmondásos, de arra azért alkalmas, hogy a tényadatok kapcsán elmondjam, hogy mi is a valós helyzet.

A Házban szerintem mindannyian tudjuk, hogy a piacgazdaságban a bérek emelése a gazdaság lehetőségeitől függ, és ennek az eredménye alapvetően a munkaadók, munkavállalók alkuja. A kormány nyilvánvalóan a minimálbér, illetve a garantált bérminimum megállapítása kapcsán, valamint az adók csökkentése kapcsán tud ebben aktívan közreműködni, és ezt is teszi most is, és tette az előző években.

(11.20)

De hogy konkrétan cáfoljam a képviselő úr kérdését, hogy béremelkedés helyett bércsökkenés: engedje meg, hogy konkrét adatként tájékoztassam önt arról, hogy a kormány céljaival összhangban a minimálbér összege 2018. januártól 138 ezer forintra emelkedett, ami a 2010. évi 73 500 forintos szintnél mintegy 88 százalékkal nagyobb. Ez a matematika szabályai szerint mindenképpen növekedés és nem csökkenés. A garantált bérminimum összege ugyanezen idő alatt 89 500 forintról 180 500 forintra, azaz 102 százalékkal emelkedett. Ismét csak azt tudom mondani, hogy ez nem csökkenés, hanem egyértelműen növekedés. A minimálbérekkel együtt a magasabb kategóriába tartozó bérek is folyamatosan emelkedtek, emiatt a nemzetgazdasági szinten megállapítható átlagos 36,3 százalék 2010-hez képest szintén növekedést jelent.

Engedelmeivel itt azért még mindenképpen föl hívnám a figyelmet arra is, hogy a bevezetett adókedvezmények mellett vagy azok következtében nyilvánvalóan ez a pénztárca vonatkozásában még kedvezőbb képet mutat. Nemzetgazdasági szinten a reálkeresetek 2018. január-augusztus viszonylatában 9 százalékkal emelkedtek az előző év azonos időszakához képest. Ebből egyértelműen látszik és megállapítható, hogy 2013 eleje óta, tehát immár 68 hónapja töretlen a reálkeresetek növekedése, tehát semmiképpen nem csökkenésről, hanem növekedésről van szó.

A bérek növekedésének, a versenyszektorban alapvetően a minimálbér 2018-tól történő 8 százalékos és a garantált bérminimum 12 százalékos növelésének közvetlen és továbbgyűrűző hatásai is vannak, és ez tapasztalható nyilván a versenyszférában, de az állami tulajdonú közszolgáltatóknál is. Mindez úgy következett be, hogy a dolgozók számára többéves összevetésben is nőttek a javadalmak, és itt azért látni kell, hogy a legalább ötfős vállalkozásoknál dolgozók létszáma 2018 augusztusában az előző évi kiemelkedő növekedést követően 2,4 százalékkal, azaz 97 ezer fővel bővült az előző év augusztusához képest. Az adatok tehát meggyőzően mutatják, hogy a magyar bérek vásárlóerő-paritáson már eddig is jobban emelkedtek a fejlett uniós országokéhoz képest.

Fontos dolog hangsúlyozni, hogy a szociális partnerekkel kötött hatéves bérmegállapodás, illetve adócsökkentési program szintén ezt a tendenciát erősíti,

és egyértelműen látszik, hogy a gazdaság lehetőségeivel összhangban ezek eredményre is vezettek. A kormány a saját felelősségi körében a közsférában tud közvetlen bérintézkedéseket hozni, és ezt meg is tette. A végrehajtott béremelések következtében 2013 óta folyamatosan emelkedik a közsférában dolgozók átlagos reálkeresete is. A kormány a közsférában nem egy általános, hanem egy-egy területre koncentrált, elsősorban életpályaprogramokhoz köthető fejlesztést hajtott végre.

Itt mindenképpen fontos hangsúlyoznom a közsféra egyes területeit nem részleteiben, de fő tendenciáiban mégiscsak bemutatva a pedagóguséletpályamodellt, a rendvédelmi dolgozók számára biztosított életpályamodellt, a felsőoktatásban dolgozók, kutatók esetében bevezetett intézkedéseket, az igazságügy területén, az állami tisztviselői életpálya kapcsán, a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnál, a kulturális ágazatban bevezetett életpályamodelleket. Ezek mind-mind egyértelműen emelkedést, növekedést tartalmaznak.

A képviselő úr kérését, kérdését tehát ebben a helyzetben abszolút nem lehet értelmezni; Magyarországon a bérek növekednek.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Varga László képviselő úr, az MSZP képviselője: „Mi lesz a kutakkal?” címmel. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Sok százezer, elsősorban vidéken élő magyar ember érdekében szólok újra egy ügyről itt a Házban, hiszen néhány hete ezt már megtettem. Sok százezer embert érinthet ma Magyarországon az, hogy olyan kút található a lakóhelyükön, a házuknál, amely nem rendelkezik megfelelő vízjogi engedéllyel, és ez a legtöbb esetben nem elsősorban az ő hibájuk. Ez a helyzet évtizedek óta is fennállhat adott esetben, de az utóbbi években önök ennek a rendezése, megoldása érdekében nem sok mindent tettek. Korábban elfogadtak egy jogszabályt, amely 2018. december 31-ig kötelezővé tette ezeknek az engedélyezését. Ez most is hatályban van.

Ugyan tervezték ennek az eltolását, július 20-án elfogadott az Országgyűlés egy olyan jogszabályt, amely ezt a moratóriumot eltolta volna későbbi időpontra, azonban több pontja ennek a jogszabálynak alaptörvény-ellenes volt. Én ezt elmondtam akkor az általános vitában is, és a köztársasági elnök normakontrolla küldte az Alkotmánybíróságra ezt a jogszabályt, ahol valóban megállapították az alaptörvény-ellenességet.

A helyzet most elég egyértelmű: megoldást vár önöktől több százezer magyar ember, olyan magyar ember, akinek december 31-ig több tízezer, akár száz-ezer forint feletti költséget is vállalva engedélyeztetni kellene az ilyen vízkivételi művek, házi kútjukat.

Nem tettek ebben az ügyben semmit, többször elmondtam, hogy százazrek problémája vár megoldásra, mégse léptek. Nem hangolták össze a két érdeket, magyarán azt, hogy egészséges ivóvíze legyen mindenkinek, a vízbázisvédelem érdekeit, és azokat a szociális szempontokat, amik igenis megvannak vidéken, hiszen az állam nagyon sok helyen a megfelelő vezetékes ivóvizet sem tudja biztosítani az állampolgárainak.

Az összehangolás kapcsán júliusban benyújtottam egy módosító indítványt az Országgyűlésben. Hiszem azt a mai napig, hogy ez megoldást jelentett volna a nehéz sorsú kertvárosokban vagy vidéken élők százazreinek, hiszen számukra engedélyezte volna a vízkivételt, a gazdasági célú, nyereszkes vízkivételt, amely veszélyes a vízbázisvédelemre, viszont nem tette volna lehetővé. Önök azt állították, hogy megoldják a problémát és megfelelő a javaslatuk, azonban a saját maguk által áterőltetett Alaptörvény próbáját sem állta ki ez a javaslat.

Néhány hete egy napirend előtti felszólalást két követeléssel fejeztem be ennek az ügynek a kapcsán. Az egyik az volt, hogy hosszabbítsák meg a moratóriumot. Azt hallom most, és azt halljuk sokan, akik tesszünk ebben az ügyben, vagy lépünk ebben az ügyben, hogy meghosszabbítják, bár egyelőre nem látjuk, hogy milyen jogszabályban és milyen módon, az idő pedig ketyeg, hiszen nincs már két hónap sem december 31-ig. Várom azt az információt államtitkár úrtól, és nagyon sokan várják, hogy pontosan mikor dönt erről az Országgyűlés, mi lesz ezzel az üggyel, mikor hosszabbítják meg végre a moratóriumot.

Azonban a történet nem ennyi. Nagyon jól ismerjük az önök jogalkotását, most meghosszabbíthatják még két évvel a moratóriumot, nyerhetnek ebben időt, de a tétlenség változatlan is tud lenni az önök politikájában. Az kéne tehát, hogy valóban olyan jogszabályokat fogadjanak el, amelyek rendezik ezt a kérdést, és megoldást jelentenek sok százezer nehéz sorban élőknek, hiszen Magyarországon a háztartások 5 százaléka nincs bekapcsolva a közműves ivóvízellátásba. Vártuk, hogy benyújtanak ilyen javaslatot, de változatlanul nem látjuk az Országgyűlés honlapján.

Ezért arról tájékoztatom államtitkár urat, hogy egy átfogó határozati javaslatot nyújtunk be, amely komplex módon kezeli ezt a kérdést. Ha nem sikerült még benyújtani a javaslatukat, akkor kérem, támogassák majd ezt a javaslatot, amely emellett tulajdonképpen azt is rendezné, hogy igen igazságtalan a vízdíjak megállapítása is. A három-négyszeresét kell fizetni sokszor kistelepeülésen a fővárosban vagy a nagyobb városokban tapasztalható vízdíjnak. Rendezni kell azt is tehát, hogy haladéktalanul hozzáférhető legyen mindenki számára, megfizethetően, a megfelelő minőségű ivóvíz. Rendezni kell az EU vízkeret irányelvében biztosított lehetőséggel azt, hogy azok a vízkivételek engedélyezve legyenek a kitermelés és a tározás előzetes engedélyeztetésének követelménye alól mentesítve, ahol ezek nem jelentenek veszélyt a vizek

állapotára. S ebbe a fogalomba bizony a háztartási víz-igény, az önellátási célú vízhasználat és a kiskerti gyümölcsfák locsolása is be kell hogy kerüljön.

Államtitkár úr, mikor rendezik végre a helyzetet több százezer magyar állampolgár érdekében? Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Pogácsás Tibor államtitkár úr reagál. Parancsoljon!

(11.30)

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az elmúlt napokban volt egy hétpárti egyeztetés a Belügyminisztériumban. Ha ön valóban foglalkozott volna ezzel a témával, akkor tudná, hogy ezen a hétpárti egyeztetésen többek között az ivóvízkutak bejelentésével kapcsolatos határidő módosítása is terítéken volt, és akik jelen voltak ott a hétpárti egyeztetésen, azok ezt a módosítást támogatták is.

Az ivóvíz az emberi lét alapja, az egyik legfontosabb elem, ami az emberi életvitelhez szükséges. Nem véletlen az, hogy a kormány nagyon fontosnak tartotta azt, hogy Magyarországon minden háztartás lehetőség szerint ivóvízhálózatokba bekapcsolásra kerüljön. Ön azt mondta, hogy a háztartások 5 százaléka nem került bekötésre. Az ország területének 5 százaléka valóban nincs vezetékes ivóvízhálózat, de ez azt jelenti, hogy az ország lakosságának 98 százaléka az, aki közvetlenül eléri a vezetékes ivóvízhálózatokat.

Ez persze önmagában is jelzi a meglévő problémát, hogy a nem engedélyezett, illetve be nem jelentett kutak száma és a vezetékes ivóvízrendszerbe be nem kötött ingatlanok száma között óriási a különbség. A lakosság birtokában lévő, be nem jelentett vízkutak döntő többsége ma Magyarországon elsősorban nem az ivóvíz-szolgáltatást szolgálja, hanem a kertekben felhasznált locsolóvizet szolgáltatja, hiszen ezeknek a kutaknak a nagy része egyébként a hagyományos ásott vagy gyűrűs kút, amelyek nagy része eleve nem is lenne alkalmas arra, hogy ivóvízként használják. De az tény, hogy Magyarországon az 1800-as évektől kezdve alakultak ki kutak, amelyeket részben ivóvíznyerésre, részben mezőgazdasági termelésre használtak. Vannak egyébként még fúrt kutak is, amelyek az 1800-as évek végén mindenféle engedélyezés nélkül készültek el.

Nyilvánvalóan van egy rendkívül fontos igény, azt gondolom, egy teljesen normális társadalmi igény, hogy Magyarország az ivóvízbázisát megvédje, és az ivóvízbázis védelme érdekében legyen belátható időn belül egy olyan konkrét nyilvántartás, amely alapján látható az, hogy az ivóvízbázis hol érhető el, hol termelnek ki vizet, mekkora mennyiségben termelnek ki vizet, és vajon van-e veszélye annak, hogy ezeket a vízkivételre használt műveket adott esetben - sajnos ilyenre is van egyébként példa - szennyvíztárolóként

vagy szeméttárolóként használják. Ezért nagyon fontos az, hogy a kutak pontos helyzetét, kapacitását és a kutak fizikai megvalósulásának az állapotát valamilyen módon ellenőrizzük.

Felhívom képviselő úr figyelmét is, hogy ez a helyzet nem az elmúlt évben vagy évtizedben alakult ki, ez évtizedek óta egy folyamat. Nagyon sok kút épült meg akkor, sok kutat készítettek el, amikor ennek egyébként bejelentési kötelezettsége volt, de ezt a polgárok nem hajtották végre. Nyilvánvalóan ebből most feltorlódott egy jelentős problémahalmaz, amit mi mindenképpen meg fogunk oldani, úgy gondolom, és meg is tudunk oldani.

Az állami hatósági díjak elengedése lehetővé tette azt, hogy egészen pontosan a nyilvántartásba vételhez szükséges eljárás minél kisebb összegbe kerüljön, de valóban, a létesítmény műszaki felülvizsgálatainak mérnöki díja rendkívül magas. Itt azt kell eldönteni, és azt gondolom, ez elsődlegesen nem pártpolitikai vagy politikai kérdés, hogy a műszaki létesítmény tényleges kialakításának a dokumentálása, magyarul a kút feltárása és a kút állapotának dokumentálása kötelezően része legyen-e a nyilvántartásnak vagy sem. Mert ha nem, akkor nyilván gyakorlatilag térítésmentesen vagy nagyon kis összegből megoldható a kutak nyilvántartása, viszont ennek hátulütője az, hogy a tulajdonos bevallása alapján kell elfogadni azt, hogy az a kút veszélyezteti-e az ivóvízbázist vagy sem. Ha ragaszkodunk ahhoz, hogy a teljes műszaki feltárás megtörténjen, annak viszont egyértelműen ára van. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 1956. október 23-án felszínre tört a magyar emberek szabadságvágya, felkeltek a kommunista diktatúra ellen, kitört a forradalom. Az a forradalom, amely dicsőséges napjainak köszönhetően sikeres volt, hiszen megdöntötte az addig regnáló Rákosi-rendszert. De a kommunisták nem hagyhatták, hogy Magyarország független ország legyen, éppen ezért belső árulók szövetekeztek az akkori szuperhatalommal, a Szovjetunióval, és 1956. november 4-én a Szovjetunió megtámadta Magyarországot, teljes támadást indított hazánkkal szemben.

Ekkor már szabadságharcot vívott ez az ország, és szabadságharcot vívtak azok a hősök, akiknek minden tisztelet kijár. Vérbe fojtották akkor a szabadságharcunkat, elérkezett a megtorlás és a bosszú ideje, 1956. november 11-én pedig a kommunista diktatúra rekonstrukciója, restaurációja a Kádár-kormány és Kádár János hatalomba kerülésével. Több mint 30 év diktatúra következett, majd úgy gondoltuk, hogy

1989-90 táján végre beteljesedhet az '56-os hősök szabadságvágya, és egy rendszerváltás megy végbe hazánkban.

De aztán rá kellett jönnünk, hogy ez nem rendszerváltás volt, csak módszerváltás. Ugyanúgy a kommunisták átmentették a hatalmukat, a kommunisták irányították ezt az országot. Különböző szervezeteket hoztak létre, ezekbe a különböző szervezetekbe a saját gyermekeiket, rokonaikat, barátaikat, elvbarátaikat rakták be. Így alakult ki az a többpártrendszer. Elég, ha csak ránézünk a mostani Fideszre, hogy vajon hány volt kommunista van benne.

Egy áldemokrácia alakult ki hazánkban, és elindult a szabad rablás. Ha történelmi párhuzamokat szeretnénk vonni a jelenkori események és a múlt eseményei között, akkor egyértelmű, hogy 2006. október 23-a, amikor Gyurcsány Ferenc 50 év után belevetett a magyar emberek közé a tömegbe és vér folyt Budapest utcáin, nem más, mint 1956. november 4-e, amikor a szovjetek lerohanták hazánkat. És 2010, amikor az Orbán-kormány hatalomra került, az pedig nem más, mint 1956. november 11-e, amikor a kommunista diktatúra restaurációja elindul; a Kádár-rendszer kommunista diktatúrájának restaurációját hajta végre jelen pillanatban a Fidesz.

Elég, ha megnézzük a két rendszer közötti hasonlóságot. Két részre osztott volt az ország a Kádár-rendszerben, voltak a párthoz hűek és voltak a rendszerellenesek, mint ahogy most is: vannak a párthoz hűek és vannak a rendszerellenesek, akiket önök megpróbálnak minden eszközzel kiirtani. A párthoz hűek jutnak előre most is, mint a Kádár-rendszerben, ők kapják a zsíros állásokat; akik a NER ellen vannak, azokat pedig megpróbálják tönkretenni, kicsinálni, kirúgni az állásukból, eltaposni, ellehetetleníteni.

A Kádár-rendszerben a tanácselnökök tartották kézben a vidéket és a vidéki embereket; ma a NER rendszerében a Fidesz kiskirályai és helytartói tartják ugyanúgy a vidéki embereket a kezükben. Ugyanúgy félemlítik meg a vidéki embereket, és ugyanúgy élet-halál urai, mint ahogy a tanácselnökök voltak. Vagy ha belegondolok, mennyiben különbözik, mondjuk, az 1956. november 4-e utáni megtorlás azoktól a mondatoktól, amiket Orbán Viktor alig pár hónappal ezelőtt mondott, amikor azt mondta, hogy erkölcsi, jogi és politikai elégtételt fogunk venni a választások után - ugyanazok a fenyegetések, ugyanaz a retorika. A teljes diktatúra felé megyünk, és a cél újra az egypártrendszer. A média ugyanúgy teljes pártirányítás alatt van, mint ahogy a Kádár-rendszerben is volt, hamis hírek jelennek meg, kormánypropaganda folyik mindenhol, és a pártpropagandát lehet mindenhol hallani. Vagy mennyiben különbözik, mondjuk, az ütemes taps aláfestéssel az „Éljen Rákosi!”, „Éljen Kádár!”, vagy az ütemes taps aláfestéssel a „Viktor, Viktor!” kiabálás egy-egy tömegrendezvényen?

Vannak-e bebörtönzések és gyilkosságok - kérdezhetik önök most -, mint ahogy a Kádár-rendszerben voltak?

Hát, még nem jellemzőek a bebörtönzések, de egy-két eljárásban azért erősen felsejlik a politikai indíttatás. Gyilkosságok pedig igenis vannak, csak most nem puskával, végzik ezeket a gyilkosságokat, nem golyóval, hanem a médiával: karaktergyilkosságoknak hívják. Önök, aki fel mer szólalni a NER ellen, bárki, aki a fényes tekintetű vezetőjüknek bármely dolgát megpróbálja kritizálni, azt megpróbálják kicsinálni, kinyírni karaktergyilkosságokkal. Most gondolom, felsorolja majd azokat a hazugságokat például államtitkár úr, amit velem szemben követtek el az elmúlt időszakban.

(11.40)

Tehát a Jobbik Magyarországért Mozgalomnak nincs más lehetősége, mint az ellenállás, le kell győznünk a NER rendszerét, hiszen erre köteleznek minket az '56-os hősök. Le fogjuk önöket győzni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Takács Szabolcs államtitkár úr reagál. Parancsoljon, államtitkár úr! *(Jelzésre:)* Állj, államtitkár úr, kártyája be van dugva? Kérünk szépen egy mikrofont az államtitkár úrnak. Azonnal, egy perc türelem.

TAKÁCS SZABOLCS FERENC, a Miniszterelnökség államtitkára: *(Hordozható mikrofonba:)* Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Látom, távozik. *(Gyöngyösi Márton: Jegyző, azért megy fel.)* Nézze, a véleménynyilvánítás joga... Elmondom, hogy mi hogyan emlékezünk '56 hőseire, ha megengedik. Amikor '56 hőseire emlékezünk, akkor mi közösen hajtunk fejet azok előtt a magyarok előtt, akik bátorságukkal és önfeláldozásukkal történelmet írtak; nem hőzöngtek, történelmet írtak.

Az Alaptörvény is kiemeli a múlt, a jelen és a jövő magyarjai közötti szövetség jelentőségét. Szövetségről azonban csak akkor beszélhetünk, ha a jelen generáció képviselői átadják a jövő generációnak azt az üzenetet, hogy büszkék vagyunk az országunk megmaradásáért, szabadságáért és függetlenségéért küzdő hősökre. Jogunk van ahhoz, hogy tisztán lássuk múltunkat, ezért továbbra is kitartunk Magyarország szabadsága, önrendelkezése és a magyarság összetartozásának erősítése mellett. Ez a kormány politikája.

A kommunista diktatúrát lezáró időszak, a rendszerváltás egyik első és legfontosabb döntése volt, hogy 1956-ot méltó és megfelelő helyre emeljük, hiszen így tudjuk a szovjet tankok által darabjaira tört nemzeti emlékezetet újra egésszé formálni. A szovjet megszállással és a kommunista hatalommal szembeálló tömegekre a kádári rendszer sortűzekkel, stáriális bíróságok felállításával és politikai rendelkezésre szállított ítéletekkel válaszolt. 1956 Európa és a világ lelkiismeretéhez is szólt, semmi más nem mozgatta meg, tisztelt képviselő úr, úgy a szabad világ lelkiismeretét, mint a magyar forradalom.

1956. október 23-át a remény szülte, és ezt ölték meg november 4-én. Az '56-os forradalmárok nem készültek arra, hogy hőssé váljanak, tetteik éppen ezért példamutatóak, mert lelkiismeretükre hivatkozva, arra hagyatkozva, az összetartozás megtalált erejében bízva harcoltak az önálló Magyarországért, hazánk önrendelkezési jogáért. Ez az az irány, amelyet követünk, legyen szó a gazdaságról, a demográfiai kihívásokra adott válaszról vagy a gyermekeket nevelő családok támogatásáról vagy a magyar érdekek nemzetközi képviseletéről. Megértem, hogy ez önöket frusztrálja, a magyar kormány 2010 óta ezért küzd, komoly eredményekkel bírunk, és azt gondolom, hogy a magyar kormány nem lesz abban soha partner, hogy '56 hőseit ilyen méltatlan politikai vitákban károsítsa, és gyalázza meg. Úgyhogy kérem, hogy fogadja el ezt a választ, tisztelt képviselő úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselője: „A mai pártállam vezetője is behívná az orosz csapatokat?” címmel. Parancsoljon!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Polgártársak! Tegnap volt november 4-e, 62 év telt el azóta, hogy 1956-ban azon a napon az akkori pártállami diktatúra vezetője behívta az orosz csapatokat. Joggal vetődik fel a kérdés, hogy a mai fideszes pártállam vezetője vajon behívná-e az orosz csapatokat, ha forradalom lenne.

Két okból is tárgyaltan ez a kérdés. Egyrészt szerencsére nem tűnik úgy, hogy forradalom szeretne lenni; a Párbeszéd mélyen elítéli az erőszak politikáját, nem szeretnénk vérontást látni a pesti utcán, nem szeretnénk vérontást látni Magyarországon, azt szeretnénk, ha a Fidesz rendszerét demokratikus erőkkel tudnánk lebontani és megdönteni. De azért is tárgyaltan a kérdés, mert Orbán Viktor, a fideszes pártállam vezetője már behívta az orosz csapatokat. Az orosz csapatok itt vannak. Itt vannak először is az orosz ügynökök és kémek csapatai, részben a magyar kormány kötelékében, elég csak Kiss Szilárdra gondolnunk, részben ellenzéki pártokba beépítve, mondjuk, KGBéla esetét lehetne itt idézni, és ki tudja, hogy a döntéshozatal hány és hány pontján vannak olyan embereket, akiket az orosz érdekek és nem a magyar érdekek motiválnak.

Egyes ukrán lapok szerint Szijjártó Péter és maga Orbán Viktor is közvetlen orosz titkosszolgálati kapcsolatokkal rendelkezik. Itt vannak továbbá az orosz mérnökök csapatai, ők építik Paks II.-t, nem a magyar vállalkozók, hanem orosz hitelből, orosz technológiával, orosz mérnökök orosz profitra, orosz érdekre akarják felépíteni a paksi bővítés új reaktorait, amely veszélyes, kiszolgáltatottá teszi Magyarországot, és évtizedekre, generációkra eladósítja a magyar családokat Oroszország felé.

És itt vannak az orosz mérnökök az energiaiparban, a közlekedési iparban, mindenfelé, ahol stratégiai pontokon befolyást lehet szerezni, ahol a technológiai függőséget ki lehet alakítani. Itt vannak az orosz katonák csapatai is egyébként, merthogy NATO-tagállamként meglehetősen szokatlan módon a magyar kormány orosz haditechnikát vásárol, elavult orosz helikoptereket vásárol, és orosz mérnökökkel, orosz katonákkal újítja fel, képzi ki, és tartja fenn ezt az orosz haditechnikát Magyarországon.

Itt vannak az orosz oligarchák és üzletemberek csapatai is, akik a Putyin-közele pizkos pénzeket mossák Magyarországon tisztára, és használják azokat az orosz gazdasági befolyásszerzés kiterjesztése érdekében. És itt vannak Magyarországon az orosz propagandisták csapatai, az orosz trollok csapatai és a velük szövetséges Fidesz-propagandisták és Fidesz-trollok, hiszen látjuk, ahogy a Putyin-média hazugságait, az álhíreit egy az egyben veszi át a közszolgálatnak csúfolt magyar média, és veszi át a Fidesz média-birodalma, amit a tőlünk ellopott közpénzekből hoztak létre, és tartanak fenn.

Orbán Viktor 1989-ben még helyes és bátor módon a magyar nép akaratát képviselve felszólította az orosz csapatok kivonására az akkori vezetőket. Orbán Viktor 2010 után pedig meghirdette a keleti nyitás politikáját, és behívta az orosz csapatokat. Ma a Párbeszéd az, amelyik felszólítja Orbán Viktort és a Fidesz minden döntéshozóját, hogy vonják ki, vonassák ki Putyin gazdával az orosz csapatokat Magyarországról, mert ma ezt kívánja a magyar nép.

Ennek érdekében a Párbeszéd benyújt egy határozati javaslatot, amely talán ismerős szerkezetben és ismerős megfogalmazásokkal bemutatja, hogy nem Brüszeltől és nem a Sargentini-jelentéstől kell féltetni Magyarországot önállóságát, szuverenitását, hanem Vlagyimir Putyintól és az ő Oroszországtól. Nagyon remélem, hogy ha tényleg komolyan gondolják azt, amit ezzel kapcsolatban mondanak, akkor fideszes képviselőtársaim is megszavazzák azt az országgyűlési határozatot, amelynek címe: „Magyarország szuverenitásának megvédéséről és a Magyarországgal szembeni orosz befolyás visszautasításáról”.

Csak a legvégét hadd idézzem: „Hisszük, hogy Magyarországot megilleti a szabad politikai gondolkodás joga, elvárjuk Oroszország vezetőjétől, hogy saját politikai meggyőződését ne akarja rákényszeríteni Magyarországra. Határozatot fogadunk el annak érdekében, hogy megvédjük a magyar emberek biztonságát és Magyarország szuverenitását. Kijelentjük, hogy a Magyar Országgyűlés és a magyar kormány kötelessége, hogy érvényt szerezzenek a magyar emberek 1956-ban és 1989-ben kimondott akaratának, csak a magyarok dönthetnek az ország sorsáról. Felszólítjuk Magyarországi Kormányát, hogy ne engedjen a zsarolásnak, utasítsa vissza a Magyarországot ért befolyásolási kísérleteket, és lépjen fel az orosz befolyásolási próbálkozásokkal szemben.”

Remélem, hogy önök is támogatni fogják ezt, reméljük, hogy támogatják az orosz csapatok kivonását

és azt, hogy az orosz csapatok vigyék magukkal Paks II.-t is. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, hogy a kormány nevében... - Menczer államtitkár úr fog reagálni. Parancsoljon!

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Mindenekelőtt azt érzem legfontosabbnak, hogy rögzítsem, hogy mi '56 évfordulóján, ahogyan Takács Szabolcs államtitkár kolléga elmondta, így emlékezünk, emlékezünk a hősökre, emlékezünk a mártírokra, önök meg összevissza beszélnek marhaságot.

Na most, haladjunk kronológiailag! Tisztelt Képviselő Úr! Nehezen indul a hét, megmondom őszintén, most önt voltam kénytelen hallgatni, idefelé meg a kocsiban az ön párttársa hasonló intellektuális magasságokban szárnyaló felszólalását, úgyhogy az embernek a reggeli borzongása már meg is van. Egyébként nem is tudtam, hogy ilyen sokan vannak. Hát, élő ember nem tudna három vagy akár két párbeszéd politikust felsorolni, most meg kiderült, hogy ilyen sokan vannak. Tulajdonképpen, ha az önök pártjáról beszélünk, már ha lehet egyáltalán pártról beszélni, akkor a név sem világos. Volt itt már PM, aztán P.

(11.50)

És tulajdonképpen, ahogy elfogynak a betűk, azt lehetne mondani, úgy elfogy a párt is. De önöknél még ez is túlzás lenne, hiszen az sem világos, hogy kiktől áll a párt. Megnéztem a választási eredményeket, tisztelt képviselő úr, nagyon fontos, hogy ezt ideidézünk. Kerestem önöket ugyanis a táblázatban, de nem találtam. Láthatatlan és lehetetlen párt tulajdonképpen az önöké. Aztán mégiscsak hosszas kutakodás után előkerültek az MSZP oldalán. Ez egy jó párosítás, hiszen az MSZP is a láthatatlanság irányába megy, de valószínűleg azt a bravúrt nem fogják tudni végrehajtani, hogy két láthatatlan párt majd kiad egy láthatót, de lehet ezzel próbálkozni. Ez azért van így, tisztelt képviselő úr, hogy önök egy láthatatlan párt, a Fidesz-KDNP pedig kormányt ad és vezeti az országot, mert a választók így döntöttek, a választók az áprilisi szavazásnál, amely biztos elkerülte a figyelmét, így döntöttek, ezt a politikai szövetséget hatalmazták fel és bízták meg az ország irányításával.

Mielőtt ezt bármilyen formában kétségbe vonná, szeretném azt halkán jelezni, hogy ez egymás után harmadszor történt meg, nagy többséggel, és nem most először. *(Z. Kárpát Dániel: Barátom, te itt egy kérdést kaptál, eltéveszted a műfajt! Neked itt válaszolnod kell! - Közbeszólások a Jobbik és a Párbeszéd soraiból.)* Én tudom, hogy ez kellemetlen, de attól még ez így van. És azt is hallom a hátam mögött, hogy a Jobbiktól a Párbeszédig összeállt ez a vokál és ez a

koalíció, de attól még a választók döntése egyértelmű, és azt illik mindenkinek tiszteletben tartani. Tudom, hogy önök ettől függetlenül még ugyanazt a lemezt tesszik fel, amit a választások előtt is feltettek, hogy itt diktatúra van, mindenfajta befolyásolás van, és mindenki gyakorlatilag rettegve megy ki az utcára, de attól, mert ön ezt itt rendszeresen elmondja, attól még ez nem igaz, csak nevetségessé teszi magát és gyakorlatilag előadja a politikai kreativitás teljes hiányát.

Ami a külpolitikát illeti, az EU és a NATO tagjai vagyunk természetesen, de ettől még Oroszországgal vagy bármelyik másik országgal pragmatikus, kölcsönös tiszteleten alapuló külpolitikát folytatunk, ahogyan teszi ezt egyébként bármelyik másik ország is, pontosan azért, mert ez a nemzeti érdek. Egy-két dologra azért szeretném felhívni a figyelmét. Paks II.-t, a gázt meg különböző dolgokat szokott emlegetni, de azt a realitást nem árt azért figyelembe venni például a gázexporttal, -importtal kapcsolatban, hogy gázt ott lehet szállítani, ahol van cső, tisztelt képviselő úr, ez fontos a gázszállítással kapcsolatban. Ami pedig Paksot illeti, Paks a rezsicsökkentés legfontosabb feltétele. Tudom, hogy ez önöknek nem fontos, idegen érdekeket képviselnek, ezt tudtuk eddig is, de ettől még mi kitarunk Paks mellett.

Ami az orosz befolyásoltságot és befolyást illeti, nyilvánvalóan ön Merkel kancellár és Macron elnök esetében, illetőleg Németország és Franciaország esetében is ugyanezen az állásponton van, ugyanis a két vezető irigylésre méltóan sokszor találkozik és beszél az orosz elnökkel. Az Északi Áramlat 2-t a legnagyobb nyugat-európai cégek építik, szeretném felhívni képviselő úr figyelmét erre is, és a szentpétervári üzleti fórum sztárvendége a francia elnök volt, az oroszországi nemzetközi energiahéten pedig Putyin elnök mellett olyan cégek vezérigazgatói ültek, mint az Enel, a Total vagy a Shell. Nyugat-Európában egy erős képmutatás zajlik, ön pedig innen, a magyar parlamentből illeszkedik ebbe a sorba. A felszínen bírálják Oroszországot, a felszín alatt pedig olyan üzleteket kötnek és olyan szoros gazdasági kapcsolatban vannak, hogy gyakorlatilag mi a faszorban sem vagyunk.

Az pedig, hogy önök, ön személy szerint és az ön pártja, amennyiben ezt pártnak lehet nevezni, az ország szuverenitását emlegeti, az különösen nevetséges és mulatságos annak ismeretében, hogy önökre soha nem lehetett számítani, amikor fontos kérdésekről volt szó az ország szuverenitásával kapcsolatban, önök soha nem segítették ezt az országot és a magyar embereket megvédeni, mindig is idegen érdekekkel foglalkoztak. Ezzel szemben mi egészen mást teszünk, a magyarok érdekeit képviseljük, és ez így is fog maradni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Aradszki András képviselő úr, a KDNP képviselője: „1956. november 4; a keresztényüldözés rövid szünet után folytatódik” címmel. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! „Józanok legyetek és vigyázzatok! Ellenségeitek, a sátán, ordító oroszán módjára ott kószál mindenütt, és keresi, kit nyeljen el. Erősen álljatok neki ellen a hitben, hisz tudjátok, hogy testvéreiteket is ezek a szenvedések érik a világban.” Ezt üzenté az első pápa, azaz Szent Péter apostol a közel-keleti provinciákban élő keresztényeknek a Néró-féle üldözés idején, amikor a hithű Krisztus-követőket oroszánok elé vetették.

Üzen azonban nekünk ma is, hiszen a napokban emlékeztünk az 1956-os forradalom és szabadságharc eseményeire, köztük tegnap a kádári árulásra. Ezzel a tettel egy istentelen politikai rendszer megszilárdításának lett emblematikus figurája Kádár János, aki marxi és lenini alapon, hisztérikusan és betegesen egyházellenes és kereszténygyűlölő volt, ezért a Népszabadság november 4-én akár azzal a címmel is megjelenhetett volna, hogy „a keresztényüldözés rövid szünet után folytatódik”.

A nérói gyűlölet, amely '18-ban és '19-ben már kimutatta a foga fehérjét Magyarországon, 1945 után Rákosit felhasználva fokozatosan nyelte el áldozatait. A boldog emléké bíborosba, azaz Mindszenty hercegprímásba azonban beletörött a foga. A liberalizmusnak az a változata, amely Nyugat-Európát '68-tól, hazánkat a rendszerváltozás kisiklásától vette birtokba, az új globális etika sunyi, de nagyon hatékony kialakításával folytatta a kereszténység üldözését.

Marguerite Peeters, a pápai Lateráni Egyetem professzora az új globális etika elterjedéséről a következőket írja: „Minden suba alatt történt, konszenzusképzéssel, lobbizással, tudatosságnövelő és érzékenyítő kampányokkal, hagyományos és új módszerekkel, úgynevezett kortárs segítők bevonásával, az értékek tisztázásával ... és a társadalom megváltoztatásának más kifinomult technikáival, amelyek azért manipulatívak, mert titkos programot kívánnak megvalósítani, hogy a kevesek akaratát a többségre kényszerítsék.” Nem véletlen, hogy az érzékenyítő, tudatosságnövelő kampányoknak nem tárgya a keresztények üldözése. Tudják, csak nem akarják tudomásul venni, hogy ma nagyobb és erőteljesebb keresztényüldözés zajlik a világban, főként Afrikában és Ázsiában, mint Néró császár idejében. Ez ugyanolyan tény, mint hogy Kádár idejében legalább háromszor annyi szabadságharcot végeztek ki, mint a véreskezűnek titulált Haynau alatt.

Tisztelt Ház! A mai üldözöttekkel egyedül Magyarország vállal valódi szolidaritást a Hungary Helps program által, mert nem lehetünk tétlenek, amikor testvéreinket szenvedések érik a világban. Köszönet ezért mindazoknak, akik ennek tevékeny részesei. A Hungary Helps program alkalmas arra is, hogy megmutassa a különbséget a spekulatív és félrevezető, egyben emberellenes új globális etika és az érett, kétezer éves kereszténység között.

Tisztelt Ház! Abban a szellemi küzdelemben, amelyben Marguerite Peeters professzor szerint „el kell bizonytalanítani és le kell bontani a nyelv szilárd

jelentését, meg kell kérdőjelezni a hagyományokat, a létezést, az intézményeket, az objektív tudást, az értelmet, az igazságot, a törvényes alá- és fölérendeltségi rendszereket, a tekintélyt, a természetet, a növekedést, a személyes, genetikai, nemzeti, kulturális, vallási stb. önazonosságot, amelyek egytől egyig egyetemes dolgok, és zsidó-keresztény értékekre és az isteni kinyilatkoztatásra vezethetők vissza”, hazánk teszi a dolgát, mert hűséges keresztény hagyományához, megtartja szuverenitását, megtartja kulturális identitását. Feladatunk visszanyerni a keresztényalapú önazonosságunkat, hogy kiszabaduljunk a kétértelmű célok fogságából.

Ehhez idő és elhatározás kell. Az idő készen áll, mert Mindszenty szavai szerint „Az idő Isten kezében van, és az idő az igazság szövetségese.” Köszönöm megtestelző figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári államtitkár úr reagál. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! 62 évvel ezelőtt valóban Kádár János és az országot a szovjeteknek kiszolgáltató szűk bűnözői csoport szovjet tankok élén visszaérkezett Moszkvából, visszaérkezett keleti irányból Budapestre, Magyarországra, azért, hogy eltiporja a magyar emberek szabadságharcát. Ahogy Mindszenty fogalmazott a szabadságharcosokról: „A Rákosi-rendszert az egész magyar nép söpörte el.” És ők azért jöttek vissza, azért akartak visszatérni erőszakkal, szovjet tankok élén a hatalomba, hogy visszaszerezhesék ennek a kicsit változó összetételű, de ugyanolyan ideológiájú szűk bűnözői csoportnak a hatalmat, és Magyarországot a szovjet birodalom számára kiszolgáltató országgá tegyék.

November 4-én ezeknek az embereknek a hősiességére, a kiállítására emlékezünk, akik az akkori világ legerősebb haderejével szemben kiálltak és próbálták védeni Magyarország függetlenségét, Magyarország szabadságát. Az 50. évfordulóra emlékszünk, amikor Gyurcsány Ferenc idején nem méltó körülmények között, békés emberekre lovasrohamot vezényelve emlékezhettünk csak meg az '56-os forradalom 50. évfordulójáról.

(12.00)

Azt is tudjuk, hogy az MSZMP jogutódja mind a mai napig a magyar parlamentben parlamenti párt. Azt is láthatjuk az ellenzéki pártoktól, a többi ellenzéki párttól, hogy az '56-os forradalom 62. évfordulójára való emlékezés is sok esetben abból állt, hogy az egykor, 62 évvel ezelőtt a forradalmat leverő párt utódpartjával miként fognak össze, miként indulnak közösen választásokon, és miként akarnak közösen

kormányozni. Azt hiszem, hogy a forradalom vérbefojtóinak jogutódaival való együttműködés talán ezekben a napokban a leginkább ízléstelen.

A kommunista rendszerállam, rendszer a marxizmus ideológiai talapján állt, amely minden vallást ellenségének tekintett, a keresztény vallást, a zsidó vallást egyaránt. A zsidókról Marx úgy beszélt, hogy mi a zsidók földi vallása - a harácsolás. És mi a zsidók földi istene? A pénz. A keresztényekről pedig úgy beszélt, hogy annyi rést kell ütni a keresztény állam gépezetébe, amennyit csak lehet. Azt tervezte, hogy mindenestül el kell törölni a keresztény vallást, és a vallás kritikája minden kritika előfeltétele. Számára a demokratikus állam - szó szerint mondom - „az ateista állam, csak és kizárólag az istentagadó állam lehet demokratikus állam”. Ezt egyébként talán most is sokan vallják a liberalizmus nevében, habár nem is tudják, hogy igazából egy marxi gondolatot ismételnének.

Mindszenty bíboros egyértelművé tette az álláspontját: „Amely pillanatban valaki kommunista, abban a pillanatban megszűnt kereszténynek lenni. A kommunizmus nemcsak politikai párt, hanem legelső sorban világnézet.” - fogalmazott Mindszenty József. Azért idéztem ezeket a minden jóérezésű ember számára vállalhatatlan Marx-idézeteket, amelyek erőszakra és vallásellenességre is buzdítottak, mert Jean-Claude Juncker, az Európai Bizottság elnöke pár hónappal ezelőtt nagy tiszteletét fejezte ki Karl Marx iránt, és az újonnan épített szobrának a leleplezésénél ő is jelen volt, és ott tiszteletét tette. Számunkra elfogadhatatlan, hogy egy ilyen gyilkos eszme képviselője szobrot kaphat bárhol egy civilizált országban, az pedig még inkább elfogadhatatlan, hogy az Európai Bizottság elnöke ettől nem elhatárolódik, hanem ön-maga is egyetértését fejezi ki.

Magyarország az üldözött keresztények megsegítése érdekében nagyon sok lépést tett az elmúlt években. Engedje meg, hogy egy hétfői hírt idézzek! A Vatican News tudósításai között jelent meg Jean-Clement Jeanbart érsek nyilatkozata, szó szerint idézem: „Különösen köszönetet kell mondanunk Lengyelországnak, amely nagyon sokat segít. Elismerés kell hogy illesse Magyarországot is, Orbán Viktor urat, aki segít, és jelentős módon segített bennünket az elmúlt években, mert igazán kifejezésre juttatta valódi érdeklődését az aleppói szíriai keresztények iránt.” Nemcsak Aleppóban, nemcsak Szíriában, hanem számtalan más helyen is segített Magyarország. Kétfélmillió euróval segítettünk újjáépíteni az iraki Telsqof városát. Most már beköltözhetnek az emberek, akiket az Iszlám Állam előrenyomulása szorított ki. Erbilben gyógyszersegítséggel, Alkosban iskola újjáépítésével segítettünk.

Szíriában, Irakban, Libanonban a szír ortodox és a szír katolikus egyház közvetítésével egy-egy millió eurónyi humanitárius segítséget tudtunk nyújtani. Nigériában szintén egymillió eurót tudtunk adni a terrorszervezet, a Boko Haram pusztítása utáni újjá-

építésre. Szíriában a görögkatolikus érsekség iskola-felújítási programjára, humanitárius programjára kétmillió eurót adtunk, Jordániában több, mint egymillió euróval segítettünk az otthonukból elűdözöttek számára, Libanonban a szír maronita katolikus egyház közreműködésével egymillió euróból (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) tudtunk humanitárius akciókat indítani, és még sokáig lehetne sorolni az egyéb humanitárius akciókat és ösztöndíjakat, amivel az üldözött keresztényeket gyakorlatban segíti Magyarország. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett a Fidesz képviselője, Böröcz László képviselő úr: „Aktuális ügyeinkről” címmel. Parancsoljon!

BÖRÖCZ LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Döntő hatását lesz Európa jövőjére az európai parlamenti választás eredménye. Arról kell döntenünk, hogy Európa milyen álláspontot foglaljon el a migráció kérdésében, de Európa még soha nem volt ilyen megosztott, mint manapság. Mára a keleti-nyugati megosztottság ideológiai megosztottsággá vált. Két élesen elkülönülő elképzelés egyike szerint az európai egyesült államok, míg a másik szerint a szuverén tagállamok közössége a helyes cél a kontinens jövője szempontjából. A magyar kormány álláspontja szerint az európai egyesült államok azért nem vezethet eredményre, mert a nemzeti identitás feladását feltételezi.

Sokan éppen ennek érdekében még több migránst akarnak betelepíteni Európába. Brüsszel nem Európa; az Európai Parlament intézménye pedig önön karikatúrájává vált, a testület önkontroll nélkül tapos rá az országokra. A hét végén Athénban az Európai Néppárt ifjúsági szervezetének tisztújító kongresszusán azt tapasztaltuk, hogy sokan csak a színpad mögött, de egyre többen nyíltan is kiállnak Magyarországot és a magyar álláspont mellett. Jól mutatja ezt, hogy a tisztújításon a tízfős elnökségbe két magyar alelnököt is megválasztottak, a Fidelitas, illetve az erdélyi MIÉRT jelöltjeit. A YEPP történetében soha nem fordult még elő, hogy egy országból két jelöltet is megválasztottak, Romániából a román Nemzeti Liberális Párt és a magyar RMDSZ ifjúsági szervezetének jelöltjei is bekerültek az elnökségbe a magyar lobbinak köszönhetően. Olyan dolgok történnek, amelyekre még nem volt példa, hiszen 1979 óta a tagállami belpolitikai kérdések határozzák meg az Európai Parlament összetételét, ám mára összeurópai ügyévé vált a migráció kérdése. Ez abból is látszik, hogy az elmúlt időszakban megtartott tagállami választásokat is a migráció ügye dominálta. Ebben az európai vitában pedig a magyar választók is részt vehetnek.

A Sargentini-jelentés nyomán Magyarországgal szemben megindult eljárásnak nincs különösebb jelentősége. Biztosak lehetünk abban, hogy többen vétőt emelnek, ha korlátozni kívánják Magyarországot

szavazati jogát. Nem vagyunk egyedül, a visegrádi együttműködés országai erős szövetségesei Magyarországnak. Az elmúlt európai parlamenti ciklus legnagyobb kudarca, hogy az egyik legerősebb tagállam, az Egyesült Királyság polgárai úgy döntöttek, elhagyják a közös Európát. A brexitszavazás másnapján le kellett volna mondani az Európai Bizottság és az Európai Parlament vezetőinek (*Ungár Péter: Megszavaztatók!*), hiszen az ő felelősségük, hogy erre sor kerülhetett.

Nem is olyan rég a román külügyminisztérium üdvözölte Jean-Claude Juncker december 1-jével Erdély és Románia egyesülésének centenáriumi ünnepségével kapcsolatos állásfoglalását, ugyanakkor aggodalmának adott hangot a budapesti hatóságok retorikája miatt. Jean-Claude Junckernek Európa egységét kellett volna megtestesítenie, de erre soha nem volt képes, sem a brexitnél, sem a migrációnál, sem pedig a román nemzeti ünnepnél. Juncker az elmúlt négy és fél évben bebizonyította, hogy alkalmatlan az Európai Bizottság vezetésére. Európa akkor lesz erős és egységes, ha elfogadjuk, hogy bizonyos történelmi dátumok, események egyeseknek örömet jelentenek, másoknak viszont fájdalmat okoznak. Az is fontos lenne, hogy azoktól, akik szomorúan emlékeznek egy-egy eseményre, ne várják el, hogy örüljenek, az ilyen elvárás ugyanis erkölcstelen és tisztességtelen.

Biztosak lehetünk abban, hogy az EP-választásokig hátralévő időben a migrációt pártoló vezetők mindent megtesznek majd Soros György tervének végrehajtása érdekében. Ezt láthattuk az elmúlt néhány hónapban is. A legnagyobb tétellel rendelkező EP-választás lesz a jövő évi. A kérdés az, hogy bevándorláspárti vagy bevándorlásellenes (*sic!*) lesznek többségben az Európai Parlamentben. Ma még a lejárt szavatosságú EP-ben a bevándorláspárti képviselők vannak többségben, és mindent megtesznek azért, hogy megbüntessék, megbélyegezzék azokat, akiknek a véleménye eltér az övéktől, mint például Magyarországot is.

Fejétől búzlik a hal, ahogy szokták mondani, a fej pedig Brüsszel és annak politikai elitje. Ennek az elitnek a mecénása Soros György, aki hálózatán keresztül, demokratikus legitimáció nélkül akar nyomást gyakorolni a terve útjában álló tagállamokra, amelyek nem akarnak lemondani például a határőrizet jogáról.

A hazai Soros-hálózat és a hazai ellenzék is aktivizálódott, a belpolitikai álmaikat még mindig külföldön dédelgetik, itthon pedig a Soros-portálokra keresztül kampányblöffökkel terelik el a figyelmet (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*) a valódi európai problémáról, és támadják a magyar miniszterelnököt.

Köszönöm, elnök úr. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Takács államtitkár úr válaszol, reflektál. Parancsoljon!

TAKÁCS SZABOLCS FERENC, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Mindenekelőtt engedje meg, hogy gratuláljak ahhoz, hogy az Európai Néppárt ifjúsági szervezetének a tisztújításakor ilyen komoly sikert értünk el. Ha jól látom, 20 százalékban magyar reprezentáció van az ifjúsági szervezet elnökségében. Ez tényleg azt mutatja, hogy lassan kezdik megérteni Európában, hogy a magyar kormány álláspontjának van valami értelme.

(12.10)

Aktuális ügyekről beszélt, képviselő úr. Az Európai Unióban valóban folyamatosan aktuális ügyek vannak, de el kell mondjam, az utóbbi tíz évben egy folyamatos válságisorozatról beszélhetünk, és ezekre a válságokra az Európai Unió vagy egyáltalán nem tudott válaszolni, vagy csak nagyon későn tudott válaszolni, és azt sem helyesen.

Ahogy a képviselő úr is említette, az utóbbi öt évben az európai integrációtörténetnek a legsikertelembb, legszomorúbb időszakát élhettük meg. Egyrészt az Európai Unió képtelen volt arra, hogy választ adjon a tömeges illegális migrációra. Ezt, ha tetszik, ha nem, az európai emberek egyre nagyobb része így gondolja. (Arató Gergely: *Kisebberésze gondolja ezt...*) Nincsenek megoldási javaslatok, politikai vagdalkozás van, a tagállamok boszorkányüldözése zajlik.

Emellett a másik nagyon súlyos hiba, hogy az Európai Unió egyik legerősebb, legsikeresebb tagállama, az Egyesült Királyság jövő márciusban végleg elhagyja az Európai Uniót. Én azt is értem, hogy az ellenzéki padosorokban ülő képviselők ezt is a magyar kormány hibájának próbálják felróni, a helyzet azonban nem ez, hanem az a helyzet, hogy az Európai Bizottság rosszul politizált, és teljesen ignorálta egy ilyen komoly történelmi hagyományokkal rendelkező ország identitását, alkotmányos identitását, hagyományait és a nemzeti érdekeit. Ez a helyzet, tisztelt képviselőtársak, illetve hölgyek, urak!

2014-ben kezdődtek a bajok, amikor az Európai Bizottság elnöke, Jean-Claude Juncker úr nyíltan politikai szervezetként definiálta az Európai Bizottságot. Úgy gondolom, hogy a magyar kormány számos összetűzése Brüsszellel innen eredeztethető, ugyanis itt keletkezett egy alapvető hozzáállásbeli ellentét. A magyar kormány konzekvens álláspontja szerint a Bizottságnak az lenne a dolga, hogy az európai jog felett őrökjön, a szerződések őre legyen, ne pedig politikai indíttatásból, hatáskörét lopakodóan bővítve olyan ügyekben is politikai agendát teljesítsen, ahol annak semmi keresnivalója nincsen.

A Bizottság 2014 novembere óta tudatosan politikai testületként működik, és ideológiai alapon, fegyverként használja mind a kötelezettségvesztési eljárásokat, mind az általa vezetett intézményeket, és ez nagyon nincs rendben, azt gondoljuk. Ahogy a Lisszabont megelőző időszakban, úgy most is a legsúlyosabb kérdések, mi úgy gondoljuk, csak a legmagasabb

szintű politikai legitimitációval, tehát az állam- és kormányfők beleegyezésével dőlhetnek el, ezért fenn kell tartani a szerződésekben amúgy rögzített intézményi egyensúlyt. Az Európai Unió alapító szerződéseiben foglalt sokrétű és érzékeny kompromisszumrendszer világosan rögzíti az Unió és az intézményei hatáskörét és feladatait. Ezt lépi át az Európai Bizottság rendszeresen, és ők beszélnek egyébként jogállamiságról az Európai Unióban.

Mindenekelőtt úgy gondoljuk, hogy meg kell őrizni a tagállamok elsőbbségét és a demokratikusan megválasztott állam- és kormányfők, azaz az Európai Tanács vezető szerepét az Unió politikai prioritásainak meghatározásában, amelyet az Unió egyetlen intézménye sem írhat felül vagy kerülhet meg, ahogy egyébként megtörtént, leginkább kirívó módon 2015. szeptember 22-én, amikor a Belügyi Tanács felülírta az Európai Tanács döntését a kötelező kvótákról. Onnan kezdődtek a bajok, tisztelt képviselők! (Arató Gergely: *Fogalmad nincs az uniós...- Dr. Rétvári Bence: De neki van! Ó mindent tud! Arató mindent tud! - Zaj.*)

A helyzet az, hogy az Európai Unió jövője és működőképessége érdekében - azt látjuk, hogy a véleménykülönbséggel bíró tagállamokat azonnal politikailag kezdik el megbüntetni, ezt el kellene hagynunk - vissza kellene térnünk az alapító atyák szellemiségéhez és egymás álláspontjának tiszteletben tartásához. (Arató Gergely: *Te sem hiszed el!*) Meg kellene haladnunk a keleti és nyugati, a régi és az új tagállamok közötti megosztottságot, hogy az integrációban egyébként további sikereket tudjunk elérni.

Sajnos azonban úgy látjuk, hogy erősödnek az Unió megosztottságát fokozó tendenciák. A 2019-es európai parlamenti választások közeledtével a levitézlett brüsszeli politikusok és a támogatásukat vesztett politikai erők nyílt politikai fenyegetéseket fogalmaznak meg a nemzeti érdekeiket és alkotmányos identitásukat védő tagállamokkal szemben, legyen szó Magyarországról, Olaszországról vagy Lengyelországról. A Bizottság célkeresztjébe persze most Lengyelország került (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.), az Európai Parlament pedig nem először Magyarországot vette célba, az úgynevezett 7. cikk szerinti eljárás megindításával.

Azzal fejezném be, amit miniszterelnök úr is mondott a közelmúltban, hogy ha az Unió vezetői ma arra képtelenek, hogy elfogadják a másik álláspontot (Az elnök újból csenget.), akkor legalább próbálják meg tolerálni, és várják meg, hogy 2019 májusában az európai polgárok hogyan döntenek a jövőjükéről. Köszönöm szépen. (Taps a kormányzó pártok padosorából.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. A mai napon napirend utáni felszólalásra tíz képviselő jelentkezett: Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik; Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik; Pintér Tamás képviselő úr, Jobbik; Witzmann Mihály képviselő úr, Fidesz; Varga László

képviselő úr, MSZP; Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP; Ungár Péter képviselő úr, LMP; Keresztes László Lóránt képviselő úr, LMP; Gréczy Zsolt képviselő úr, DK; Hajdu László képviselő úr, DK.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 12 óra 15 perckor elkezdjük a **kérdések** és azonnali kérdések tárgyalását.

Tisztelt Országgyűlés! Szávay István képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti vagyonkezelésért felelős tárca nélküli miniszternek: **„A Kormány szerint összetartoznak-e a magyarok és a székelyek?”** címmel. Szávay képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

szávay istván (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Három hete nyújtottam be javaslatot azzal kapcsolatban, hogy az Országgyűlés nyilvánítsa október 16-át, az agyagfalvi székely nemzetgyűlés kezdetét a magyar-székely összetartozás napjává. Az 1848-ban ezen a napon összeült mintegy 60 ezer székely ugyanis egyként foglalt állást az áprilisi törvények által megteremtett modern polgári Magyarország és annak megvédése mellett, és katonai segítséget nyújtottak a szorult helyzetbe jutott magyar szabadságharcnak.

Furcsa véletlen okán éppen október 16-án tárgyalt az Országgyűlés egy másik, székelyekkel kapcsolatos javaslatot, amely a székelység önálló magyarországi nemzetiséggé nyilvánítását célozta volna, amely persze sok nemzeti gondolkodású ember szívét megdobogtathatja, de ezt az Országgyűlés, helyesen, elutasította, hisz annak elfogadása csak muníciót adhatott volna Románia számára az erdélyi magyarság továbbbi megosztására. Mi ezért is tartjuk fontosnak az összetartozásunk hangsúlyozását. A Jobbik szerint a székelyek a magyar nemzet részét képezik.

Az emléknapnak javasolt dátum napján, október 16-án elmondott napirend előtti felszólalásomban a frakciók egy-egy képviselőjének csatlakozását kértem javaslatunkhoz. Nagy öröm számomra, hogy ezt Keresztes László Lóránt, az LMP frakcióvezetője rögtön megtette, mint ahogy később Molnár Zsolt az MSZP és Kocsis-Cake Olivio képviselő úr a Párbeszéd részéről is csatlakoztak. Köszönöm nekik és frakciónak is e helyről is. Potápi államtitkár úr akkor válaszában úgy fogalmazott, hogy megismerkedne a javaslattal, a gondolatot el tudja fogadni.

Én szeretnék bízni abban, hogy az ukrán oktatási törvényt elítélő országgyűlési határozathoz vagy a Minority SafePack melletti egységes kiálláshoz hasonlóan a magyar-székely összetartozás napján is egy valódi nemzeti konszenzust tudunk kialakítani, úgy, ahogy 170 évvel ezelőtt tették a székelyek, amikor egyként álltak a magyar szabadság ügye mellé.

A kérdésem tehát az lenne államtitkár úrhoz, hogy támogatja-e a kormány a magyar-székely összetartozás napjára vonatkozó javaslatunkat (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*), és számíthatunk-e a kormánypártok egy-egy

képviselőjének csatlakozására is. Várom pozitív választát. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik, valamint szórványos taps a Párbeszéd padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Potápi Árpád államtitkár úr válaszol, a Miniszterelnökségtől. Parancsoljon!

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! Köszönettel vettem képviselő úr kérdését, mert egy olyan ügyre vonatkozik, amelynek nemcsak szimbolikus jelentősége, hanem valós üzenete is van a székely-magyar közösség részére és az összmagyar-ság részére is természetesen.

Sokszor és sokan beszéltek már arról, hogy a székelységnek különleges helye van a magyarság egészében, mégis mindenki kihangsúlyozta, hogy a magyar nemzet elválaszthatatlan részét képezik a székelyek. Támogatjuk ezt a kezdeményezést, valóban; legyen valóban egy olyan nap, amelyen a magyar-székely összetartozást széles körben ki tudjuk nyilvánítani, amikor ez a nap a magyar közösségvállalásnak egy újabb példája lehet.

Az agyagfalvi székely nemzetgyűlés egy fontos mérföldköve volt a székely-magyar közös múltnak. Szeretnénk azt, ha a kezdeményezés is, illetve ennek az emléknapnak a megléte is minél jobban megismertetné a székelyeket is a saját történetükkel, természetesen az összmagyarságot is ennek az eseménynek a jelentőségével, és ezért a székely nemzetgyűlés emlékháza, illetve a múzeum létrehozását itt, Agyagfalván 2019-ig 20 millió forinttal támogatjuk, hogy ez a múzeum létrejöjjön.

(12.20)

Szeretnénk viszont egy módosító javaslatot benyújtani ehhez a javaslathoz. A módosító javaslat célja az, hogy egyértelműsítsük azt, hogy elválaszthatatlan részét képezik a székelyek a magyar nemzetnek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban. - Szórványos taps az ellenzéki pártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Szabó Sándor képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Kömmolyan nincs másfél milliárd forint a legszegényebbek támogatására ott, ahol több száz milliárdot költenek stadionokra? Miért nem biztosítanak nagyobb keretösszeget a szociális tűzifaprogramra?”** címmel. Parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány szegényellenes társadalompolitikája a családtámogatáson túl a lakhatás támogatásán is ér-

zódik. Láttuk, hogy hogyan szántották be a lakás-takarékpénztári rendszert, láttuk, hogy növelték meg a CSOK-ot, amit - lássuk be - elsősorban csak a jómódú családok tudnak igénybe venni, miközben azt tapasztaljuk, hogy a legszegényebbeknek szinte semmi nem jut, vagy éppen alig jut valami.

A magyar családok 41 százaléka szilárd tüzelőanyaggal fűt. Ha a szegényebb háztartásokat nézzük meg, akkor ez a szám magasabb is, akár az 50 százalékat is elérheti a háztartásoknak ez az arányszám. Rajtuk, elsősorban, akik a legszegényebbek, a rezsi-csökkentés sem nagyon segít, hiszen a fa ára 2010 óta 21 százalékkal emelkedett.

Államtitkár úr a héten bejelentette, hogy 2320 önkormányzat jelentkezett szociális tűzifaprogramra, a teljes igényelt keretösszeg 5,5 milliárd forint volt, de a költségvetésben a már megemelt keret is csupán 4 milliárd forintba rúg, hiányzik tehát másfél milliárd forint, ami számomra teljesen érthetetlen, hogy miért nem lehet ezt a költségvetésből kipótolni.

Nemrégiben megérkezett a szociális tűzifára szánt pénz az önkormányzatokhoz, ott is több probléma van, a legnagyobb probléma természetesen az, hogy a települések nem tudják kiegészíteni ezt a támogatást, kiszámolták, hogy 19 ezer forint támogatás jut egy köbméter tűzifára, miközben a piacon pontosan látjuk, hogy akár 25 ezer forintot is elkérhetnek egy-egy köbméter tűzifáért.

Mindezek miatt kérdezem államtitkár urat, hogy miért nem biztosítanak nagyobb keretösszeget a szociális tűzifaprogramra. Komolyan nincs másfél milliárd forint még a költségvetésben, ott, ahol egyébként százmilliárdokat költünk stadionokra? Felmerül a kérdés, hogy miért nem hozzák vissza a lakásfenntartási támogatás rendszerét, ami egyébként régebben sokkal jobban működött.

Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm. *(Taps az MSZP, a DK, a Párbeszéd és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Pogácsás Tibor államtitkár úr reflektál. Parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A lakhatási költségek csökkentése, a lakásfenntartási költségek csökkentése érdekében ez a kormány nagyon sokat tett.

Emlékeztetném önt arra, hogy a vezetékes szolgáltatások, a vezetékes energia árának a rezsi-csökkentésbe való bevonásával megteremtettük annak a lehetőségét, hogy az árak az elfogadható és a kifizethető mértékben maradjanak.

A szociális támogatási rendszer átalakításával a kormányzat azokat a szociális támogatási formákat, amelyeket taxatív módon alanyi jogon kapnak meg a családok, a járási hivatalokhoz telepítette, ugyanakkor az önkormányzatok számára a költségvetés több mint 30 milliárd forintot biztosít szociális támogatások biztosításának a fedezetéül, tehát az önkormányzatok a lakhatási támogatásokat saját maguk a saját

rendeletükön keresztül hozhatják létre. Tehát amikor ön a lakhatási támogatásokat hiányolja, akkor ön az önkormányzatok azon jogát, lehetőségét és képességét, tudását vonja kétségbe, amellyel az önkormányzatok képesek arra, hogy a szociális támogatási rendszeren keresztül, saját szociális támogatási rendszerükön keresztül a rászorulókat támogassák.

Az úgynevezett tűzifaprogramnak, amely során a leginkább rászoruló önkormányzatok számára biztosít a kormányzat 2011 óta - hangsúlyozom, hogy ez 2011 óta működő program - pénzügyi támogatást, az eredeti és elsődleges célja az volt, hogy azokon a kis-településeken, ahol tanyás vidékeken elszórtan sokan élhetnek, és az ő elérhetőségük nehézkes, ezeknek a településeknek juttasson több támogatást a kormányzat, és erre megfelelő mennyiségű forrás rendelkezésre is áll. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormányártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Arató Gergely képviselő úr, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyészhez: „**Politikai tisztogatás az ügyészségen?**” címmel. Képviselő úr, parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Legfőbbügyész-helyettes Úr! Egy munkaügyi per során nyilvánosságra került, hogy fegyelmi úton menesztettek egy 13 éve a pályán lévő ügyészt három közéleti témájú Facebook-posztja miatt, amelyeket kellő éberséggel akár ellenzéki jellegűnek is minősíthettek az ügyészség vezetői. Az ügyben számos eljárási furcsaság is van, de az még furcsább, hogy miközben az ügyészre hivatalvesztést szabtak ki büntetésként, ezt az eljárást annak egyik kulcsszereplője, az az Ibolya Tibor budapesti főügyész úr indította, aki több alkalommal is meglehetősen sarkosan bírálta a bíróságokat, amikor azok az ügyészség és nem mellékesen a Fidesz álláspontjával ellentétes döntéseket hoztak egyes ügyekben. Úgy látszik, neki szabad.

A konkrét ügyben majd a bíróság hozza meg a döntését, az eljárás azonban fölvet általános kérdéseket is az ügyészség működésével kapcsolatban. Eltávolíthatnak-e valakit az ügyészségről politikai véleménye miatt? Lehet-e ügyész az Magyarországon, aki nem minden kérdésben osztja a kormány álláspontját? Terveznek-e az ügyészségen további politikai tisztogatást, vagy most már minden ügyész megbízhatóan hajtja végre a hatalom akaratát? Köszönöm szépen. *(Taps a DK, az MSZP, az LMP és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kérdésre Lajtár István úr, a legfőbb ügyész helyettese válaszol. Parancsoljon!

DR. LAJTÁR ISTVÁN, a legfőbb ügyész helyettese: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr!

A képviselő úr által említett fegyelmi ügyben a fegyelmi jogkör gyakorlója az érintett ügyéssel szemben hivatalvesztés fegyelmi büntetést szabott ki, mert magatartásával az ügyészi hivatás tekintélyét sértette. Az ügyészségről szóló törvény értelmében az ügyészek munkájuk során és magatartásukkal az Alaptörvényt és a jogszabályokat kötelesek megtartani. Magyarország Alaptörvényének 29. cikke kimondja, hogy az ügyészek nem lehetnek tagjai pártnak, és politikai tevékenységet sem folytathatnak. Ezen tilalom általános érvényű, és független a tevékenység formájától, tartalmától vagy annak irányultságától.

Minden ügyéssel szemben etikai elvárás, hogy magánéletében - ideértve a véleménynyilvánításhoz való jogának gyakorlását is - a tisztségéhez méltó magatartást tanúsítson, és tartózkodjon minden olyan megnyilvánulástól, amely az igazságszolgáltatásba vetett bizalmat, az ügyészi hivatás tekintélyét csorbítaná vagy annak látszatát keltené. A fenti elvárások figyelmen kívül hagyása nem egyeztethető össze az ügyészi hivatás gyakorlásával. A fegyelmi határozat ellen az eljárás alá vont ügyész bírósághoz fordult, a munkaügyi per - amint arra a képviselő úr is utalt - a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon folyamatban van.

A képviselő urat kérdésre tájékoztatom arról, hogy Magyarországon az lehet ügyész, aki az ügyéségi szolgálati viszony létesítésére vonatkozó törvényi feltételeknek mindenben megfelel, és akivel szemben törvényi kizáró ok nem áll fenn. Ezt meghaladóan a szakmai alkalmasság az ügyésszé válás kizárólagos feltétele. Szükségesnek tartom kiemelni továbbá, hogy a közel 4500 fős ügyészi szervezet fegyelmi helyzete stabil, az elmúlt öt évben összesen öt ügyéssel szemben került sor hivatalvesztés fegyelmi büntetés kiszabására, hasonló okból ügyéssel szemben fegyelmi eljárás nem indult.

Végül szeretném hangsúlyozni, hogy az ügyészi szervezetben nem politikai leszámolás van, hanem a politikával való leszámolás. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Ungár Péter képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Támogatja-e a kormány az SNI-s gyermekek oktatását és az őket nevelő pedagógusokat?”** címmel. Parancsoljon!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Két törvénymódosításra, amit be-terjesztettem, hívnám fel a figyelmét, és kérdezném, hogy támogatja-e a kormány. Az egyik a '93. évi szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvény, illetve a nemzeti köznevelésről szóló törvény. Az elsőnek az értelme az lenne, hogy jelenleg a fogyatékosok nappali otthonában foglalkoztatott gyógypedagógusok kevesebb pénzt kapnak ugyanazért a munkáért, mint amit egy speciális iskolában végeznek, pedig ugyanazt a tevékenységet fejtik ki. Ennek az az

oka, hogy az egyik helyen a pedagógus-illetményalap alapján kapnak pénzt, a másik helyen meg a szociális alapján. Ezt módosítani kéne, ugyanis ennek következtében nagyon sok nappali otthonban nincs kellő számú gyógypedagógus, ami amúgy is egy hiányszakma, és ez nem jelentene jelentős költségvetési terhet Magyarországnak. Ez nagyon fontos lenne abban a tekintetben, hogy a nappali otthonokban fejlesztést kapjanak azok az emberek, akik ott vannak.

(12.30)

A másik javaslat pedig egy tágabb problematikára utal, arra, hogy a köznevelési intézmények alapító okiratába mindenféle feltétel nélkül lehet beírni azt, hogy SNI-s gyermekeket tud fogadni egy iskola. Sokszor van az, hogy nagyon-nagyon nehéz SNI-s gyermeket beíratni iskolába, mert beíratják, majd ezek után rögtön eltanácsolják őket azért, mert bár benne volt az alapító okiratban, hogy meg kell felelniük, sem például külön szoba, sem gyógypedagógus, sem egyéb rendelkezésre nem áll. Ezért egy olyan törvénymódosítással éltem, amely azt mondja, hogy a rendeletben meghatározott feltételeknek meg kell felelnie egy oktatási intézménynek ahhoz, hogy az alapító okiratába beírja, hogy SNI-s gyermekeket fogadjon; és meg kell határozni egy alapvető számot is, hogy hány ilyennek kell lenni megyei szinten, ugyanis Magyarországon jelenleg az ellátottság is nagyon jó *(sic!)*, magyar megyék vannak, ahol nem lehet SNI-s gyermekeket iskolákba íratni, mert nincs kijelölt ilyen oktatási intézmény.

Úgyhogy összességében az lenne a kérdésem, hogy tudják-e támogatni ezeket a törvényjavaslatokat, illetve hogy van-e egyéb mód, ahol ezzel a két általam említett problémával szemben megoldásokat tudnak kínálni a családok évében. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Rétvári államtitkár úr reflektál. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A sajátos nevelési igényű gyermekek és családjaik segítése a kormány számára az elmúlt években is fontos szempont volt, több intézkedést is tettünk. Ugyanakkor a mellett a mai kérdések sorát végigtekintve nem tudok szó nélkül elmenni, hogy már ezelőtt egy-két héttel is látható volt, hogy a Jobbik és az LMP közeledésében a témáikat is összehangolják, most sem lehet véletlen, hogy ugyanabban a témában pár sorral vagy pár ponttal ön után szintén jobbikos képviselőtársra fogja folytatni a sort. *(Demeter Márta: Válaszoljon a feltett kérdésre! - Közbeszólások az ellenzéki pártokból.)* Hétről hétre láthatjuk, hogy egyre jobban alakul a Jobbik-LMP-koalíció, a parlamenti témaválasztásokban is.

Arra törekedtünk, hogy az elmúlt években mind a szociális ágazatban, mind pedig a köznevelésben is érezhető béremelési programokat indítsunk. Ez több száz milliárd forint többletet jelentett az elmúlt esztendőben. Az új fejlesztéseknél előírjuk, hogy minden fogyatékosági csoport számára kiterjedő, komplex akadálymentesítéssel rendelkező épületeket lehet csak építeni, és nyilván a felújításoknál is ez fontos szempont.

Az ön javaslatai ha elfogadásra kerülnének, akkor jelen pillanatban több feljogosított intézményt kizárna az ellátásból. Éppen ezért mi más típusú fejlesztésben gondolkozunk, a sajátos nevelési igényű tanulókat a pedagógiai szakszolgálat különböző projektjeiből is próbáljuk segíteni. Ezeknek az összértéke 12 milliárd forint.

A bérezés az intézménytípushoz, tevékenységhez, munkakörhöz kötődik, nyilván, aki pedagógusként pedagógiai intézményben dolgozik, az pedagógus-bértábla szerinti fizetést kap, aki pedig szociális intézményben, az a szociális bértábla szerinti fizetést kap, illetménykiegészítéssel, egyéb illetménytöbbletekkel, amit az elmúlt években elfogadtunk. Mind a kettőnek a növelésére sor került az elmúlt években.

Hogy mik a feltételek? Ön is azt mondta, hogy feltételek teljesítésére van szükség ahhoz, hogy valaki ezt az alapító okiratába beleírja. Ez felszerelés, helyiség, eszközfelszerelés; ellenőrzési és kontrollszabályokat jelenleg is tartalmaz a jogszabály, így törekszünk arra, hogy valóban a családok érezhető segítséget kapjanak.

A magyar gyógypedagógiai ellátás pedig a nemzetközi szinthez képest is jobb mutatókkal rendelkezik. Erre majd a frakció másik felének a válaszában fogok kitérni. Köszönöm szépen. *(Derűltség az ellenzéki padsorokban. - Taps a kormánypárti képviselők soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor képviselő úr, a Párbeszéd képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: „**Miért a gettók Magyarországot kívánják építeni?**” címmel. Parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A kőbányai Hős utcában kialakult helyzet oka a szociális válság, a kilátástalanság miatt nyúlnak ugyanis az ott élők droghoz. Aztán ön- és közveszélyessé válva valóságos zombikként lepik el a köztereket. Az alapproblémát kezelni kell és nem eltüntetni, komplex, a szociális válságra is kiterjedő drogstratégiára van szükség, amellyel a Fidesz nem rendelkezik *(Dr. Rétvári Bence: Dehogynem!)*, de nem is törekszik ennek megalkotására. Ehelyett a legegyszerűbb megoldást választva - a Hős utcai lakók szavazataival egyébként elmentésben - fallal zárják körbe az itt élőket.

Kőbánya önkormányzata mintegy 2 milliárd forint kormányzati segítséget kapott, amelyből az itt élők lakását megvásárolva, minden jogszerűen itt lakó

problémáját megoldva számolhatnak fel a Hős utcai úgynevezett gettót. Ehelyett több mint 180 millió forintot fizetnének valakinek a falak építésére és őrzésére, létrehozva egy valóságos gettót. Eleve kérdéses, hogy miért zárnak körbe fallal egy lebontásra ítélt tömböt, miért takarják el a problémát ahelyett, hogy szembenézzenek vele és megoldanák azt. Külföldön prevencióval, ártalomcsökkentéssel, szociális és munkaerőpiaci programokkal több településen is sikereket értek el az elmúlt években. Számos példát lehetne adaptálni, önök viszont erre, úgy néz ki, hogy nem hajlandók. Segítségnyújtás helyett büntetik a bajba jutottakat, nem megszüntetik, hanem eltüntetni igyekeznek a problémát, nem csökkentik, hanem növelik a kilátástalanságot.

Kérdezem tehát, szándékukban áll-e egy hatékony drogstratégia kialakítása. Vagy ezzel ellentétben a gettók Magyarországnak a felépítése a szándékuk? Várom válaszukat.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ki reagál a kormány részéről? *(Jelzésre:)* Pogácsás államtitkár úr. Parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány rendelkezik korszerű drogstratégiával, és ennek végrehajtása folyamatos, és megfelelő módon haladunk is előre vele. És itt jelezném azt is, hogy miközben a világon mindenhol, így nálunk is problémát okoz a pszichoaktív anyagok jegyzékének a folyamatos változtatása, a jogszabályalkotásban megteremtettük annak a lehetőségét, hogy miniszteri rendelettel rendkívül gyorsan és rugalmasan tudja a minisztérium követni az új pszichoaktív anyagok megjelenését.

A Hős utcai problémára kitérve. Tisztelt Képviselő Úr! Tudja, én a nyolcvanas évek második felében voltam sorkatona ennek az épületnek a túloldalán az egyik őrszázadban, ebben az épületben akkor is súlyos probléma volt már mind a közbiztonság, mind az akkori drogkérdés. Ön akkoriban nyilván közgazdászként azon dolgozott, hogy ez a probléma megszűnjön. Hát, nem sikeredett. Valóban nem nagy dicsőség ez Magyarországnak *(Burány Sándor közbeszólása.)*, hogy harmincegyévesen keresztül ezt az épületet és ezt a problémát nem sikerült megszüntetni, de most a kormány megteremtette a pénzügyi feltételét annak, hogy ennek a gócnak a megszüntetése megtörténjen.

Az pedig, hogy az önkormányzat lokálisan és rövid távon a környezetben élőket, az ott közlekedőket és a terület lakóit igyekszik megóvni, és ezt valóban a lakók jelenlétében, társasházi közgyűlésen döntötték el: valóban, egy ideiglenes megoldásként a környezet védelmére, a környék védelme érdekében egy ideiglenes védelmet hoznak létre, de a kormány által biztosított támogatás segítségével a teljes problémát meg

tudják szüntetni. Erre a forrás rendelkezésre áll. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Ágh Péter képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: **„Milyen lépéseket tervez tenni a Kormány a Szombathely-Kőszeg közötti közúti kapcsolat fejlesztése érdekében?”** címmel. Külön gratulálok, hogy egymás követő négy szó „k” betűvel kezdődik a kérdésében, ami szép teljesítmény. *(Derülség.)* Parancsoljon!

ÁGH PÉTER (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország Kormánya az elmúlt években elkötelezett munkát végzett annak érdekében, hogy a gyorsforgalmi úthálózat rendszerét fejlessze. Megépült és előkészítés alatt lévő autópályák, autóutak tanúskodnak minderről országszerte.

Vas megye szempontjából is fontos fejlesztések tudtak megvalósulni, hiszen megépülhetett az M86-os út a megyeszékhelyig, amely révén a települések felszabadultak az elviselhetetlen átmenő forgalomtól, emellett pedig könnyebben lehet közlekedni Szombathely és Budapest között.

Választókerületemet érintően a következő komoly lépést az jelentette, amikor a „Modern városok” program keretén belül a Szombathely-Kőszeg közötti közúti kapcsolat fejlesztése került meghatározásra. Ezzel a Vas megye és Bécs közötti elérés is gyorsabbá válhatna, mind az Ausztria és Magyarország közötti közlekedésben, mind a megvalósítás helyszínének, Észak-Vas megyének is fontos lehetőségeket biztosítana ez a beruházás, köztük Kőszeg városának is, amely történelmi, építészeti, kulturális értelemben is kiemelkedő helyszíne Magyarországnak. Ezen örökség megőrzésért kezdte el a kormány a KRAFT-program megvalósítását is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelettel kérdezem tehát, hogy a Szombathely-Kőszeg közötti közúti kapcsolat fejlesztése érdekében milyen lépéseket tervez a kormány, az előkészítés milyen ütemezésben zajlik. Várom megtisztelő válaszát. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Magyarországnak 2010 óta újra olyan kormánya van, amely tisztában van vele és vallja is egyben, hogy erős, vonzó és versenyképes vidék nélkül nem lehet gyarapodó és élhető országot építeni.

A vidék helyzetbe hozása az elmúlt nyolc év meghatározó és jelentős eredményeket hozó kormányzati célja volt, amely többek között a közlekedéspolitikai irányainak kialakításában is érvényesült.

Ennek köszönhető, hogy évtizedes adósságot pótolva 2016 őszére Vas megyét is bekötöttük a gyorsforgalmi hálózatba. E kormányzati logikából következik az is, hogy a „Szombathely és Kőszeg közötti közúti kapcsolat fejlesztésének előkészítése” projekt szerepel a Magyarország rövid és középtávú közútfejlesztéseit tartalmazó kormányhatározatokban. *(Ungár Péter: 2010-ben ígértétek meg!)*

(12.40)

A 16,3 kilométer hosszú projekt műszaki tartalmát a megvalósíthatósági tanulmány elkészítése után lehet meghatározni. Az előkészítés becsült összege 1,8 milliárd forint, amelyhez a kormány a hazai költségvetés forrásaiból biztosítja a szükséges finanszírozást. A projekt végleges műszaki tartalmához szükséges a 87-89. számú főút Szombathelyt elkerülő hiányzó északkeleti szakasz környezetvédelmi előkészítése, valamint Szombathely város ipari területeinek feltárása, ennek érdekében tanulmányterv keretében vizsgálják meg a kapcsolódó projektek lehetséges nyomvonalváltozatait. A tanulmányterv készítésére idén szeptemberben aláírták a tervezési szerződést. Az építési engedély megszerzése 2020 első negyedévében, a kiviteli terv elkészítése pedig 2020 harmadik negyedévében várható.

A képviselő úr által említett gyorsforgalmi úthálózat fejlesztése, a „Modern városok” és a „Magyar falvak” programok kiváló példái a vidék támogatása melletti kormányzati elkötelezettségnek. Elkészülése után a Szombathely és Kőszeg közötti közúti összeköttetés korszerűsítése is csatlakozni fog e hosszú időre kiható, nagy horderejű fejlesztések sorába. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„A Tajgetoszról lerugdalva. Avagy, miért nem intézkednek, hogy az SNI-s diákok megkapják az őket megillető fejlesztéseket?”** címmel. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A történelmi hagyomány szerint a Tajgetosz hegye mellett volt az ókori spártaiak gyermekkitevő helye, ahová a vének tanácsának döntése alapján rakták ki az életképtelennek ítélt csecsemőket. Mostani mércével nézve ez egy embertelen gyakorlat volt. Szégyen, gyalázat, hogy egyfajta modern Tajgetosz a mostani, ami Magyarországon is működhet!

Ugyan sokat vitatkozunk azon, hogy van-e tanárhány - szerintünk van, a kormány persze ezt tagadja -, az viszont kétségtelen tény, hogy e speciális területen iszonyatosan rossz a helyzet. Fejlesztőpedagógusból döbbenetes a hiány, és ha nekem, ellenzéki képviselőnek nem is hisznek, kérem, fogadják el Aáry-Tamás Lajosnak, az oktatási jogok biztosának 2017-re

vonatkozó jelentését. A Kulturális bizottság előtti beszámolójában egyértelművé tette, hogy milyen kevés a fejlesztőpedagógus hazánkban. Az oktatási jogok biztosa jelentésének jókora részét pontosan az olyan esetek taglalása teszi ki, amelyek azon panaszokról szólnak, amelyeket a törvény szerint járó, de a valóságban mégis elmaradó fejlesztések miatt tettek a családok. Ezért azok a szülők, akik a nersevik elittel ellentétben nem tudják milliós tandíjukat követelő luxus-magániskolákban taníttatni gyerekeit, és a közoktatás keretei között nem kapják meg azt a foglalkozást, azt a fejlesztést, ami ugyan járna nekik, joggal érzik úgy, hogy a magyar állam lerugdalta gyermekeiket a Taigetoszról. Szégyen, hogy egyre kevésbé érvényesül az esélyegyenlőség!

Miért nem tesznek annak érdekében, hogy egy valódi diákközpontú oktatásügy elvei érvényesüljenek, és a sajátos nevelési igényű diákok is megkapják azt a törődést, fejlesztést, ami elengedhetetlen ahhoz, hogy ne pedagógiai elfekvő legyen az ő osztályrészük? Várom államtitkár úr cinizmus, mellébeszélés nélküli, őszinte válaszát. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Alakul a barátság maguk között, államtitkár úr, vegye fel a kesztyűt! Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Folytatom tehát ott, ahol az LMP-s választ abbahagytam.

Először is, az ön hangnemével kapcsolatban, ami az írásban leadott kérdésben is van, ki kell kérnünk azt, hogy szülőket és tanárokat, gyógypedagógusokat, iskolákban dolgozó embereket, szociális munkásokat illessen ilyen szavakkal. Azt hiszem, ezek az emberek mindent megtesznek azért, mint ahogy a kormány is erőforrásaihoz képest törekszik arra, hogy az SNI-s gyermekek és családjaik minél több támogatást és törődést érezzenek; nemcsak úgy, mint a többi család az ingyenes tankönyvrendszerrel, a gyerekétkeztetéssel, a nyelvvizsgálóval, a KRESZ-tanfolyammal, nemcsak azzal a 125 milliárd forintos fejlesztési csomaggal, amellyel iskolákat újítunk fel, vagy a százezer új digitális eszközzel, hanem például azzal is, hogy a felsőoktatási intézményekben 150 ezer forint/fő kiegészítő normatív támogatást biztosít a fogyatékossgal élő hallgatók után.

Ami az ellátást illeti az SNI-s fiatalokkal kapcsolatban. 6813 gyógypedagógus és konduktor vesz részt az iskolai ellátásban, és 2622 gyógypedagógus és konduktor pedig a pedagógiai szakszolgálatoknál dolgozik, amikor speciális diagnosztikai vagy speciális terápiai feladatokra van szükség. Ez azt jelenti, hogy a 2010-es 5700 fővel szemben ma már 9435 fő foglalkozik SNI-s diákok segítségével, ez érezhető emelkedés. Az is érezhető emelkedés, hogy mennyi diákkal foglalkoznak integráltan: az ő arányuk 2010-ben 61 százalék volt, most már ez 71 százalék. A sajátos

nevelési igényű gyermekeket, tanulókat ellátó nevelési-oktatási intézmények száma pedig az összes nevelési-oktatási intézmény 76 százalékát éri el.

Új szakemberigény keletkezik, ezért voltak ezek a bővítések: míg bő tíz évvel ezelőtt egy egyetemen folyt képzés, most már hét egyetemen, míg 2013-ban 867 hallgató vette fel a képzésben ezt a szakot, most már 1778. Tehát a jövőben is arra törekszünk *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy minél nagyobb legyen a növekedő szakemberigényre a szakember-utánpótlás. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Molnár Gyula képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: **„Miért kell szenvedniük a budafokiaknak a légiforgalom miatt?”** címmel. Parancsoljon!

MOLNÁR GYULA (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Augusztusban megváltoztatták a ferihegyi repülőtér repülési irányait, a felszállási és leszállási irányokat. Az elmúlt hónapokban a X. kerületből és a XVIII. kerületből már hallottuk a nyilvánosság előtt érkezett panaszokat, az elmúlt hetekben azonban hozzám is elérkezett a budafokiak, ténynyiek kérése és panaszja, miszerint itt is jelentősen nőtt a zajterhelés kora reggeltől gyakorlatilag késő estig.

Az egyik helyi lakos egy hosszú levélben végig is elemezte nekem, hogy hova mindenkihez fordult, és gyakorlatilag semmilyen érdemi választ nem kapott, ezért is kérte ő is, és magam is így gondolom, hogy érdemes ezt akkor a parlament szintjére emelni, és érdemes meghallgatnunk azt, hogy önök, hiszen az önök egyik főosztálya felel hatóságként az ilyen típusú döntésekért, hogyan és miképpen látják a helyzetet.

Államtitkár Úr! Az az igazi kérdés, hogy ha hozzá kell nyúlni egy ferihegyi repülőtér szintű területen a repülési irányokhoz, akkor miért nem arra törekednek, hogy lehetőség szerint a fővárost minél inkább elkerülő megoldásokat próbáljanak találni. Miért van az, hogy egyik megoldás helyett olyan lesz, amelyik adott esetben még inkább terheli a főváros bizonyos részeit? Amikor egy ilyen döntést meghoznak, egyeztetnek-e az illetékes önkormányzattal vagy a település lakóival? Amikor egy ilyen döntést meghoznak, van-e bármilyen hatástanulmány, akár zaj-, akár pedig egyéb típusú hatástanulmány a háttérben? Az utolsó kérdésem pedig az, államtitkár úr, hogy mindezek fényében, amelyeket az elmúlt hónapokban a lakossági panaszok kapcsán ők hallottak, várható-e, hogy megismer hozzányúlnak, várható-e egy olyan megoldás, ami alapján adott esetben ezek a területek tehermentesítődnek. Köszönöm szépen, és várom válaszát. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Számontartani is nehéz, hogy hányszor próbálta meg már az ellenzék a saját kicsinyes politikai haszonszerzése céljára használni azt, hogy Magyarország rendelkezik egy forgalmas nemzetközi repülőtérrel, amely a világ bármely másik légikikötőjéhez hasonlóan elkerülhetetlenül terheli a közeli települések lakóterületeit. Akárhányszor teszik is fel megjátszott értetlenkedéssel ugyanazt a kérdést, a tény attól még tény marad: a Budapest Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér elhelyezkedéséből, tájolásából következően ma már nincs akkora összefüggő lakatlan területsáv, amely fölött a repülőök senkit sem zavarva hagyhatnák el vagy közelíthetnék meg a légikikötőt. (Varju László közbeszól.)

El kell mondani, újra meg kell erősíteni azt, amit önök nem vesznek figyelembe: a légi forgalmi útvonalakat szigorú nemzetközi és hazai előírásokhoz igazodva alakítják ki, amelyek figyelmen kívül hagyása többek között egy európai uniós kötelezettségzegési eljárást is eredményezhetett volna Magyarországgal szemben.

(12.50)

Az önök által kifogásolt módosítás oka is egy ilyen nemzetközi felülvizsgálati eljárás. A felülvizsgálatból fakadó módosítások többek között éppen a zajcsökkentésre irányultak. Az útvonalak kialakításakor a HungaroControl Zrt. több lakosságiérintettség- és zajterhelés-vizsgálatot készített a szakmai szervezetekkel, a felügyeleti jogkört gyakorló hatósággal és a repülőtér üzemeltetőjével egyeztetve. Az új nyomvonal kijelölése összességében csökkentette a földfelszín érintő zajhatást és károsanyag-kibocsátást. A repülőtér kivédhetetlen mellékhatásai tehát a mérések szerint az érintett fővárosi és agglomerációs lakosság egészére nézve mérséklődtek.

Mindemellett természetesen, ahogy az utolsó kérdésében, felvetésében is elhangzott, a légi közlekedési szakmai szervezetek, ahogyan eddig, úgy a jövőben is nyitottak a párbeszédre a budapesti és a környező települések önkormányzataival és az ott élő polgárokkal. Köszönöm a figyelmüket. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Arató Gergely képviselő úr, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Állami gondozásból az otthontalanságba?**” címmel. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A hajléktalansággal kapcsolatos felélénkült viták, amiket az önök fölötté problematikus rendelkezése okozott, ráirányították a figyelmet a hajléktalan emberekkel kapcsolatos egyéb problémákra is. Ezek kö-

zül talán a legszívszorítóbb és legszomorúbb az a helyzet, hogy minden ötödik hajléktalan honfitársunk, hajléktalan ember közvetlenül az állami gondozásból kerül ki, vagy néhány évvel az állami gondozás után kerül hajléktalan helyzetbe. Úgy is mondhatnánk, hogy a fiatal korosztályhoz tartozó hajléktalanok fele az állami gondozottak közül kerül ki.

Nem kétséges, hogy miközben minden hajléktalan sors mögött egy-egy szívszorító emberi történet van, az ő esetük különösen szomorú és különösen nagy veszteség nemcsak a személyes sorsokban, hanem az egész nemzetnek. Tudjuk, hogy vannak olyan intézkedések, vannak olyan típusú, korábban elindult és akár új kormányzati intézkedések is, amelyek próbálják orvosolni ezt a helyzetet, és az is igaz, hogy az ebben a szférában dolgozók jelentős része nagyon komoly erőfeszítéseket tesz annak érdekében, hogy jobb esélyt nyújtson ezeknek a fiataloknak.

Ugyanakkor az eredmény mégis szomorú, ezért arra kérem államtitkár urat, most kimondottan arra válaszoljon - nem politikai csatát folytatva, hanem a megoldást keresve -, hogy mit terveznek annak érdekében, hogy az állami gondozott gyerekek ne az utcán kezdjék el az életüket, hogy számukra is esély legyen arra, hogy otthont teremtsenek maguknak. Hogyan kell más intézkedéseket, jobb intézkedéseket tenni annak érdekében, hogy ezt a nagyon súlyos problémát orvosoljuk? Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps a DK soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári államtitkár úr, parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormány évek óta fokozott segítséget kíván nyújtani azoknak, akik a különböző állami gondozásból, gyermekgondozásból kikerülnek. Épp idén január 1-jén is hatályba lépett egy újabb kedvező törvénymódosítás az ő javukra, ami, úgy látszik, elkerülte a képviselő úr figyelmét. Ennek az a lényege, hogy nemcsak a 25. életévig, hanem a 30. életévig, illetve korábban a hallgatói jogviszony megszűnéséig igyekszünk biztosítani, pontosan azért, hogy minél inkább be tudjanak illeszkedni a társadalomba ezek a fiatalok, az utógondozói ellátás igénybevételét. Hiszen minden fiatalnak joga akár utógondozásban, akár utógondozói ellátásban részesülni, akkor is, amikor már nem egy bentlakásos intézményben élnek. Tehát ezeknek az igénybevételét további öt évvel kitöltük abban az esetben, ha valaki mellette még tanul.

Az is fontos, hogy pénzbeli ellátásként otthontemelési támogatásra is jogosultak ezek a fiatalok, túl azon, hogy abból a 35 milliárdos keretből is, amely a települési támogatások általános kerete, és az önkormányzatoknak adja át teljes egészében a kormány, az ő lakhatásuk, otthonteremtésük segíthető. Ennek a személyenkénti összege 1,3-1,9 millió forint között

van, attól függően, hogy az illetőnek van-e saját ingatlana vagy nincs, hogy milyen anyagi helyzete van.

Egy több mint 1 milliárd forintos projektet indítottunk, amelynek a címe gyermekvédelmi szakellátásban, javítóintézetekben elhelyezettek önálló életkezdési feltételeinek javítása. Ez pontosan azt az élethelyzetet igyekszik segíteni több mint 1 milliárd forintból, amire képviselő úr is utalt. Tehát igyekszünk mindenhol, ahol erre lehetőség van, akár személyenként 1,3-1,9 millió forinttal, akár projektekben több mint 1 milliárd forinttal segíteni, mert akit nem egy család segít az életben való elindulásban, az sok esetben hátrányból indul. Ezeket a hátrányokat igyekszik kompenzálni ez a program és ez a törvénymódosítás is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hohn Krisztina képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Hogyan kívánja segíteni a Kormány a háziorvosi praxisok megerősítését?”** címmel. Parancsoljon!

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Magyarország települései segítségre szorulnak, hisz sok a betöltetlen háziorvosi praxis. Hatékony megoldásokat kell találnunk, mert betegek ezrei nem maradhatnak szolgáltatás nélkül.

Talán sok képviselőtársam nem ismeri a háziorvosi praxisok finanszírozását, illetve kiadásait. Vegyünk egy vidéki praxist, amelynek havi OEP-finanszírozása 1 millió 200 ezer forint! Egy nővér, egy írnok és takarító alkalmazása esetén a bérköltség 850 ezer forint. Iroda- és takarítószerre, gépfenntartásra további 70 ezer, közüzemi díjakra és járműhasználatra 100 ezer forint, és ha az orvos bérköltsége 850 ezer forint, akkor ez több mint másfél millió forint egy hónapban. Áfa-visszaigénylésre nem jogosultak. Tehát az OEP-finanszírozás nem fedezi a háziorvosi praxis kiadásait. De akkor miből oldja meg az állagmegóvási és egyéb felújítási munkálatokat? Vannak olyan háziorvosok, akik kénytelenek másodállást vállalni, akár külföldi ügyeletet. Az elmúlt időszakban elkezdődött a szakorvosi bérek rendezése, de sajnos a háziorvosok finanszírozása ehhez még nem zárkózott fel.

A másik gond az orvosi ügyelet ellátása. Problémát okoz, hogy szinte mindenhol kiszervezett ez az ellátás, ezért nagy nehézségeket okoz az orvosok bevonása az ügyeletellátásba. 24 órás ellátásra kötnek szerződést, de többségük sajnos nem hajlandó az ügyeletben közreműködni. A megoldás az lehet, hogy amelyik orvos területi ellátási kötelezettséggel ír alá szerződést, annak kötelezően szükséges lenne előírni ügyelet adását, természetesen megfelelő díjazás ellenében.

Végezetül pedig fontos az újonnan induló praxis-közösségek fenntartása, országos szintre történő kiterjesztése és fenntartható finanszírozása. Lényeges a működő praxis-közösségeknél is a szektorsemleges

bérkompenzáció, hogy hosszú távú fenntartásuk biztosítva legyen. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP sorában.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Rétvári államtitkár úr ismét. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ön is tudja, hogy egész Európában az alapellátásban a háziorvosok átlagéletkora miatt a háziorvosi pályára ösztönzés fontos feladat. Nemrég jelent meg Németországban a szövetségi orvosi kamara elnökének egy nyilatkozata, amely szerint a német háziorvosok harmada nyugdíjas korú, és öt éven belül visszavonul. Ez óriási probléma Németországban. Mi igyekeztünk az elmúlt években úgy változtatni, az alapellátás forrásait növelni több mint 70 százalékkal, és úgy változtatni a háziorvosi praxisok finanszírozását, hogy az minél inkább vonzó legyen egy fiatal számára.

2010-ben egy átlagos háziorvosi praxis finanszírozása, ha az országos átlagot nézem, 867 570 forint volt, ma ezzel a 867 ezer forinttal szemben 1 596 242 forint, tehát 74 százalékkal magasabb. Akkor bő 850 ezer forint volt, most pedig közel 1 millió 600 ezer forint, ami egy háziorvosi praxisnak minden hónapban a bevétele. Ez azokra a kiadásokra, amiket ön felsorolt, egy sokkal bővebb lehetőséget biztosít, és még inkább az orvos saját díjazására is bővebb lehetőséget biztosít. Mindemellett elindítottuk a praxisvásárlási támogatást 4 millió forintos vissza nem térítendő támogatással, a letelepedési pályázatot, amelyben 20 millió forint vissza nem térítendő támogatást kap egy orvos, ha olyan praxist tölt be, amely hosszabb ideje betöltetlen volt. Ezeknek a programoknak köszönhetően 573 ezer ember háziorvosi ellátása és 175 ezer ember fogorvosi ellátása lett biztosítva.

A praxis-közösségek egy fontos program, amit elindított a kormányzat. Ezt most ön is támogatta; köszönjük szépen ezt a pozitív visszajelzést. Eddig négy praxis-közösség került kialakításra 24 alapellátási praxis bevonásával. Az alapellátás fejlesztésén belül a praxis-közösségek kialakítására további 6,7 milliárd forint áll rendelkezésre, és összességében uniós és hazai forrásból 49 milliárd forint áll rendelkezésre alapellátási fejlesztésekre.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselője, kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: **„A kormány viszsza vonja a kafetéria adókedvezményének megszüntetését a szakszervezeti tiltakozások hatására?”** címmel. Parancsoljon!

TORDAI BENECÉ (Párbeszéd): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Fidesz, úgy látszik, nagyon komolyan veszi a megszorítás politikáját.

A kormány őszi adócsomagja sem enyhít a nyáron elfogadott, kafetériával kapcsolatos megszorításokon. Olyan fontos és népszerű juttatások, mint a munkahelyi étkeztetés, az iskolakezdési juttatás, a helyi bérlet, a lakhatási támogatás, a nyugdíj- és egészségpénztári munkáltatói befizetés vagy a diákhiteltörlesztés munkáltatói átvállalása idén még kedvezményesen, jövőre azonban már bérjövődélem módjára adóznak. Ez egyértelműen adóemelés.

(13.00)

Ezért is hirdettek „Nem kérünk az adóemelésből” címmel demonstrációt a szakszervezetek a holnapra. A Párbeszéd is elfogadhatatlannak tartja az újabb megszorítást, a kafeteria kicsinálását, és támogatjuk a szakszervezeti demonstrációt. A ma még a kafeteria keretében juttatásokat jövőre nem fogják megkapni a dolgozók, mert ha ez esetleg be is épül a bérükbe, akkor az adók és járulékok levonása után úgy is rosszabbul fognak járni. Az egyik szakszervezet számításai szerint a tagjaik éves átlagban 400 ezer forintot buknak ezen.

A kormány korábban arra hivatkozott, hogy ezzel kívánják csökkenteni az adóadminisztrációt. Ennek az érvnek annyi értelme van, mintha azzal indokolnák a szomszédnak, hogy nem adnak neki vizet, mert meg akarják védeni attól, hogy leöntse magát. Amelyik munkáltató már most sem akar kafetériával foglalkozni, az nem bajlódik vele, de önök kétféle millió magyar dolgozótól veszik el azt az éves szinten tíz- és százezer forintokra tehető kedvezményt, amit eddig megkaptak.

Ha a kormány arra spekulál, hogy ettől több bevétele lesz a költségvetésnek, az rossz irány. Ezek csak elméleti pluszbevételek, ugyanis egyáltalán nem biztos, hogy a megszüntetett juttatások beépülnek a bérekbe. Mi értelme tehát a kafeteria kedvezményes adóztatását eltörölni? Vagy tényleg csak a megszorító politika iránti vonzalom mozgatja a Fidesz-kormányt? Köszönöm válaszát. *(Taps a DK és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Tállai államtitkár úr, parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Szeretném először is leszögezni, hogy semmilyen megszorító politikáról és intézkedésről nincs szó a jelenlegi kormányzati tevékenység kapcsán. Ezt az előző kormányok, az önhöz közel álló baloldali kormányok tették.

Szeretném önt tájékoztatni, hogy Varga Mihály pénzügyminiszter úr október 31-én találkozott szakszervezeti vezetőkkel, a LIGA szakszervezetek elnökével és a Munkástanácsok elnökével. Ezen a megbeszélésen a fő téma a bérmegállapodás volt, és a bérek jövő évi emelése. Mert nagyon fontos a kafeteria, de van ettől egy fontosabb: az, hogy mennyi lesz egy munkavállaló következő évi bére. És az, hogy mennyi

lesz a minimálbér összege, a garantált bérminimum összege, abban meg kell állapodni; meg kell állapodni a munkáltatóknak, a munkavállalóknak és természetesen a kormánynak kell ezt jóváhagyni, illetve végül dönteni.

Igen fontos dolog a kafeteria rendszere. A kafeteria-rendszer átalakításáról már döntött az Országgyűlés. Az Országgyűlés elfogadta azt a kormányzati elvet, hogy tisztességes munkáért tisztességes bért kell alapvetően fizetni, meg kell szüntetni azt a rendszert, amikor a munkabér helyett különféle természetbeni juttatásokat, utalványokat adnak a dolgozóknak. A jövőben a kafeteria-rendszer bármely átalakítása csak ennek jegyében történhet meg.

Egyébként a pénzügyminiszter úr közölte a szakszervezetekkel, amit ők el is fogadtak, hogy a kafeteria-rendszer átalakítására vonatkozóan bármilyen javaslatuk lesz vagy van, azt terjesszék be a miniszter úr elé, és azt a kormány meg fogja fontolni. Nem annyira rossz a helyzet egyébként, mint ahogy ön mondja, a BDO nevű szolgáltató cég, a világ ötödik legnagyobb cége szerint 2019-ben a kafeteria-rendszer ugyanígy meg fog maradni, hiszen a piaci verseny ezt ki fogja kényszeríteni a munkáltatókból, hogy a munkavállalók részére továbbra is adják ezeket a kafeteriajuttatásokat. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Pócs János képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez: **„Várható-e a Jászságban további útszakaszok felújítása? Mely szakaszok az érintettek, mikor vehetik igénybe azokat a lakosok?”** címmel. Pócs képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

PÓCS JÁNOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány által jóváhagyott, összességében mintegy 6,1 milliárd forintos költséget jelentő beruházás értelmében a Jászságban régóta várt hiánypótló útfelújítások kezdődtek meg 2018 tavaszán. Örömmel mondhatom el, hogy megújult a Szolnok-Jászkisér összekötő út mintegy 7,5 kilométeres besenyszögi, továbbá a Szolnok-Tizsasüly összekötő út 5 kilométeres szakasza.

Az említett útszakaszok helyenként rendkívül rossz állapotban voltak már, a kivitelezőknek egyes részeken gyakorlatilag teljesen új utat kellett építeni. A térségben élők már régóta várták az útfelújítások megkezdését. A megfelelő minőségű utak kialakítása kiemelten fontos ügy, ugyanis hiányuk a gazdasági szereplők és az ott élők mindennapi életére is jelentős kihatással van.

Kérdezem tisztelettel államtitkár urat, várható-e a Jászságban további útszakaszok felújítása, mely szakaszok érintettek, és mikor vehetik azt igénybe a jászsági lakosok. Várom megtisztelő válaszát, államtitkár úr.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Mielőtt Csernyés Péter államtitkár úrnak megadnám a szót,

szeretném megköszönni együttműködésüket, és az elnöklést Jakab alelnök úrnak átadom. Viszontlátásra! (Taps a kormánytagok sorából.)

(Az elnöki széket Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Köszöntöm képviselőtársaimat. Államtitkár úr, öné a szó.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány kiemelt célja, hogy a gyorsforgalmi úthálózat bővítése mellett az országos közúthálózat más, meglévő elemeinek szolgáltatási színvonalát is magasabb szintre emelje. Hazai forrásból jelenleg is zajlik a 2017-2018. évi, 106 milliárd forintos keretösszegű, komplex útfelújítási program megvalósítása.

Ennek részeként készült el a Jászságban a 3224. jelű összekötő út 5 kilométer hosszú szakaszának felújítása. Várhatóan még idén lezárul egy másik, Tiszasüly közelében, részben a település belterületén haladó, 10,5 kilométer hosszú szakaszának tervezése is. A beruházás megvalósulására 2019-ben számíthatnak az ott élő és ott közlekedő polgárok. Ezen az úton előkészületben van egy harmadik, 3 kilométer hosszúságú szakasz felújítása is, a kivitelezés ütemezése a szükséges forrás meghatározásától, biztosításától függ.

A 3225. jelű összekötő úton is megvalósult egy 7,5 kilométer hosszú szakasz megújítása. Ezen az úton a Jászkiért megelőző 2 kilométer hosszú szakasz rendbetételének kiviteli terve is elkészült, a kivitelezés 2019-ben várható. Tervezés alatt áll ugyanitt egy második, 9,2 kilométer hosszú és egy Jászkiér belterületén futó harmadik, 3,1 kilométer hosszú szakasz korszerűsítése is. Ezek szintén 2019-ben valósulhatnak meg. Mindezeket túl felújítjuk még a 32. számú, Hatvan-Szolnok közötti főút Jászfényszaru-Jászberény közötti szakaszát is 14,3 kilométer hosszúságban. Ez a beruházás várhatóan szintén befejeződik 2019-ben.

A jövőbeni beruházások közül pedig mindenképpen érdemes kiemelni a jászberényi elkerülő út előkészítés alatt álló fejlesztését is. A folyamatos beruházásokkal a kormány a Jászságban és az ország más részein is tovább javítja az emberek életminőségét, a közutak szolgáltatási színvonalát és a közlekedés biztonságát.

Köszönöm a figyelmét. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Staudt Gábor, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: „**Azután sem érzi úgy a Kormány, hogy kellene lépni az igazságszolgáltatás függetlenségének védelmében, hogy az Európai Bírói**

Egyesület felügyeleti eljárást kezdeményezett az OBH és az OBT között kialakult helyzet kivizsgálására?” címmel. A kérdés megválaszolásával miniszterelnök úr a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Trócsányi László igazságügyi miniszter urat bízta meg. A kérdésre miniszter úr felkérésére Völner Pál államtitkár úr válaszol. Képviselő úr, öné a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Többször felvettem az Országgyűlésben és többször vitatkoztunk arról, hogy a kormánynak van-e felelőssége, illetve van-e teendője a kialakult helyzetben, a bíróságok függetlenségét veszélyeztető helyzetben. Államtitkár úr korábban azt mondta, hogy nincs, én továbbra is fenntartom, hogy a sarkalatos törvények kezdeményezési jogán keresztül a kormánynak igenis van felelőssége, hogy a bíróságok törvényes működését biztosítsa.

(13.10)

Azt láthattuk, hogy akárhány kritika is érkezett az Országos Bírósági Hivatal és elnökének, Handó Tündének a tevékenysége kapcsán, önök nem érezték úgy, hogy be kellene avatkozni, vagy az Országgyűlés elé akár egy törvénymódosítást be kellene hozniuk. Kiderült, gyakorlatilag az utóbbi idők is megerősítették, hogy Handó Tünde egyszemélyes döntései kontroll nélkül vannak, és ezt nem csak mi mondjuk. Gyakorlatilag ott tartunk, hogy az Országos Bírói Tanács - amely a kontrollt kellene hogy gyakorolja - ellehetetlenítésére törekszenek, és azt látjuk, hogy tagjait egyesével vadásszák le, minősítik hazaárulónak, vagy éppen a legutóbbi időben már Soros-ügynöknek is, miközben Handó Tünde évek óta egyetlen érdemi választ sem adott az ellenzéki képviselőknek az Igazságügyi bizottság ülésén.

Integritási szabályzatát az Alkotmánybíróság elkaszálta, így bírók egyes csoportja Strasbourghoz is fordult. A legutóbbi sajtóhírek szerint az Európai Bírói Egyesület is eljárást indított az ügyben, és a Magyar Bírói Egyesület sem ellenezte ennek a folyamatnak a megindítását, és a hírek szerint levélben fogják kikérni a két magyar igazságügyi szerv működését.

Felmerül a kérdés, államtitkár úr, hogy továbbra sem érzi úgy, hogy teendőjük lenne, a kormány továbbra sem érzi úgy, hogy bármit kellene tenni az igazságügy megvédése érdekében, illetve megérkezett-e önökhöz az Európai Bírói Egyesület megkeresése, és ha még nem, beavatna-e minket, ha ez megérkezik, akkor mit kívánnak erre válaszolni.

Köszönöm szépen. (Taps a Jobbik padsorából.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Magyarország 2012. január 1-jétől hatályos Alaptörvénye szabályozza a bíróságok jog- és hatáskörének, szervezetének, ítélkezésének, továbbá a bírák függetlenségének legfontosabb kérdéseit. A bíróságok igazgatásának és működésének, valamint a bírák jogállásának részletes szabályait a 2011-ben elfogadott és 2012-től hatályos sarkalatos törvények határozzák meg, ahogy képviselő úr is említette.

Az Alaptörvény szerint a bíróságok feladata az igazságszolgáltatási tevékenység, rögzíti továbbá a bírói függetlenség személyi, illetve szervezeti garanciális elemeit. Mint ismert, a bírósági szervezeti törvény egy új igazgatási modellt vezetett be, amelynek eredményeképpen a központi igazgatási hatáskörök gyakorlásának személye változott, illetve a legfőbb igazgatási és a legfőbb szakmai vezetői funkció szétvált. Ennek következtében az ellenőrzési mechanizmusok is szükségszerűen átalakultak. A rendes bíróságok kettős vezetésének eredményeként a legfőbb szakmai vezetői feladatokat a Kúria elnöke, míg a bíróságok központi igazgatásának feladatait az Országos Bírósági Hivatal elnöke látja el. Az OBH tevékenységét az Országos Bírói Tanács felügyeli, továbbá az OBT is közreműködik a bíróságok igazgatásában. Az OBT egy 15 fős bírói tanács, amelynek tagjai a Kúria elnöke, valamint 14, a bírák küldöttértekezlete által választott bíró. Az OBH elnökét pedig az Országgyűlés választja meg a bírák közül kilenc évre.

A bírói függetlenség tiszteletben tartása miatt a kormány nem tervezi, hogy bármilyen módon fellépjen vagy beavatkozzon az ön által is említett kérdésben, mivel ezt a rendes bírósági szervezet Alaptörvényben, illetve sarkalatos törvényben is rögzített önálló igazgatási modellje alkotmányosan nem teszi lehetővé. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Korózs Lajos, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Miért lapítanak a kórházi fertőzésekről?**” címmel. Korózs Lajos képviselő urat illeti a szó.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! 2017-ben mintegy 15 389 kórházi fertőzést regisztráltak. A szakemberek azt mondják, hogy ezeknek a kórházi fertőzéseknek körülbelül 70 százaléka kiküszöbölhető lehetett volna akkor, ha megfelelő felszereléssel és felszereltséggel rendelkeznek ezek az intézmények. Sajnálatos módon a több mint 15 ezer fertőzés következtében mintegy 440 ember elhalálozott az elmúlt évben.

Szeretném hangsúlyozni, tisztelt Ház, hogy itt kizárólag a kórházi fertőzésekről van szó. A szakemberek azt is mondják, hogy nagy valószínűséggel ez a

szám lényegesen magasabb, mert itt kizárólag a kórházban regisztrált fertőzéseket dokumentálták. Tudom, hogy született egy új rendelet a kórházi fertőzések visszaszorítása érdekében, ugyanakkor az intézmények arról panaszkodnak, államtitkár úr, hogy megnövekedtek az adminisztrációs terhek, és szinte képtelenek ezeket regisztrálni.

Ebből adódóan kérdezem, tisztelt államtitkár úr, hogy az ön véleménye szerint hogyan szorítható vissza a kórházi fertőzések száma, illetve aránya. Ezen túlmenően hogyan előzhető meg az a probléma, hogy ezeket az adminisztrációs terheket meg tudják oldani az intézmények? Mikor várhatók az első érdemi intézkedések, és ezeknek mikorra várható a nyilvánossága? Megtisztelő válaszát várom. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az ön kérdésével, szóhasználatával ellentétben nem lapít a kormány, hanem minden ilyesfajta jelentést kitesz az internetre az antsz.hu/jarvany oldalon. Tavalyi, tavalyelőtti adatokat ön is olvashat, és ha felmegy más országok egészségügyi hatóságainak honlapjára, nem fogja azt tapasztalni, hogy ennyi intézménytől ilyen részletességű adatokat gyűjtenének be más országok és ezeket nyilvánosságra is hoznák. Más országokkal azért tudja ön is nehezen összevetni ezeket az adatokat, egy-két pozitív példát leszámítva, mert más országok, tőlünk még akár nyugatra eső országok is, nem gyűjtik be ezeket az adatokat, nem teszik nyilvánossá ezeket. Tehát ott nem lehet tudni, hogy pontosan hogyan állunk.

Mivel nálunk azonban évek óta ezek az adatok most már nyilvánosak, ön is láthatja, hogy 2015 óta 10 százalékkal csökkent a kórházi járványok száma, negyedével csökkent az egészségügyi ellátással összefüggő járványok száma, és az egyik leggyakoribb fertőzés, a Clostridium difficile esetében pedig a finn és a német adatoknál is alacsonyabb a magyarországi adat. Ez azt mutatja, hogy 2014 óta, mióta nyilván erre többletfigyelem és többletforrás is szentelődik, hiszen a kórházak is jóval többől gazdálkodhatnak, mint korábban, összességében az egészségügyre 648 milliárd forinttal költünk többet, nos, ez a megelőzési gyakorlatban is mutatja az eredményét, és ezzel embereket tudunk megóvni a betegségtől, adott esetben a súlyosabb következményektől is.

Ön is említette, hogy további intézkedéseket és intézkedéscsomagot fogadott el a kormány, nem csak a korábbiak pozitív hatásait láthatjuk ezekben a visszajelzésekben. Egyrészt az egyéni kockázatkezelés kapcsán, másrészt az alkoholos kézfertőtlenítő szereknek és adagolóknak az elérhetősége kapcsán a be-

tegelátási pontokon az Infekciókontroll és Antibiotikum Bizottság feladatainak a pontosabb ismertetését, a tisztí főorvos módszertani levelének kiadását is tartalmazza ez. Tehát a betegágy mellett is, intézményi menedzsment szintjén is és országos irányítás szempontjából is újabb és újabb feladatokat fogalmazott meg, és ehhez bő kétmilliárd forintos forrást is rendelt, hogy ezek a pozitív számok még pozitívabbak legyenek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr választ. Tisztelt Országgyűlés! Varju László, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Meddig tart ez a szemétség?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ (DK): *(A zakójára matrica van tűzve, amelyen a felirat: Az otthonápolás is munka.)* Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A kormányzati megszorító intézkedések most már odáig fajulnak, hogy tulajdonképpen a szemetet sem tudják elszállítani az országban. Ma reggel Újpesten is azt látom, hogy nemcsak a szelektív hulladékgyűjtést nem tudják megszervezni, nem tudják megoldani, hanem most már a kommunális szemét is ott marad néhány helyen.

Éppen ezért azt kell mondanom, hogy amint azt korábban jóslottuk, annak az átszervezésnek, amihez önök hozzáfogtak, az a következménye, hogy tulajdonképpen szétesett a rendszer, és önök ezt nem tudják megoldani. Nem tudják megoldani nemcsak településeken - akikkel egyébként most már igazán jól tehetnének, akkor tennének ilyet, ha normálisan megoldanák a szemétszállítást -, hanem fővárosi kerületekben sem, ahogy mondtam, Újpesten is ez a helyzet.

Sikerült tönkretenniük azt, ami volt a rezsihazugságnak hazudott valami keretében, aminek eredményeként nem kevesebbet, hanem többet kell fizetni. Többet, mert azzal, hogy a költségvetésből finanszírozzák, nem lett olcsóbb az állampolgároknak, hanem sokkal többet kerül. Olyan sufni módszereket alkalmaznak, aminek az az eredménye, hogy egyébként másokkal akarják megoldatni a feladatot. Avagy kérdezhetném, hogy önök tulajdonképpen az ebben közreműködő szolgáltatókat tönkreteszik szándékosan, hogy egyébként a haverjaikkal majd átvetethessék ezt a szolgáltatást.

Mikor viszik el végre a szemetet és szállítják el? Mennyibe kerül nekünk és mennyi pénzt különítettek el erre egyébként a katasztrófavédelemnél, hogy végre megoldják ezt a problémát, akár Újpesten is? Köszönöm szépen. *(Taps a DK padsoraiból.)*

(13.20)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol. Államtitkár úr, öné a szó.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A hulladékszállítás olyan kommunális feladat, amelynél a kormányzat nagyon fontosnak tartotta azt, hogy „a szennyező fizet” elv mellett a költségek, az árak a lakosság számára elfogadható mértékűek legyenek. Ezért kellett lépniük, ezért kellett megállítani azt a folyamatot, amely során piacnak mondott szolgáltatási rendszerben, az árakat folyamatosan emelve, nagy profitot termelő külföldi cégek gyakorlatilag kivitték azt a pénzt, amit meg tudtak sarcolni a lakókon. Éppen ezért tartottuk fontosnak, hogy az árakat kordában tudjuk tartani, ezért kellett a hulladékszállítás rendszerét is átalakítani.

A hulladékszállításra szolgáló fedezetet egyébként a befizetések garantálják, a befizetések biztosítják, tehát ezek a források magára a hulladék szállítására megfelelő mennyiségben rendelkezésre állnak. Az vitathatatlan, hogy a szelektív hulladék begyűjtésénél és a szelektív hulladék minőségének változása következtében a szelektív hulladék feldolgozásának átalakítására többletforrások szükségesek.

A hulladékszállítás az ön állításával ellentétben folyamatos. Az az állítás, miszerint az országot a kommunális vagy a lakossági hulladék, amely a lakók által kihelyezésre kerül, előntötte volna, az tényszerűen nem igaz; hiszen a hulladékszállítást végző cégek az ország döntő részén a szerződéseiknek megfelelően szállítják a hulladékot. A Zöld Híd Kft. esetében, ahol egyértelműen politikai szándék húzódott meg a szolgáltatások megtagadásában, ott pedig a katasztrófavédelem szervezésében a szállítás megtörténik.

Kettőnk között az a különbség, hogy mi abban vagyunk érdekeltek, hogy a hulladékot elszállítsák, önök pedig abban, hogy a hulladék ott maradjon, hogy ebben önök *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* botrányt kavarthassanak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választ. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszternek: **„Van a Kormánynak bármilyen elfogadható magyarázata arra, hogy a hulladékszállítási és -gazdálkodási tevékenység környezetvédelmi közszolgáltatás helyett miért válik mind több településen katasztrófavédelmi kérdéssé, miközben a Kormány két kézzel önti a közpénzt a feladatellátásra kijelölt „Kukaholding-ba”?”** címmel. Képviselő asszony, öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt egy héten nagyon sok szó esett arról, hogy több mint száz településen veszélybe került a hulladékok rendszeres elszállítása. Sok településen és Budapest számos kerületében pedig vagy meg sem nyíltak, vagy felszámolták a többnyire EU-támogatással épült hulladékudvarokat.

A szelektív kukák kiürítetlenül állnak a lakóházak ka-
puiban, miközben a patkányok rég nem látott számban
jelentek meg a fővárosban.

A minisztérium milyen lépéseket tervez az ügy
rendezésére? Egyáltalán milyen mozgástere van, te-
kintettel arra, hogy a kormány 2011-ben a versenypi-
aci viszonyokat felrúgva államosította a hulladékgaz-
dálkodási szektort, és a nem állami közszolgáltatók je-
lentős részének működését ellehetetlenítette? Az ügy-
nevezett rezsicsökkentés miatt a díjakat befagyasztot-
ták, miközben a szolgáltatókat új adókkal, járulékok-
kal és díjakkal büntették. Emiatt a közszolgáltatók
többsége alulfinanszírozottá vált, és egy részük nem-
csak a korábbi EU-támogatások felhasználásával nem
tud elszámolni, de nem képes felújítani amortizálódó
eszközállományát. A kukaholding által szó szerint bo-
nyolított lakossági díjbeszedés akadozik, a beszedett
pénzből pedig késve és keveset oszt vissza a tényleges
szolgáltatóknak.

A közszolgáltatók csődközeli állapota miatt egy-
előre több mint száz településen akadozik a szemét-
szállítás, és a kritikussá váló helyzet megoldásaként a
törvénymódosítás szerint a BM katasztrófavédelem
kell hogy segítsen biztosítani a szolgáltatást. De kívül,
miből és meddig?

Tehát azt kérdezem, hogy milyen megoldásban
gondolkodik a tárca és a kormány, hogy ne öntsön el
minket a szemét. Válaszát előre is köszönöm. *(Taps
az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt
Országgyűlés! A kérdésre Cseresnyés Péter államtit-
kár úr válaszol. Államtitkár úr, öné a szó.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai
minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt
Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő
Asszony! Ha Pogácsás Tibor államtitkár úr választát
meghallgatta volna, akkor nagyjából megkapta volna
az ön által feltett kérdésekre is a választ. De az ügy
kapcsán, az ön által felvetett ügy kapcsán sajnos meg
kell jegyeznem, hogy eddig sem lehetett kétségünk
afelől, hogy az ellenzék bármire képes a politikai ha-
szonszerzés reményében.

A bevándorlás támogatása vagy éppen a Sargen-
tini-jelentés óta különösen egyértelmű, hogy önös cél-
jaikért bármikor készek szembemenni az emberek ér-
dekeivel. *(Zaj, közbeszólások az MSZP és a DK pad-
soraiban. - Az elnök csenget.)*

A hulladékszolgáltatási közszolgáltatás ügyében
sincs ez másképp. Talán az fáj az örökös károgoóknak
(Zaj, derűlttség az ellenzéki padsorokban.), hogy a re-
zsicsökkentés óta a magyar családoknak nem kell év-
ről évre többet fizetniük a szemétszállításért, mint ko-
rábban, a szocialista-liberális kormányok alatt, önök
alatt, amikor nyakló nélkül emelték a közszolgáltatási
díjakat, nemcsak a hulladékszállítás területén, hanem
más területen, például a villany és a gáz árában is.
(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)

Amikor a szemétszállítással kapcsolatos, hóna-
pok óta zajló pánikkeltés és rágalomhadjárat ered-
ménytelennek bizonyult, önök nem restelltek odáig
merészkedni, hogy a politikai játszmájuk érdekében
veszélybe sodorják 120 ezer ember ellátását. *(Felzú-
dulás, derűlttség és közbekiáltások az MSZP és a DK
padsoraiból. - Gréczy Zsolt: Vigyétek el a szemé-
tet! - Az elnök csenget.)* És hogy miért? Mindannyian
tudjuk, hogy miről van szó. *(Nagy zaj az ellenzéki
padsorokban.)* Arról... *(Az elnök csenget.)* - hallgas-
sanak, hogy értsék a dolgot, ha véletlenül nem lenné-
nek a háttérben! -, hogy a Zöld Híd Kft. egész egysze-
rűen megkísérelte elszabotálni a hulladékszállítás
működését, a kormányt állítva be felelősként.

A próbálkozásuk pedig nagyon átlátszó, kilóg a
lóláb, hiszen a társaság ügyvezető igazgatója az LMP
korábbi képviselőjelöltje és az LMP-vel szövetséges
Gémesi György valamikor alpolgármestere. Nem vé-
letlen tehát, hogy a Zöld Híd az egyetlen olyan köz-
szolgáltató, amely nem működött együtt az NHKB
Zrt.-vel a saját finanszírozása rendezésében. Ehelyett
újra meg újra olyan többletforrásigényeket fogalma-
zott meg, amiket semmilyen gazdasági bizonyítékkal
nem tudott alátámasztani. *(Folyamatos zaj. - Az el-
nök csenget.)*

Úgy, ahogy meg volt tapasztalható: a kormány
gondoskodott a hulladékszállításról, és az ügy rende-
ződni fog *(Az elnök ismét csenget.)*, ezt meg fogják ta-
pasztalni a következő napokban. Köszönöm a figyel-
műket. *(Taps a kormánypárti padsorok-
ban. - Gréczy Zsolt: Megtapsoltátok! Bravó! Szé-
gyen, gyalázat!)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Or-
szággyűlés! Steinmetz Ádám, a Jobbik képviselője,
kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások minisz-
terének: **„Nemzeti dohányboltot igen, patikát
viszont nem lehet nyitni. Jól van ez így?”** cím-
mel. Steinmetz Ádám képviselő urat illeti a szó.

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a
szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Állam-
titkár Úr! Magyarország Alaptörvénye szerint min-
denkinek joga van a testi egészséghez.

Hazánkban 3155 település található, ebből 2751
településen él kevesebb, mint 4500 lakos. A 2006. évi
XCVIII. törvény értelmében településeink 87 százalé-
kán nem lehet gyógyszertár létesítésére pályázatot ki-
írni. Közel hárommillió embernek, a lakosság 30 szá-
zalékának gyógyszerellátása lehetetlenül így el.

A kisebb településen élő honfitársaink zömének
jelenleg is más településre kell utazniuk a gyógyszere-
kért, de továbbmegyek. A gyógyszertörvény miatt
több városban nincs lehetőség gyógyszertárat létesí-
teni. A választókerületemben lévő Marcaliban a nem-
rég bezárt patika helyére pályázni sem lehet, pedig
igény volna rá. Ebben a járásban 34 ezer ember él,
akinek a gyógyszerigényét a Marcaliban üzemelő, leg-
feljebb kettő gyógyszertárnak kell majd biztosítania.

Engedje meg, hogy a helyzet abszurditására más-képp is felhívjam a figyelmét. A trafiktörvény szerint dohányboltot mindenhol, egy pár száz fős településen is lehet nyitni, patika viszont csak 4500 fő felett üzemeltethető. Megdöbbentő, hogy a gyógyszerek forgalmazásának feltételei a dohánytermékekhez képest sokkal szigorúbbak. Több képviselőtársammal együtt úgy gondoljuk, indokolt a gyógyszertárak létesítése esetében is a 3000 fő lakost alapul venni, és a gyógyszer-törvényt ennek megfelelően módosítani.

Tisztelettel kérdezem az államtitkár urat: miért tartottak fenn eddig egy olyan szabályozást, ami hátrányosan érinti a 4500 fő alatti településen élőket? Kinek az érdeke, hogy cigaretta jusson mindenhol, gyógyszer viszont nem? Támogatja-e a kormány az általunk javasolt módosítást?

Államtitkár úr ma már számos kérdésre válaszolt. Kérem, legyen kedves, és az én kérdéseimet is válaszolja most meg. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Az ön kérdésfeltevése teljes tévedésen alapul. Magyarországon a legkisebb település is kiírhat gyógyszertárra pályázatot, országosan meghirdetheti, ott gyógyszertár nyitható... *(Zaj. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK *(Az ellenzéki padosorok felé fordulva):* Képviselő asszony!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: ...a legkisebb településen, közepes településen, nagy településen egyaránt.

(13.30)

A 4500-as határ mindösszesen arról szól, hogy az országos lapban a hatóságnak kell meghirdetnie akkor a gyógyszerpályázatot, ha az önkormányzat nem hirdeti meg. Ezt 4500 fő fölött meg kell tenni, ott kötelező, 4500 fő alatt pedig olyan pályázatot hirdet meg az önkormányzat, amelyet és amikor szeretne.

Jelenleg is rengeteg gyógyszertár működik természetesen 5 ezer főnél kisebb településeken. Közforgalmú gyógyszertárból 577, fiókgyógyszertárból 345, kézi gyógyszertárból, 150, az azt jelenti, hogy az 5 ezer főnél kisebb településeken az ön által is említett bő 2 ezer település közül 1072 településen most is van valamilyen típusú gyógyszertár. Ha a 2 ezer és 5 ezer fő közötti településeket nézem, ezekből 478 van, azok közül 400 település van, ahol a legmagasabb szintű, tehát közforgalmú gyógyszertár található. Ez 83 százalékos lefedettség, hála istennek.

Ez azért is mondható ma már el, mert azzal a patikaliberalizációval szemben, amit a szocialisták és a szabad demokraták elindítottak, ami 600, azaz hat-száz magyar patikát sodort veszélybe, és a bezárás veszélye fenyegette ezeket a patikákat, mi igyekeztünk megtámogatni a magyar gyógyszer-tárossokat. Ön is ismeri, hogy több lépésben 50 százalék fölé kellett emelni a gyógyszer-táross-tulajdont a gyógyszer-táron belül. Hitelprogrammal, más programokkal igyekeztünk ebben segíteni. Ma már sokkal stabilabb a patikák gazdálkodása is.

De visszatérve az alapkérdésére, 4500 fő alatt is természetesen minden önkormányzat kiírhat pályázatot, és nyithat patikát a saját településén, mint ahogy erre több mint ezer példa van is ma Magyarországon. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Felszólásra következne Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, de sajnos nem érkezett be a terembe, tehát... *(Korózs Lajos: Én is itt vagyok, tisztelt elnök úr, mi együtt vagyunk. - Derűtség és taps. - Zaj, közbeszólások, köztük: Na! - Gratulálunk! - Korózs Lajos: Csak ebben az ügyben.)* Képviselő úr, én nagyon elhiszem és elfogadom, hogy önök együtt vannak *(Derűtség.)*, de az én forгатókönyvemben csak Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony szerepel, úgyhogy nagyon sajnálom. Mivel előzetesen nem jelezték, hogy együtt nyújtják be a kérdést, így nem áll módomban önnek szót adni. Megértését kérem, köszönöm. *(Zaj, közbeszólások, köztük: Ez volt a nap fénypontja. - Mi csak a pártviszonyokra vagyunk kíváncsiak. - Majd ha Korózs né lesz és nem Bangóné, elhiszük.)* Legközelebb bizonyosan elhangzik majd, sajnáljuk, hogy képviselő asszony nem ért vissza, figyeltünk rá, hogy fel tudjon szólalni.

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. László Imre, a DK képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Még mindig nem veszik komolyan a sürgősségi és intenzív ellátással kapcsolatos aggasztó jeleket?**” címmel. László Imre képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

DR. LÁSZLÓ IMRE (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Honvédkórház sürgősségi és az ajkai kórház intenzív osztályán történtek már jelezték az egészségügy fölött tornyosuló viharfelhőket. Akkor is hangsúlyoztam: itt a magyar egészségügy súlyos és rendszerszerű fogyatékoságairól is szó van, amelyek nem tudni, mikor és hol bukkannak fel újra. E sajnos helytállóknak bizonyuló diagnózishoz nem a jövőbe látásra, csak a helyzet pontos ismeretére van szükség.

Néhány napos hír, hogy a Péterfy Kórház milliárdos keretszerződést volt kénytelen kötni egy külső céggel aneszteziológiai szolgáltatás nyújtására, de így járt el korábban a ceglédi kórház is. Alapvetés, hogy

aneszteziológia és intenzív ellátás nélkül nincs működő kórház. A piac törvényei pedig kíméletlenek: ha egy altatóorvos magáncéghez szegődik, azt lényegesen magasabb bérért teszi. Tehát az a tendencia kezd kirajzolódni, és itt az óriási veszély, hogy a hiányszakmák esetében a szakorvosok magáncégekkel kötnek szerződést, és ezzel kiválnak a közalkalmazotti jogviszonyból, tovább növelve az ottani létszámihiányokat. A kórházak aligha vennék igénybe a magáncégek drága megoldását, ha az általuk adható béréért kapnának elegendő szakembert.

Ezért is volt komolytalan az az arcmentő bejelentés, miszerint az ajkai kórházból távozó szakorvosok helyére kétszer annyian jelentkeztek. Tudom, hogy önöknek nem erősségük a feltett kérdésre világos válasz megadása, mégis megkísérlem. Tudják-e önök azt, hogy jelen pillanatban hány magyar gyógyintézetben dolgoznak orvosok és nővérek, bérorvosok és bérnővérek? Minek kell még történnie ahhoz, hogy komolyan vegyék, hogy a kórházak folyamatos ellátásának *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* biztosításához a finanszírozás radikális emelésére és ezzel együtt pedig a rendszer alapoktól történő újjászervezésére van szükség? Tisztelettel várom a válaszát. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Engedje meg, hogy pár számot, összeget, tényit mondjak azon két kórház kapcsán, amelyet ön említett. Az egyik a Honvédkórház. 2010-ben a Honvédkórház 16 milliárd forintból gazdálkodhatott, ma 33 milliárd forintból gazdálkodhat. Ez 16 milliárd forintos, 101 százalékos költségvetési emelkedés. Az ajkai Magyar Imre Kórház 2012-ben 1,9 milliárd forintból gazdálkodhatott, most 3,5 milliárd forintból gazdálkodhat. Ez 1,6 milliárd forintos, 82 százalékos finanszírozás-emelkedés.

Ami pedig az ön által idézett vagy azokat a híreket illeti, amelyekre ön utalt, hadd idézzem Zacher Gábornak egy interjúját ezzel kapcsolatban: „Rengeteg torzított cikk jelent meg rólunk a sajtóban, miközben az intézmény sürgősségi centrumában az év minden napján 24 órában kemény munka folyik rengeteg beteggel és komoly szakmai kihívásokkal.” Folytatom Zacher Gábertől az idézetet: „Az ellenzéki médiumok előszeretettel nyúltak olyan témákhoz, amelyekről úgy gondolták, lejáráthatják vele a magyar egészségügyet és ezáltal kétes értékű politikai előnyöket kovácsolhatnak.” Elmondja azt is, hogy évente 63 ezer beteget látnak el, közülük 0,6 százalék, akit nem tudnak megmenteni, tehát tényleg emberfeletti munkát végeznek. Itt a főorvos is elmondta azt, ami történik valójában Magyarországon.

Önök egy-egy kiragadott esetből igyekeznek politikai tőkét kovácsolni, miközben önök a forráskivonások, a kórházbezárások, az elbocsátások és a vizitdíj korszakát vezették be a magyar egészségügyi rendszerben. Ezzel szemben a Fidesz-KDNP 647 milliárd forinttal többet költ a jövő évi költségvetésben egészségügyre, mint amennyit a szocialisták költöttek, ez 1,5 GDP-százalékkal magasabb, mint a szocialisták 2010-es költségvetése. Emellett nem elvettünk egyhavi bért az orvosoktól és az ápolóktól, hanem az orvosoknak két év alatt 207 ezer forinttal növeltük a bruttó alapbérét, az ápolóknak pedig 2012 és '19 között megduplázzuk, és a terveink szerint mind a két esetben ezeket tovább is fogjuk folytatni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mit tesz a Kormány és az egészségügyért felelős tárca azért, hogy egyes környezeti ártalmakból eredő, előre látható megbetegedések és halálozások csökkenjenek?”** Képviselő asszony, öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Naponta kapunk híreket a hazai egészségügyi ellátás kritikus helyzetéről. Talán ezért esik ritkábban szó az egészségmegőrzésről, amelynek fontos tényezője a veszélyeztetett csoportok rendszeres egészségügyi szűrése. Évtizedek óta tudjuk, hogy az azbeszt mikroszkopikus méretű számai a tüdőbe belelegezve nem tudnak lebomlani, ezért súlyos légzőszervi megbetegedéseket, kötőhártya-túlburjánzást, tüdőszöveti hegesedést, azbesztózist, mellhártyadaganatot és tüdőrákot okoznak. A veszélyeztetés az idő előrehaladtával nem csökken, így megbetegíthetik a most felnövekvő generációkat, gyermekeinket is. Ez a probléma ma Magyarországon több mint húszezer lakást, de emellett kórházakat, óvodákat, iskolákat, szállodákat, boltokat és irodákat is érint. Indult olyan azbesztper Magyarországon, ahol a gyorsított eljárás ellenére a felperek egyike sem élte meg az ítélelhozatalt, mert behalt az azbeszt okozta betegségekbe.

A kilencvenes években már elindult egy országos azbesztmentesítési program, de a végrehajtása megszakadt a Fidesz-kormány idején. Az egészségügy foglalkozik-e annak nyomon követésével, hogy országosan hány, azbeszt okozta megbetegedést, halálesetet diagnosztizáltak? A házi- és szakorvosok adatszolgáltatásai alapján megbecsülték-e, mekkora a baj?

(13.40)

További kérdés, hogy milyen lehetőségeket látunk a veszélyeztetett emberek kiszűrésére, a megbetegedések előrehaladásának megfékezése érdekében. Azt is szeretném megkérdezni, hogy tervez-e lépéseket annak érdekében a tárca, hogy a kiváltó ok, a szórt

azbeszt mentesítése az országos program keretében mielőbb újra elinduljon. Várom szíves válaszát. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A 2014-2020-as időszakra elfogadott országos hulladékgazdálkodási terv egyértelműen fogalmaz, annak van egy külön programrésze, az azbeszthulladék-ártalmatlanítási program, amely három pontban foglalja össze azokat a célokat, amelyeket 2020-ra szeretnénk elérni. Az első az azbeszttel tartalmazó termékek eltávolítása és ártalmatlanítása, a második pont az azbeszt jelenléte által okozott káros egészségügyi hatások minimalizálása Magyarország területén, a harmadik pedig az azbeszt környezetre gyakorolt negatív hatásának megszüntetése.

Azt hiszem, ön is kiválóan fogalmazott a felszólalásának az elején, amikor azt mondta, hogy a legfontosabb a betegségek megelőzése minden téren, így az azbeszt kapcsán is ez fontos. Egy térinformatikai rendszerrel, térepidemiológiai rendszerrel vizsgálják a szakemberek azt, hogy a mellhártyadaganatok milyen területi különbségeket mutatnak, pontosan azért, hogy abból adott esetben az azbeszt jelenlétére is következtetni lehessen. Ezt a munkavállalók vonatkozásában a foglalkozás-egészségügyi szolgálat vizsgálja, nyilván ők a munkahely-ellenőrzésekre is nagy figyelmet fordítanak, de az egészségügyi ágazat is mindennemű szakmai támogatást megad ehhez, hiszen közös érdekünk az, hogy ezeket a betegségeket megelőzzük, ezeket az emberleleteket megmentsük.

A negyedik nemzeti környezetvédelmi programban szerepel a már meglévő azbeszt tetőfedő építési anyagok mind eltávolításának, mind pedig szakszerű ártalmatlanításának az ösztönzésére vonatkozó előírás, és ahogy mondtam, a hulladékgazdálkodási tervünk is az ártalmatlanítást tűzi ki célul. Ahol a kormány tudott lépni, mindenhol lépett, akár Budapest belvárosában is, vidéki településeken is igyekszünk a munkavállalóknak, az ott élő embereknek az azbesztkitettséget, a szennyezettség veszélyét csökkenteni, megszüntetni, hogy ez a betegség valóban ne legyen egyes területeken nagyon súlyos. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az agrárminiszterhez: **„Be kell vezetni az őszi aszály fogalmát?”** címmel. Magyar Zoltán képviselő urat illeti a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Az aszályhelyzet azóta ki lett hirdetve, néhány járást

leszámítva az egész országban; miután egyre szélsőséesebb hőmérsékleti értékeket produkál itt az időjárás, egyre nő az aszály kockázata is.

Idén már odáig jutottunk, hogy az őszi csapadékhiány okozza a mezőgazdaságban az egyik legnagyobb gondot. Ugyan a mögöttünk álló két hét hozott némi csapadékot, de a kiemelkedően sokáig tartó szárazság így is komoly gondokat okoz a mezőgazdaságban. Az őszi repce fejlődése megállt, az őszi búza pedig sok helyen ki sem kelt. Komoly mennyiségű csapadék esetén is kérdéses a megfelelő csírázás. A mögöttünk álló időszakban jellemzően 40-50 milliméterrel hullott kevesebb eső az átlagnál, ami a megelőző csapadékhiányos időszakokkal együtt a talajban súlyos vízhiányos állapotot eredményezett.

Nagy, országosan átgondolt, EU-s és hazai forrásokkal támogatott, fenntartható és a többségi társadalom által is elfogadott megoldás kell. Tehát nem fogadható el az a jövőben, hogy szinte minden évben árvizek fenyegetnek egy-egy folyószakaszon minket, majd a tetőzést követő néhány hét múlva már az aszály sújtja ugyanazt a térséget. Ez nem észszerű, nem fenntartható és senkinek sem jó. Mindezek alapján adódik tehát a kérdés, hogy a 2010 óta önök által folyamatosan ígértett nagy nemzeti öntözési stratégia miért nem indulhatott még el. Mi kell még ahhoz, hogy észrevegyék, hogy azon minimális, néhány százalékos terület, ami van ma Magyarországon, nagyon kevés, ezzel nem lehet a termelési biztonságot fenntartani, nem lehet versenyképességet növelni, és ez egyáltalán nem az az irány, ami a XXI. században egy modern és fenntartható mezőgazdaságot eredményezne?

Értem én, hogy jelen helyzetben még nem ismerhetjük, hogy ez a 30 százalékos terméskiesés bekövetkezik-e, de vélelmezhetjük, így felszólalásom továbbra is aktuális és a jövőre való tekintettel rendkívül fontos. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre Farkas Sándor államtitkár úr, miniszterhelyettes válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Az öntözésfejlesztés egy komplex témakör, amely több kormányzati szereplő szakterületeit is érinti, így a tárcánk szoros együttműködésben van a Belügyminisztériummal.

A közös munkánk egyik eredménye a készülő öntözésfejlesztési stratégia, amelyre ön is utalt, amelynek kapcsán a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara felmérte a termelők öntözési igényeket azokon a területeken, ahol jelenleg a rendelkezésre áll vagy kis beavatkozással elérhetővé tehető a felszíni vízkészlet. A következő időszak fejlesztési irányait ezen felmérés eredményei alapján igyekszünk meghatározni.

Egy szeptemberben megjelent kormányhatározat 2020-2030 között évente 17 milliárd forint fejlesztési

forrást biztosít az öntözési célú állami művek fejlesztésére. A fejlesztések sorrendjét a termelői igények figyelembevételével meghatároztuk, és az érintett állami művek fejlesztésének előkészítése a jövő évtől megkezdődhet. Az öntözővíz biztosítása mellett szükséges a termelői vízigények megszervezése, amelynek érdekében kidolgoztuk az öntözési ügynökségek koncepcióját is. Ugyancsak kormányzati törekvés az öntözés feltételeinek megkönnyítése, amelynek egyik elemeként a vízjogi engedélyek érvényességi idejének meghosszabbítását is tervezzük.

Kiemelten kezeljük az aszálykárok utólagos enyhítését is, a mezőgazdasági kockázatkezelési rendszerben jelenleg is lehetőség van az aszálykárok kompenzálására. Az elmúlt években megközelítőleg 41,3 százalékát aszálykárra fizettük be a kárenyhítői juttatások közül.

Az aszály definíciója nem évszakhoz kötött, ebben már megegyeztünk, hiszen aszálynak minősül az a természeti esemény, amelynek során a 30 egymást követő napon belül lehullott csapadék mennyisége nem éri el a 10 millimétert. Ezért az őszi aszálykárok kezelésére jelenleg is lehetőség van a kárenyhítési rendszerben, és a most jelentkező őszi aszálykárok már a 2019. évi kárenyhítési évhez számítanak. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr válaszáért. Tisztelt Országgyűlés! A kérdések tárgyalásának végére értünk.

Mielőtt az azonnali kérdésekkel folytatnánk munkánkat, **ügyrendi kérdésben** jelezte felszólalási szándékát Ungár Péter képviselő úr, LMP. Megkérdezném, hogy az ügyrendi kérdésnek mi a tárgya, kedves képviselő úr.

UNGÁR PÉTER (LMP): Cseresnyés államtitkár úr válasza, személyes érintettség. *(Cseresnyés Péter közbeszól.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselő Úr! Személyes érintettség kérdésében a képviselőt személyesen érintő válasza...

UNGÁR PÉTER (LMP): Hát, mint a hulladékmaffia tagja... *(Derültség az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Bocsásson meg, képviselő úr! Csak és kizárólag az érintett képviselő jelentkezhet és szólalhat fel ezekben a kérdésekben...

UNGÁR PÉTER (LMP): De hát tanúja voltam a hulladékmaffia bűneinek...

ELNÖK: Bocsásson meg, képviselő úr! Nem vitatkozom önnel. Hárszabály 20. §, szíveskedjen tájékozódni! Köszönöm szépen. *(Arató Gergely közbe-*

szól.) Csak a személyes érintettségben érintett képviselő szólalhat fel. Köszönöm. *(Ungár Péter közbeszól. - Derültség az ellenzéki pártok soraiban.)* Tisztelt Országgyűlés! Nem emlékszem rá, hogy Ungár Péter képviselő úr felszólalt volna a mai napon ebben az ügyben. Kérem, vegyünk komolyan egymást! Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Az **azonnali kérdésekkel** folytatjuk munkánkat. Lukács László György és Rig Lajos, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mennyire hiteles a kormány politikája?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Isten hozta önt itt a Házban! Igen ritka vendége a Háznak, pedig lenne miről beszélgetni, ha az egészségügyről van szó, nemcsak azért, mert ön a területért felelős miniszter, hanem azért, mert egyben orvos is.

Azt mindenki látja, hogy mióta ön a miniszter, gyakorlatilag krízisben van az egészségügy. Persze nem csak ön felelős ezért, hiszen ez már régebb óta húzódik, az Orbán-kormány gyakorlatilag ez egy különös ismertető jele lett, hogy az egészségügyben áll a bál, ha úgy tetszik. De mégis érdemes görcső alá venni, hogy mi is kötődik az ön nevéhez, és miniszter úr, ahogy így végiggondolom az egészet, valójában semmi pozitív, csak a negatívumokat lehet felsorolni. Mióta miniszteri székében ül, és eltelt most már 160 napnál is több, lényegében áll a krízis a sürgősségi ellátóhelyeken, a háziorvosi praxisok betöltetlenségét nem lehetett megakadályozni, a dolgozók ugyanolyan rosszul érzik magukat a munkahelyükön, és a betegek sem érzik magukat biztonságban, rémisztő kórházi fertőzési adatok látnak napvilágot.

(13-50)

Mondhatunk egy olyan ügyet is, például a szívsebész Székely Lászlónak az ügyét, ami az utóbbi időben, úgy gondolom, jól jellemezte és mintegy credója volt, összefoglalja az ön miniszterségének a munkáját.

Miniszter úr, öntől ennél lényegesen többet vártak az emberek, nemcsak azért, mert orvosként miniszter, hanem azért, mert az Orbán-kormány azt ígérte, hogy az egészségügyet is rendbe fogja tenni. Ön az elmúlt 160 napban megfagyott. Semmire nem sikerült rendesen reagálnia, nem sikerült a sürgősségi krízisekre, nem sikerült az egyenkénti, akár az ajkai kórházban vagy a Honvédkórházban meglévő krízisekre reagálnia, sőt egy olyan ügyet, egy olyan szimbolikus ügyet sikerült kreálnia Székely doktor úrnak az ügyéből, amely továbbra is mérgezi az egészségügynek a mindennapjait.

Tisztelt Miniszter Úr! Ideje, hogy őszintén válaszoljon, és ön is szembenézzen egy tükörrel, és bevallja, hogy mit is tett az elmúlt időszakban. Miniszter

úr, ön miatt mondott le Nagy Anikó államtitkár aszszony? Ön érez felelősséget amiatt (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy Székely László eltávolítása miatt betegek (*Az elnök ismét csenget.*) maradnak ellátatlanul? Miniszter úr, bele tudna nézni a hozzátartozók szemébe őszintén és azt mondani, hogy a felelősségét nem érzi ebben? Várom a megtisztelő válaszát. (*Taps az ellenzék sorai-ban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kérem minden képviselőtársamtól, hogy az időkeretet szíveskedjen betartani. Megadom a szót Kásler Miklós miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. KÁSLER MIKLÓS, az emberi erőforrások minisztere: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársam! Képviselőház! Annyit szeretnék mondani, hogy én 26 éve mint intézetvezető és negyven-egynéhány éve mint orvos nézek szembe a betegekkel és a társadalommal.

A kérdéseire konkrétan válaszolva: mást se csináltunk 160 napig, mint dolgoztunk. Létrehoztuk a kórházi fertőzések elleni rendelkezéseket, kidolgoztuk az alapellátás átalakításának a koncepcióját, kidolgoztuk a sürgősségi ellátás átalakításának a tervét, öt nemzeti programot dolgoztunk ki a prevenciótól a rehabilitációig, a struktúrával, a tevékenységgel és a finanszírozással, a népegészségügyi programnak a kereteit meghatároztuk. Tehát azt tudom önnek mondani, hogy igenis nagyon keményen dolgoztunk. Ezzel szemben önök a Gottsegen Intézetben történeteket a betegek megfélemlítésére, hisztériakeltésre használták fel.

A Nemzeti Népegészségügyi Központ hivatalból kivizsgálta az ügyet. Megállapította, hogy a sajnálatos módon elhunyt beteg esetében Székely doktornak sürgősséggel, 24-48 órán belül műtétet kellett volna végezni - akkor még szó nem volt arról, hogy felmondanak neki -, ehelyett egy olyan protézist rendelt meg, aminek a gyártási ideje legalább 30 nap. A kórház vezetése ezért felelőssé nem tehető. Elérhető a népegészségügyi intézet jelentése, szíveskedjék gondosan tanulmányozni, nem úgy, mint Szent Ágoston püspökségének a székhelyét.

A második dolog: mindent... (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) Köszönöm. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen a miniszter úr választát; természetesen a következő reagálásban még lesz lehetősége a miniszter úrnak szólni. Képviselő úr, vizsgálati válasz illeti meg önt egy percben. Parancsoljon!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Miniszter úr, önök dolgoztak, csak ezt senki nem látja; önök dolgoztak, csak ezt senki nem tapasztalja - és ez az igazi nagy gond. A betegek, a hozzátartozók, sőt az egészségügyben dolgozók sem tapasztalják, hogy az

önök munkájának bármi fogantja is lett volna. Miniszter úr, mi azért készültünk egy dologgal: összegyűjtöttük, az emberek összegyűjtötték, hogy ön hogy is mentette meg az egészségügyet, erről készült egy kiadvány, amit átadok önnek (*Felmutatja.*), lapozzon bele, csupa üres lap.

Miniszter úr, én azt kívánom önnek, hogy a hátralévő időszakban, ami a hírek szerint elég rövid önénél, illetve elég rövid idő áll rendelkezésre, töltse meg ezt, és dolgozzon a magyar emberek javára. Én azt javaslom, hogy mentse meg az egészségügyet, és ne csak az asztalfióknak és ne csak elvont programokban dolgozzanak, hanem tegyenek rendet a sürgősségi ellátásban, tegyenek rendet a háziorvosi ellátásban, és nézzenek végre a hozzátartozók szemébe a Székely-ügyben is, oldják meg végre mindazokat, amik a mostani egészségügyet feszítik.

Miniszter úr, önnél a labda, önnél a felelősség; a székébe fog kerülni, ha ennek nem tesz eleget. Köszönöm szépen. (*Taps az ellenzék soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kérem, képviselő úr, amikor a miniszter úr válaszolt, azt követően szíveskedjen zavarni, addig ne zavarja a miniszter urat, foglaljon helyet. Köszönöm. Miniszter úr, öné a szó. Parancsoljon!

DR. KÁSLER MIKLÓS, az emberi erőforrások minisztere: Köszönöm szépen. Mondanám a képviselő úrnak, hogy eddig 22 könyvet írtam, a közleményeim száma több száz, és az előadásaimé is. A legterjedelmesebb könyv, a komplex onkoterápiás protokoll 2500 oldal.

Ne féltsen, az ön által szorongatott könyvet tele fogjuk írni, de emlékezetes módon. Megfagyásról szó nincs, de felmelegedésről se. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen a miniszter úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Mesterházy Attila, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökének: „**Nicsak, ki beszél!**?” címmel.

A Magyar Nemzeti Bank elnöke halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Nagy Márton István alelnök urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét (*Mesterházy Attila: Igen, köszönöm szépen.*) vagy személyesen az elnök úrtól kéri a választ. Öné a szó, képviselő úr.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Alelnök Úr! Legutóbb, amikor egy kérdést fettem fel önnek a devizahitel kapcsán, akkor ön azt mondta, hogy ez a probléma már nem probléma Magyarországon - majdnem szó szerint idézem az alelnök urat.

Azóta én nagyon sok e-mailt kaptam, százas nagyságrendben kaptam e-maileket olyan magyar választópolgároktól, családoktól, akik nem így érzik ezt,

ahogy ön ezt állította. Szerintük igenis komoly probléma még mindig Magyarországon a devizahitelezés csapdája, több százezer magyar család szenved ettől a csapdától, és nagyon sok e-mailben az szerepelt észrevételként, hogy a bankoktól nem kaptak megfelelő tájékoztatást az ügyfelek, ráadásul az akkori gazdasági környezet az árfolyamot tekintve - 2008 előtti időszakról beszélek - bizony stabil volt, tehát nem volt olyan kockázati tényező, amit egy egyszerű, nem közgazdász földi halandó magyar állampolgár a saját szemével megtapasztalhatott volna, hogy bizony milyen kockázatai vannak annak, ha egy árfolyam sokat ugrral, vagy adott esetben gyengül a forint árfolyama. Tehát magyarul, nem volt személyes tapasztalás, és azt mondták ezek az ügyfelek, akik velem kapcsolatba léptek, hogy bizony a bankoktól sem kaptak megfelelő tájékoztatást, hogy milyen kockázattal, milyen mértékű kockázattal járhat egy ilyen. Ez azért fontos, mert ha nem kaptak megfelelő tájékoztatást, akkor természetesen a felelősségük is kisebb ebben, vagy adott esetben nincs felelősségük ebben a kérdéskörben.

Ezért azt kérdezném az alelnök úrtól, hogy ön szerint a bankok minden tájékoztatási kötelezettségüknek eleget tettek-e ezen hitelszerződések megkötése során.

Köszönöm szépen, alelnök úr. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Nagy Márton István alelnök úrnak válaszára. Ön a szó, alelnök úr.

NAGY MÁRTON ISTVÁN, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselők! Azért annyit még egyszer hadd mondjak, hogy ma nincs devizahitelezés, nincsenek devizahitelek, tehát azt az állításomat, miszerint devizahitelek nem léteznek, továbbra is fenntartom, hiszen a kormány, illetve az Országgyűlés 2014 végi döntése folyamán 2015 elején a devizahitelek átváltásra kerültek. Tehát ha nekem most mutatna valaki egy olyan statisztikát, hogy hol van devizahitel az országban, akkor nagyot néznék - ilyen nincs. A lakossági szektorban nincsenek devizahitelek.

Az ön által felvetett probléma, hogy megfelelően tájékoztatták-e a bankok az ügyfeleket az árfolyamkockázatról, egy másik kérdés, hiszen a tájékoztatási kötelezettség minden egyes hitel esetén felmerül, akár kamatkockázatról, akár árfolyamkockázatról van szó. Itt ön egy olyan európai bírósági döntésre utal, amely megszületett szeptemberben, de ez nem hozott semmilyen újdonságot, hiszen nagyon megegyezik a Kúria jelenlegi álláspontjával is, méghozzá azzal, hogy minden egyes ügyfélnek lehetősége van a bírósághoz fordulni az adott szerződése tekintetben. És mindegy, hogy ez devizahitel-szerződés vagy sima forintkamat-hitelszerződés, annak is van kockázata, az egyiknek árfolyam-, a másiknak kamatkockázata, és ha nem megfelelően tájékoztatták, akkor felléphet a bankokkal szemben.

(14.00)

Tehát még egyszer azt szeretném megerősíteni, hogy itt ez a döntés, akár a Kúria, akár az Európai Bíróság döntése nem az állam vagy az MNB számára jelölt ki bármiféle feladatot, és nem is értékeli azok tevékenységét, hanem azt mondja, hogy a magyarországi bíróságoknak ad további szakmai útmutatást arra, hogy hogyan vizsgálják ezen perek esetén az ügyfeleknek az igényeit. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Csak nem sikerült igennel vagy nemmel válaszolnia, nagyon egyszerű kérdést tettem fel önnek. Egyébként annyira nem vagyok hülye *(Dr. Rétvári Bence: Erről szavazunk!)*, hogy ne tudjam, hogy miről beszélt. Tehát nem arról beszéltem önnek, hogy létezik-e a devizahitelezés Magyarországon, hanem amit ön mondott, hogy nincs devizahiteles probléma Magyarországon. Nem tudom, ön is, gondolom, bírja a magyar nyelvet, ez két külön állítást jelent.

A másik: idéznék önnek egy konferenciáról. „A fogyasztói kölcsönszerződések érvénytelenségének egyes kérdései” című konferencián 2015. július 1-jén az ELTE-n ön azt mondta, hogy nem gondoltak az árfolyamkockázatra. Egyrészt nem gondoltak azért, mert nem volt elmagyarázva nekik, de a másik az, hogy a forintnak az euróhoz és a svájci frankhoz viszonyított árfolyama viszonylag stabil volt ebben a rendszerben 2008-ig, egy vízszintes vonalat látunk.

Ezt ön ezen a konferencián mondta saját maga. Na most, ha ez igaz, akkor önök milyen lépéseket kezdeményeztek a bankokkal szemben? Hiszen ön nem egy egyetemi katedrának a bírója, hanem ön a Nemzeti Bank alelnöke, és van önnek felügyeleti feladata, tehát ha nem lett elmagyarázva nekik, akkor önöknek lépniük kellett volna.

Köszönöm, elnök úr, a türelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót alelnök úrnak viszonzásra. Parancsoljon, alelnök úr!

NAGY MÁRTON ISTVÁN, a Magyar Nemzeti Bank alelnöke: Tehát én azon jogesetekre utaltam, hiszen ön is említette, hogy ez egy jogi egyetemi előadás volt, ahol vannak olyan bírósági ügyek, ahol valahol el van magyarázva, valahol nincs elmagyarázva. Ön azokat az eseteket hozza, ahol nincsen elmagyarázva. Ennek van jogkövetkezménye, de minden egyes ügyfélnek és az adott bíróságnak kell ezt eldönteni. Az MNB-nek, még egyszer, nincs erre lehetősége, nem is feladata, hanem a bíróságnak az egyedi mérlegelése alapján kell megtennie.

Tehát ha ön azt kérdezi, hogy véleményem szerint ez vagy az, vagy amaz volt, ennek a megítélése nem tartozik az én hatáskörömbe. A bíróságok hatáskörébe tartozik, és mindenkinek joga van a bíróságokhoz odafordulni - ennyi. És egyedi jogesetek esetén itt meg fog születni ez a döntés. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen alelnök úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Székely Sándor, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: „Segít-e a kormány a devizahiteleseken?” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

SZÉKELY SÁNDOR (DK): Köszönöm szépen. Megvárnám miniszter urat, a múltkor is már így volt.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom képviselő urat, hogy miniszter úrnak a második **soron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Varju László, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszter úrnak: „**Mikor számolnak el a letelepedési kötvényekkel?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat, miniszterhelyettest jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Megtisztelő számomra, hogyha államtitkár úrral beszélgethetünk erről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Alcímként én azért úgy fogalmaznám, és államtitkár úr figyelmét erre fel is hívnám, hogy mikor számoltatják el a Fidesz betelepítési kötvénnyel üzerkedőit, és erre vonatkozóan egy elszámolást most már illene önöknek elkészíteni. A Költségvetési bizottságban most már sokadszorra kérjük és követeljük azt, hogy számoljanak el ezzel. Mind ez ideig nem voltak hajlandók önök erre, pedig most már hivatalosan lezárult a program.

Az Államadósság Kezelő Központ azt állítja, hogy 3 milliárd forint nyereséget ért el ezen az állam, miközben a szakértői becslések alapján 28 500 ezer milliárd forint államadósságból összesen, amit önök egyébként ebből használtak, 30 milliárd forint veszteséget okozott az államnak ez a tevékenység. A Fidesz által egykor a jobboldal közös kormányfőjelöltjének javasolt Bod Péter Ákos szerint is semmi szükség nem volt egyébként erre a kötvénykibocsátásra, mert ennél sokkal olcsóbban megoldhatták volna mindezt. Ha

azonban a magyar gazdaságnak nem is volt szüksége erre az üzletre, annál nagyobb szükség volt arra, hogy a kötvényeket forgalmazó átláthatatlan offshore cégek 150 milliárd forintos árbevételre tegyenek szert. Ez darabonként egyébként a 300 ezer eurós árbevételből mindenkinek 29 ezer euró bevételt jelentett, és mindez még csak ennek egyik része.

Éppen ezért kérdezem miniszter, illetve államtitkár urat: ön azért lett miniszter, a köz szolgája, hogy ilyen szemétségeket eltakarjon, és megmagyarázza ezeket, vagy hajlandó a miniszter úr a zárszámadási törvény keretében holnap a bizottsági ülés keretei között végre elszámolni ezzel a pénzzel, hogy mit tettek? Ha van bátorsága önöknek eljönni holnap oda, akkor jöjjenek, és tegyék ezt meg végre! Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, miniszterhelyettesnek. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Néhány helyesbítést szeretnék tenni az ön felszólalásához. Az első, hogy olyan nincs, hogy betelepítési kötvény *(Varju László: Dehogy nincs!)*, biztosan véletlenül mondta, ez letelepedési kötvény.

Másodszor, nem offshore cégek folyósították ezt, hiszen feltétele volt a jelentkezésnek, a pályázatnak, hogy átlátható cég legyen. A harmadik helyesbítésem, hogy a Költségvetési bizottság előtt a pénzügyminiszter úrnak a törvény szerint meg kell jelennie. Tessenek megvárni, hogy miniszter úr megjelenik, és minden kérdésre választ fog adni.

A negyedik kérdés, amiről ön nem beszélt, én viszont szeretnék, az a hitelességnek a kérdése. Mennyire hiteles az ön kérdése az államadóssággal kapcsolatosan, amikor, mikor ön volt kormányzóparti képviselő, felelős kormányparti vezető, kormányzati vezető, akkor ment csődbe Magyarország, akkor ment tönkre, akkor következett be a pénzügyi válság. Az ön mostani pártvezetője, Gyurcsány Ferenc volt Magyarország miniszterelnöke.

Ő szerződött az IMF-fel 20 milliárd forint hitel felvételére, mindezt úgy tette, hogy ne az ő miniszterelnöksége idejére essen a visszafizetésnek az ideje, hanem már a Fidesz-kormányának kellett felelnie azért, hogy ezt a hitelt visszafizessék. Bizony a Fidesz-kormányának döntenie kellett arról, hogy az IMF-hitelt folyósítsa tovább az országnak, ezáltal politikai befolyást szerezve, vagy más hitelt, illetve külső forrásokat von be annak érdekében, hogy az önök által felvett adósságot ki tudja fizetni. Igen, és ennek egyik lehetősége volt a letelepedési kötvény, és ön akármit halandzsál itt erről a kötvényről összevissza, ez az országnak nem volt káros.

Igenis, az a döntés akkor előnyös volt az ország számára. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő urat viszonzás illeti meg egy percben. Parancsoljon!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Amikor én államtitkár voltam, akkor 260 forint volt az euró, és 300 forint volt a benzin. Most mennyi? 400 forint a benzin, az alatt nem lehet kapni már, és egyébként a 300 forint feletti euróval tönkretették a devizahitelezést szándékosan azzal, hogy árfolyamrontást végeztek. De idenézzen, idefigyeljen egy pillanatra, államtitkár úr! Megmutatom önnek azt az ábrát, amennyivel egyébként többé került az a betelepítési kötvény, amit önök csináltak, ahhoz képest, amit egyébként az Európai Banktól felvehettek volna.

Éppen ezért jogos számonkérni a 150 milliárd forintnak a felesleges kifizetését, az Államkincstártól való elsinkófalását, és éppen ezért juthatnak önök abba a helyzetbe, hogy egyébként az otthonápolást sem tudják kifizetni, megfinanszírozni vagy még a Magyar Tudományos Akadémiát is... - az ott lévő 26 milliárd forint is önöknek csak bajt okoz, és ilyenek következnek be, ahelyett, hogy a pénzt begyűjtötték volna. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Miniszterhelyettes urat válaszadás joga illeti meg. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azt szeretném elmondani az Országgyűlés nyilvánossága előtt, hogy az a számítás, amire Varju képviselő úr hivatkozik, az a szakértői tanulmány nem mástól származik, mint a Transparency International által finanszírozott szakértői intézettől. *(Felzúdulás a kormánypártok soraiból.)* Őt úgy hívják, hogy Romhányi Balázs. Romhányi Balázs köztudottan kormányellenes tanulmányokat készít „közgazdasági” megalapozottsággal, politikai megrendelésre, Soros György által finanszírozva.

(14.10)

Na, ilyen számokkal kell a magyar államnak, a magyar kormánynak vitatkoznia. Én nem szeretnék ezen vitatkozni, csak leszögezni azt, hogy igenis a magyar kormány ezen a kamatkiadáson 3 milliárd forintot nyert *(Z. Kárpát Dániel: Ezt hogy számoltátok ki? Zsebbe mennyi került?)*, és ezt az Államadósság Kezelő Központ hiteles számításából tudjuk. Egyébként ez a példa nem ismeretlen, hiszen Ausztriában, Portugáliában és *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* az Egyesült Királyságban is hasonló módon működött a letelepedési államkötvény rendszere.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Csárdi Antal, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mikor terem a magyar törvényhozás igazságot három és fél millió embernek?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszadásra Trócsányi László igazságügyi miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Miniszterelnök úrtól személyesen szeretnék választ kapni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom, képviselő úr, hogy miniszterelnök úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Tisztelt Országgyűlés! Hohn Krisztina, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszter úrnak: „**Tervezi-e a kormány önkormányzati szociális bérlakások építésének finanszírozását a lakhatási válság feloldásának érdekében?**” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Magyarországon óriási probléma a fiatalok elvándorlása...

ELNÖK: Bocsásson meg, képviselő asszony, én hibáztam.

HOHN KRISZTINA (LMP): Nem mondta, hogy ki...

ELNÖK: Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszadásra Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét.

HOHN KRISZTINA (LMP): Elfogadom, igen. Köszönöm.

ELNÖK: Igen, megértését kérem. Parancsoljon! Visszaállítottuk az órát.

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm. Tisztelt Ház! Magyarországon óriási probléma a fiatalok elvándorlása, a családalapítás megnehezülése. Sajnos az elmúlt időszakban sem szociális, sem bérlakásépítési program nem volt, pedig egyre nagyobb szükség lenne ezekre a megoldásokra is. A CSOK csak egy bizonyos szűkebb rétegnek nyújt megoldást, és a családok eladósodásához is vezethet, amely - mint az elmúlt időszak is mutatja - nem biztonságos megoldás.

A rendszerváltás után először és sajnos utoljára az 1998-2002 között működő Orbán-kormány hirdett meg bérlakásépítési programot.

A KSH információi alapján 2017-ben 14 389 darab új lakás épült, de ez nem állami beruházásból, hanem magánérőből. A 2018-as féléves adatok ugyan stagnálást mutatnak, de ez valószínűleg a munkaerőhiány miatti fék eredménye. Ezzel párhuzamosan drasztikus árnövekedés következett be a piacon, a bérlakások építése viszont szinte megállt az országban, miközben ez adna lehetőséget a fiatalok életkezéséhez. Javaslom, hogy 2019-re a kormány különítsen el egy erre megfelelő összeget a fiatalok bérlakásprogramjának támogatására, és térjen vissza a 18 évvel ezelőtt már bevált terveihez, ezzel ösztönözheti a fiatalok itthon maradási kedvét.

További probléma, hogy a közelmúltban elszabdultak az építőiparban a munkadíjak, sajnos komoly emelkedés tapasztalható, amely, úgy tűnik, nem állt még meg, így ma egy lakóingatlan átlagára kulcsrakész állapotban Budapesten átlagosan 700 ezer forint/négyzetméter, vidéken pedig 180 ezer forint/négyzetméter is lehet.

Egy jól működő bérlakásépítési program azonban a magyar építőipart pörgetné fel, de a magyar fiatalok számára is biztató jövőképet adna. Ezért kérem, hogy tervezi-e a kormány önkormányzati szociális bérlakások építésének finanszírozását a lakhatási válság feloldásának érdekében.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András miniszterhelyettes úrnak. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A kérdésében ön azt mondja, hogy Magyarországon lakhatási válság van, és ennek feloldása érdekében teszi föl a kérdést. Szeretném először is leszögezni, hogy Magyarországon nincs lakhatási válság. *(Felzúdulás a Jobbik soraiban.)*

Magyarországon utoljára 2010-ben volt lakhatási válság, amikor a Fidesz a szocialistáktól átvette a kormányzást, hiszen az összes otthonteremtési támogatási rendszert a két ciklusban tevékenykedő szocialista kormányzat felszámolta. *(Zaj az ellenzéki padsorokban.)* Felszámolta a kamattámogatást, felszámolta a személyijövedelemadó-kedvezményt, és felszámolta az úgynevezett szocpolrendszert. Lakhatási válság akkor volt. A kormány 2010-ben el is kezdte ennek a felszámolását, de már ez a Fidesz-kormány volt.

Az első komoly feladat az volt, hogy szembe kellett nézni azzal, hogyan fogjuk megvédeni az embereket attól, hogy elveszítsék a lakásukat, hiszen a devizahitelezés problémája több százezer, millió családot érintett. Azt gondolom, hogy a 2010-től 2015-ig végzett kormányzati és országgyűlési tevékenység nagyban segített ebben, abban, hogy az emberek százezrei

ne veszítsék el a lakásukat. Aztán a kormány meghirdette egyértelmű otthonteremtési elképzeléseit, programját, amelynek a célja az, hogy minden magyar ember lehetőleg saját otthonhoz jusson, mert ellentétben önnel, hogy bérlakásokat emleget, meg kell nézni a magyar ember gondolkodását, a magyar ember úgy gondolkodik, hogy abban a lakásban érzem jól magam, ami a saját tulajdonom. Össze kell hasonlítani más országokkal *(Zaj a Jobbik soraiban.)*, máshogy gondolkodnak Európában a más országbeliek. Magyarországon olyan rendszert kell kidolgoznia a kormánynak *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, és ezt meg is tette a magyar kormány, amely saját lakáshoz juttatja az embereket, a családokat.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)* Aztán majd folytatom.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg képviselő asszonyt. Parancsoljon!

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, nem kaptam választ a kérdéseimre. Értem, hogy a magyar ember így és úgy gondolkodik, de a magyar ember most már úgy gondolkodik, szerencsére, hogy nem mer belevágni nagyobb hitelekbe, mert az a családok eladósodásához vezethet, mint ahogyan a közelmúltban történt események is mutatják.

Egyébként pedig értem a választ, de nem értem, mert nem a kérdésre válaszolt. Tehát az, amit ön mondott, az egy válasz valamilyen kérdésre, de nem az enyémre. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr, folytatnám. Tehát a kormány kidolgozta a devizaválság megoldása után, valóban, a családi otthonteremtési kedvezmény rendszerét, az otthonteremtési programot. 2015. július 1-je óta működik ez a program, és szeptemberig mintegy 90 ezer család vette már igénybe 257 milliárd forint összegben. A kormány azon dolgozik, hogy ezt tovább kibővítsé. Már döntés született arról, hogy a kétgyermekes családok is igénybe vehetik a kamatkedvezményes hitel rendszerét, amelynek összege 10 millió forint *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)*, míg a háromgyermekesek további hitelezési összegbővülést fognak majd igénybe venni. További bővítésen is gondolkodik a kormányzat, meg fogja teremteni az úgynevezett falusi CSOK rendszerét.

A kormány célja az, még egyszer mondom, hogy minden magyar család lehetőség szerint saját lakáshoz, saját otthonhoz jusson ezzel az új otthonteremtési programmal.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyész úrnak: „Miért érinthetetlen Magyarországon Kiss Szilárd, Putyin embere?” címmel. Legfőbb ügyész úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszára Lajtár István urat, a legfőbb ügyész helyettesét jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen legfőbb ügyész úrtól kéri a választ.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm kérdését, elnök úr. Arra a kérdésre, hogy a fideszes legfőbb ügyész miért védi bűnpártoló módon a fideszes Putyin-ügynököt...

ELNÖK: Képviselő úr, a választ várom öntől, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Teljes mondatban szeretnék válaszolni.

ELNÖK: Elfogadja a válaszadó személyét vagy nem? Igen vagy nem, képviselő úr?

TORDAI BENCE (Párbeszéd): **Nem fogadom el** a válaszadó személyét. Köszönöm.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szabó Timea képviselő asszony, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mire készül a Kormány?**” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszára Trócsányi László igazságügyi miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Elnök úr, én elfogadom a válaszadó személyét, de azt hiszem, miniszter úr lesz egy kicsit bajban, mert nem az ő területét érinti a kérdés.

ELNÖK: Képviselő asszony, öné a szó.

(14.20)

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Lelke rajta... Hát, akkor, miniszter úr! A Népszava birtokába jutott egy olyan tervzet, amely szerint a kormány behajtaná az egészségügyi ellátás árát azokon, akiknek nincs rendszerben a társadalombiztosítása. Eddig csak az elmaradt járulékokat kellett kifizetni, ezután viszont az orvosi ellátás teljes költségét kell majd megtéríteni, ami esetenként több százezer forintba is rúghat.

A Nemzeti Egészségbiztosítási Alapkezelő adatai szerint jelenleg 400 ezer embernek nincs biztosítása,

és minden huszadik beteg tajszámanak ellenőrzésekor jelez be a rendszer valami hibát. Ha igaz a hír, akkor ez azt jelenti, hogy félmillió embernek akár több százezer forintos orvosi költséget is vissza kell majd fizetnie utólag. Tudjuk, hogy ez a probléma a leginkább kiszolgáltatottakat érinti, akiknek nem volt munkaviszonya, vagy éppen a munkaadója valamilyen okból egyszerűen nem fizette be utána a járulékot vagy most már adót. A tét nem kicsi, mert így egy átlagos esetben a kórházi ellátásért 195 ezer forintot fizet az egészségbiztosító, de például a szívinfarktus kezelése 375 ezer forinttól indul, egy daganatos beteg kemoterápiás kezelése pedig eléri a 700 ezer forintot is.

Kormányzati körökből azt is tudjuk, hogy Orbán Viktor és Kásler Miklós az egészségügy teljes privatizációjára készül, arra, hogy a magánintézményeket állami pénzből támogatják meg, miközben az állami kórházak teljesen kiüresednek, nem marad ott sem orvos, sem ápoló.

Tisztelt Miniszter Úr! Ha megkapta a fülesekét Rétvári Bencétől és Kásler Miklóstól, akkor válaszoljon a következő kérdésre: valóban létezik-e egy ilyen jogszabálytervezet arról, hogy a társadalombiztosítással nem rendelkezőknek ki kell fizetniük a vizsgálatok, kezeléseik díját utólag? Hogyan képzelem el azt a kormány, hogy kifizetett sok százezer akár nincstelenül vagy olyan emberrel, akik mondjuk, havonta 150-200 ezer forintot keresnek, akár a félmillió forintba rúgó kezelési költséget is? Miért megint a legkiszolgáltatottabbakba rúg bele a kormány? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Trócsányi László igazságügyi miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter: Köszönöm szépen. Kedves Képviselő Asszony! Arra, hogy mire készül a kormány, nagyon egyszerűen szeretnék válaszolni: erre nem készül a kormány. Álhírről van szó, amit megcáfolt a NEAK, és ennek megfelelően ne adjon az álhírnek semmifajta valós alapot, kedves képviselő asszony! Tehát egyértelmű a válasz: nem készül a kormány erre. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Visszonválaszra megadom a szót a képviselő asszonynak. Parancsoljon!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, miniszter úr. Akkor ez egy jó hír, ha jól értem, tehát nem fogják utólag megfizettetni az elmaradt társadalombiztosítást.

Viszont a másik kérdésre továbbra is szeretnék választ kapni, arra, hogy hogyan tervezik ezt a privatizációt.

Pontosan tudjuk azt, hogy a legkiszolgáltatottabbnak nem lesz megint orvosi ellátása, nem fognak

tudni az állami kórházakban semmilyen értékelhető ellátást kapni, mert nem lesznek ott ápolók, nem lesznek orvosok. Tudjuk, hogy az állam fogja finanszírozni a magánellátást azért, hogy fedezzék valamilyen módon az orvos- és ápolóhiányt. Erre továbbra is várjuk a választ miniszter úrtól. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg miniszter urat. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter: Köszönöm szépen. Azt gondolom, ezt a kormányt ritkán lehet azzal támadni, hogy privatizációpárti lenne. Tehát én azt gondolom, ez is egy álhír, hogy itt privatizáció történe. Azt is hozzá kell tennem, hogy a Népszavában megjelent álhír az álhír.

Továbbra is ismétlem, nincs privatizációs szándéka a kormánynak, ellentétben a 2010 előtti időszakkal, amikor a privatizáció kedves szó volt. A mai kormány számára a privatizáció nem nagyon fogadható el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Ágh Péter, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszternek: **„Nemzetbiztonsági átvilágítás és nyomozás indult Demeter Márta ellen! Korlátozható-e a politikus nem nyilvános adatokba történő betekintési joga, míg nem derül ki az igazság?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Németh Szilárd István államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ. *(Jelzésre:)* Igen. Őné a szó, képviselő úr.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Több hét telt el azóta, hogy Demeter Márta, az LMP frakcióvezető-helyettese öncélú politikai haszonszerzés miatt durván átgázolt egy ENSZ-misszióban szolgáló magyar katona családjának személyiségi jogain. *(Zaj az ellenzéki oldalon.)* Hazugságokat gyártott a miniszterelnök kiskorú lányáról, és ezzel együtt nem nyilvános katonai információkat is nyilvánosságra hozott.

Tettével egyrészt tanúbizonyságot tett arról, hogy alkalmatlan felelős pozíció betöltésére a honvédelem és rendvédelem területén, másrészt azt a gyanút erősíti, hogy a nem nyilvános anyagokba történő folyamatos iratbetekintési és adatszolgáltatási kérései bizalmas vagy akár minősített információk kiszivároztatására is alkalmasak lehetnek. Mint láthattuk, ha kell, átgázol bárkin és bármin, hogyha politikai karrierjének építéséről van szó. Ha kell, egy kétéves kislányt is felhasznál arra, hogy ismét hazudhasson a miniszterelnökről és családjáról.

Napnál világosabb, hogy képviselő asszony ezen tevékenységével nem hazánk és a magyar emberek

biztonságát kívánja szolgálni, sokkal inkább nemzetbiztonsági kockázatot jelent és honvédelmi érdekeket is sért. A rendszerváltás utáni politikatörténet karrierépítés céljából elkövetett leggátlástalanabb és egyben példátlan esete viszont csak akkor zárulhat le megnyugtatóan, ha kiderül az igazság. Ennek érdekében a Fidesz feljelentést tett az ügyészségen, Kósa Lajos, a szakbizottság elnöke pedig kezdeményezte a képviselő asszony nemzetbiztonsági átvilágítását.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ismerve a képviselő asszony hosszú ideje tartó vehemenciáját a nem nyilvános vagy minősített anyagok megismerése iránt, s látva ezen mostani esetet is, kimondottan veszélyes, hogy még mindig tagja, sőt alelnöke lehet a Honvédelmi és Rendészeti Bizottságnak. Minderre figyelemmel kérdezem, kérdezzük, hogy amíg nem zárul le a Demeter Mártával szemben indított nemzetbiztonsági eljárás és nyomozás, addig korlátozható-e érzékeny adatokhoz történő hozzáférése, mindannyiunk érdeke ugyanis, hogy még egyszer ilyen ne történhessen meg. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Németh Szilárd István államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ebben a kérdésben egyedül az LMP lenne illetékes, hiszen az LMP képes arra a jogszabályi környezet tekintetében, hogy egy hivatalban lévő képviselő, ráadásul aki a szakbizottság alelnöke, és még egy rakás politikai posztot tudhat magáénak - legutóbb például pont az LMP társelnökének választották, épp a botrány után, s az ellenzék teljes egészében kiáll mögötte, ezt az ön kérdése alatt történő bekiabálások is nyilvánvalóvá tették -, tehát egyedül az LMP kezében van az a lehetőség, hogy a képviselő asszonyt visszahívja azokból a nagyon fontos posztokból, amelyek segítségével érzékeny katonai és nemzetbiztonsági adatokhoz juthat hozzá. A Honvédelmi Minisztérium, a Magyar Honvédség eminensen figyel arra, mert a parlament ellenőrzi a minisztériumot, a parlament szakbizottsága ellenőrzi a honvédséget, ezért minden képviselőt olyan helyzetbe kell hozni, s nemcsak törvényileg, hanem ez politikai, erkölcsi kötelességünk és felelősségünk is, hogy megfelelően tudjanak tájékozódni, és az ellenőrzési jogukat el tudják végezni. De egy képviselő nem élhet vissza ezzel a jogával, nem élhet vissza a mentelmi jogával. Demeter Márta mindegyikkel visszaélt.

Most az LMP-nél pattog a labda, ő az, aki vissza tudja hívni egyrészt a szakbizottság éléről, ahol alelnöki pozíciót tölt be - ebben a szakbizottságban a megkapott információk 80-90 százaléka nem nyilvános, titkos, érzékeny katonai és nemzetbiztonsági adat -, vagy visszahívja a NATO Parlamenti Közgyűléséből, ahova szintén az LMP delegálta. S mivel az LMP országos listájáról került be a parlamentbe, ezért

azt gondolom, hogy innen, a parlamenti székéből is vissza kellene hívnia, hiszen ő, szeretném hangsúlyozni, visszaélt azzal a jogával, hogy minden katonai és nemzetbiztonsági adatot megismerhet; ezeket meghamisítva hozta nyilvánosságra.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválaszra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, hogy amit ön elmondott, az alapján teljesen világos, hogy elfogadhatatlan az, hogy egyes ellenzéki képviselők bárkin és bármin átgázolnak annak érdekében, hogy a karrierjüket tudják építeni. Ha kell, akár nem nyilvános katonai információkat is hazug álhírként tállalnak, hazug álhírként adnak el annak érdekében, hogy annak révén előre tudjanak jutni. Azt gondolom, hogy mindez felháborító, és felháborító az is, hogy mindehhez egy gyermeket használnak. *(Arató Gergely: Ez nem igaz!)*

Tisztelt Képviselő Úr! Gyakorló édesapaként felháborítónak tartom azt, hogy egy gyereket használnak politikai célra, és a teljes ellenzék egységesen kiáll a képviselő asszony mögött, aki ezen áhír alapján hazugságokat gyártott. *(Zaj az ellenzéki oldalon.)* Felháborítónak tartom! És tisztelt képviselőtársaim, az a helyzet, hogy ennek alapján egyértelmű, az LMP-nek és Demeter Mártának mit kellene tennie: le kellene mondania a mandátumáról. *(Arató Gergely: Mutass példát neki!)*

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(14.30)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Egyetértek önnel, képviselő úr. Demeter Márta még arra sem vette a fáradságot vagy a bátorságot, hogy szembenézen azzal a katonával és családjával, akinek egyébként a biztonságát az adatok nyilvánosságra hozatalával veszélyeztette. Tudunk olyan NATO-misszióról, ahol kiszivárgott adatok katonák életébe kerültek.

Demeter Márta megtehetette volna, hogy bocsánatot kér a katonától, a családjától, a miniszterelnöktől és a családjától, és a honvédségtől is, hiszen, azt gondolom, a Magyar Honvédség jó hírét is kockáztatja akkor, amikor egy ENSZ-misszióról tesz közzé nem nyilvános katonai adatokat; ráadásul úgy, hogy azoknak a katonai adatoknak, azoknak a nemzetbiztonsági kiképzési adatoknak az értelmét, az üzenetét meg is hamisítja, hamis színben tüntet fel másokat.

Ezért egyébként Demeter Márta ellen az ügyészségnél feljelentést tettünk. Demeter Márta nemzetbiztonsági átvilágításának felülvizsgálatát remélhetőleg az Országgyűlés elnöke kezdeményezni fogja. Szerintem vizsgálatot fog elrendelni minden bizonnyal az adatvédelmi biztos is, hiszen személyes adatokkal, a katona családjának adataival élt vissza. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti, moraj az ellenzéki padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György - kérem szépen, képviselőtársaim! -, Szilágyi György, Gyöngyösi Márton, Bana Tibor, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mennyire hiteles kormány politikája?” címmel. Miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Trócsányi László igazságügyi miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszterelnök úrtól kéri a választ.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): A hazugságok és a rágalmak leperegnek rólam, folytatom tovább az utam, és **megvárom** miniszterelnök urat. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő úr, egyszavas választ kérünk mindenkitől. Lehetősége majd a felszólalás során meglesz kifejtteni álláspontját.

Tisztelt Országgyűlés! Egy másodperc türelmüket kérem. Hegedűs Lorántné és Kepli Lajos, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni az innovációért és technológiáért felelős miniszter úrnak: „**Mennyire hiteles a kormány politikája?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Cseresnyés Péter államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen miniszter úrtól kéri a választ. *(Jelzésre:)* Öné a szó, képviselő úr.

DR. KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A politikai kommunikáció nem a nyilvános és nyílt diskurzusról szól, hanem arról, hogy válogatott vagy kevésbé válogatott eszközökkel a kormány sulykolja az álláspontját. Ezt nem én mondom, hanem az önök egykori minisztere, egy korábbi fideszes miniszter, Balog Zoltán mondta, és ennek ékes példáját látjuk nap mint nap a parlamentben. És ennek ékes példája volt legutóbb a Hegedűs Lorántné képviselőtársam interpellációjára adott válasza is.

Már akkor arra figyelmeztettük a kormányzatot, hogy a kukaholding inkompetens hozzáállásával veszélyezteti a hulladékszállítást országszerte, a teljes Magyarország területén. Ezzel kapcsolatban pedig két konkrét esetet is megemlítettünk, az egyik a Zöld Híd esete volt, a másik pedig a fővárosi közterület-fenntartóé. Az utóbbi esetében maga Tarlós István járt közbe miniszterelnök úrnál annak érdekében, hogy

március elejével a közterület-fenntartó visszakapja azt a jogosultságát, hogy a járandóságot ő szedheti be, és addig is a központilag beszedett díjakból, ígéretet kapott arra, hogy megkapja azt a részt, amit eddig nem vagy csak jelentős késéssel kapott meg.

Nagyon örülünk annak, hogy Budapest esetében sikerült ezt rendezni, azonban Magyarország jóval több településből áll, és nagyon sok településen a mai napig is veszélyben van a szemétszállítás. Ezzel kapcsolatban felmerül néhány kérdés, hogy az ottani közszolgáltatók vajon mikor juthatnak a pénzükhöz. El tudják-e még holnap, jövő héten is vinni majd a lakossági hulladékot, szemetet a lakosságtól? Miért kell még mindig arra várni, hogy beismerjék, hogy ez a hulladékgazdálkodási rendszer, amit önök felállítottak, működésképtelen?

Nagyon érdekes persze az is, hogy miért pont a Zöld Hídtől vonták meg önök az engedélyt annak ellenére, hogy ha megkapta volna a járandóságát, ami neki jár, akkor a feladatát el tudta volna látni. (*Dr. Rétvári Bence: Nem szállította el a szemetet, de megkapta a járandóságát.*) Vajon van-e ennek köze ahhoz, hogy a Zöld Híd volt az, amelyik a kezdetek óta bírálta a hulladékgazdálkodás rendszerét, a nemzeti kukaholding tevékenységét? Várom válaszát. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először szegez-zük le a tényt, a Zöld Híd megkapta az ellenszolgáltatást a szolgáltatás elvégzéséért, így tulajdonképpen egy politikai játszma részévé vált. De még mielőtt erről néhány szót, néhány mondatot mondanék, nézzünk egy kicsit vissza néhány évet, tekintsünk vissza, honnét is indultunk. Hiszen 2010-ben az új kormány, az Orbán-kormány eldöntötte azt, hogy megszünteti azt az állapotot, amelyben a magyar családokra bárki is tisztességtelen extraprofit forrásaként tekinthetett.

A 2010 előtti időszakban az akkori szociálliberális kormány, amelyikkel önök is néha-néha a kampányban összekacsintottak, jelentős mértékben emelte a közszolgáltatások díját. Kétszeresére-háromszorosára emelkedett a villany és a gáz ára, és jelentős mértékben emelkedett például a hulladékszállítás díja is. De hogy ne csak általánosságban beszéljek, hadd mondjak konkrét példát! Én Nagykanizsán éltem és élek most is. Akkor, amikor a város vezetéséhez közöm volt, mondjuk, 2006-ban, egy bizonyos nagyságú hulladékedényben lévő hulladék elszállítása 364 forint volt, 2010-ben több mint 500 forint, 533 forint volt. Tehát 50 százalékkal emelkedett a hulladékszállítás díja.

Ezt kellett többek között a hulladékszállítás területén is megszüntetni. Ezért történt az, hogy nagyon

komoly észszerűsítésre kényszerítettük a hulladékszállító cégeket a rezsidíjcsökkentéssel, amit azóta is fenntartunk. És természetesen ez az észszerűsítés nagyon komoly munkával járt, de nem járt sehol sem azal, hogy a hulladékszállítás bárhol is veszélybe került volna. Vagy, ha ilyenre sor kerülhetett volna, akkor a katasztrófavédelem abban a pillanatban beavatkozott volna, és úgy, ahogy most a Zöld Híd esetében tette, a hulladékszállítás folyamatosságát biztosítja néhány nap kieséssel. Hiszen a Zöld Híd annak ellenére, hogy megkapta az ellenszolgáltatást, ő maga jelentette be, hogy nem akarja a hulladékszállítást folytatni a tér-ségben. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonválaszra megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. KEPLI LAJOS (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Nem voltam tagja az előző szociálliberális kormányzatnak, így semmiféle ezzel kapcsolatos felelősséget sem én, sem frakcióm nem viselünk. Tehát viszszaadobom ezt a labdát. Ráadásul nem is mi vagyunk azok, akik politikai célra használják fel a hulladékgazdálkodás rendszerét is, politikai leszámolás céljára. Teljesen egyértelmű és felesleges mellébeszélni, a szemetet el kell szállítani. Mi annak idején a rezsidíjcsökkentést is támogattuk, ezzel kapcsolatban sem terheli semmi a lelkiismeretünket itt az Országgyűlésben, valahányszor erről szavazni kellett.

Viszont ez nem mentesíti önöket az alól a felelősség alól, hogy egy olyan rendszert alkottak meg, ahol más végzi el a szolgáltatást, és más, egy központi cég szedi be az ezért járó díjazást. És igenis nem működő rendszert hoztak létre, nem fizeti vissza megfelelő mennyiségben a szolgáltató cégeknek a díjazást. Emiatt akadozik a szolgáltatás, emiatt nem viszik el a szemetet. Tehát felesleges mellébeszélni, a rendszer jelen pillanatban nem működik.

Mindannyian abban vagyunk érdekeltek, az egész magyar társadalom abban érdekelt, hogy egy jól működő rendszer jöjjön létre, ahol mind a lakossági szempontok, mind pedig a környezetvédelmi, hulladékgazdálkodási szempontok érvényesülnek. Így hát ezt a választ nem tudom elfogadni. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! Ma már nem tudom, hányadszor, talán negyedik alkalommal beszélünk a hulladékszállítás esetleges problémáiról, és minden alkalommal leszögeztük, nemcsak én, hanem Pogácsás Tibor államtitkár úr is, hogy az ország nagy részén, kivétel talán a Zöld Híd által ellátott terület, a hulladékszállítás folyik. Tehát elszál-

lítják a hulladékot, sehol nem jelent különösebb problémát. Annak megoldása pedig, hogy a finanszírozás megfelelőképpen történjen: mind az NHKV Zrt., mind pedig a kormányzat felelősen gondolkodva biztosítja a feltételeket.

Viszont térjünk vissza arra, hogy mi mozgatja ezt a problémát, amit most már sokadszor rágunk itt végig és beszélünk végig a parlamentben. Az, amit én már elmondtam, hogy van a Zöld Híd Kft.-ben két vezető személyiség, az egyik LMP-s képviselőjelölt volt az országgyűlési választáson, a másik jelen pillanatban az LMP-hez közel álló politikusként egy város, Gödöllő polgármestere. Ennek a bizonyos Zöld Híd Kft.-nek a vezetője egyébként előzőleg, még mielőtt képviselőjelölt lett volna, Gödöllő alpolgármestere volt. Ők kreálnak ebből politikai szenzációt, politikai eseményt, aminek nem kellene annak lenni. Köszönöm szépen, elnök úr, és köszönöm a türelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(14.40)

ELNÖK: Köszönöm az államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Aradszki András, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Hogyan alakul idén a települési önkormányzatok támogatása?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Pogácsás Tibor államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Igen.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A Fidesz-KDNP-kormány, ahogy eddig is, idén is támogatja az önkormányzati fejlesztéseket, ezek között bölcsődei, óvodai, védőnői, orvosi, illetve sportintézmények, valamint belterületi utak, járdák felújítását. Az évenként kiírt fejlesztési célú pályázatnak három fő célja van: a kötelező feladatot ellátó intézmények fejlesztése, felújítása, sportlétesítmények fejlesztése, valamint a belterületi utak, járdák és hidak felújítása. Az így elnyert források felhasználására az önkormányzatoknak két évük van.

Fontos itt megemlítenem, hogy 2010 óta jelentősen nőtt, majdnem megduplázódott ez az önkormányzati fejlesztések támogatására fordított keretösszeg, amivel támogatást kaptak a települések bölcsődei, óvodai, iskolai infrastrukturális fejlesztésekre, felújításokra. Ez az összeg tavaly már majdnem 7,5 milliárd forint volt. Idén például 3 milliárd forintból 99 településen kezdődhet el az önkormányzati tulajdonú óvodai és bölcsődei konyhák fejlesztése, ezzel segítve a gyermekétkeztetést is. 2015 óta a költségve-

tés nemcsak a működtetéshez, hanem infrastrukturális fejlesztésekhez is segítséget nyújt. Az elmúlt években közel 400 település részesült pályázati támogatásban az étkeztetési fejlesztésekhez.

Tisztelt Államtitkár Úr! A kormány és a Kereszténydemokrata Néppárt politikájának fontos eleme, hogy minél nagyobb mértékben járuljunk hozzá a családok élethelyzetének javításához. A közösen elért jó gazdasági teljesítményre alapozva még az eddigieknél is többet tudunk fordítani a családok életét segítő helyi intézményrendszer fejlesztésére, és amíg a Fidesz-KDNP-kormány irányítja Magyarországot, ez várhatóan a jövőben is így lesz.

Épp ezért kérdezem tisztelettel miniszter urat, az idei évben hogy alakul a települési önkormányzatok támogatása, milyen fejlesztéseket és milyen mértékben támogat a kormány. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kérdésre Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az önkormányzatok, az önkormányzatok működése rendkívül fontos. Azt gondolom, a rendszerváltás egyik sikerágazata az önkormányzati rendszer. Az önkormányzatok a 2010-et megelőző időszakban nagyon nehéz helyzetbe kerültek, ezért a kormányzat úgy döntött, a parlament úgy döntött, hogy az önkormányzatokat konszolidálja. Átvállalta azokat a hiteleket, amelyeknek egy jelentős részét az önkormányzatok fejlesztésekre fordították, de egy részét működésre voltak kénytelen fordítani.

Az új finanszírozási rendszerrel elérhettük azt, hogy az önkormányzatok nullszaldós költségvetést terveznek, nem terveznek költségvetési hiányt, és képesek arra, hogy akár önerőből is fejlesztéseket hajtsanak végre. 2016-ban fordult meg a trend, és 2016-tól folyamatosan többlettel zárnak az önkormányzati költségvetések, tehát évről évre többlettel zár az önkormányzati rendszer a költségvetési év végén.

Azt gondolom, ehhez hozzájárul az is, hogy azon túlmenően, hogy nyilván az önkormányzatok rengeteg pályázatot nyújtanak be különböző típusú pályázatokra, a minisztériumok, így a Belügyminisztérium által biztosított fejlesztési forrásokat is sikeresen használják fel. A Belügyminisztérium évről évre három nagy témakörben biztosít lehetőséget önkormányzati pályázatok benyújtására, az önkormányzati létesítmények felújítására, önkormányzati iskolai, óvodai sportlétesítmények felújítására, illetve a leginkább szükséges vagy a legjobban kedvelt támogatás az út-, járda- és hídfelújítási program.

Valóban, a költség, a lehetőség, a keret folyamatosan növekedett. Az idei évben első fordulóban 5 milliárd forintot, majd utána újabb 3 milliárd forintot

tudtunk biztosítani ezekre a fejlesztésekre. Természetesen folytatni kívánjuk ezt a programot. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválaszra megadom a szót a képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. ARADSZKI ANDRÁS (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. A válaszok megnyugtatóak, és egybeesnek azzal a tapasztalattal, ami például a választókerületben is érzékelhető, hogy Érden, Tárnokon, Diósdon, Sós-kúton óvodák, bölcsődék épültek, az útépítések is javultak, bár erre több forrás kellene, és a konyhai létesítmények fejlesztése is megtörtént. Azt gondolom, ez is mutatja, hogy nemcsak beszélünk ezekről a kérdésekről, hanem az önkormányzatok segítségével cselekvő módon sikerül a családok és az ott élő polgárok életkörülményeit javítani.

Hozzá kell tennem, hogy a helyzet, amit ön elmondott, még jobb is, mert a Pénzügyminisztérium például Pest megye mint központi régió számára az ilyen fejlesztésekre, miután nem részesülhetnek európai uniós támogatásban, további forráskeretet biztosít, amivel a települések élnek, és olyan pályázatokat kapnak kézhez, amivel tudják javítani a sikeres pályázatútján az életkörülményeket.

Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Viszonválasz illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, a kormány a Pest megyei képviselők és a Pest megyei önkormányzatok kérését meghallgatta, és annak a hátrányos helyzetnek a kiküszöbölésére, amely a központi régió viszonylagos fejlettsége miatt Pest megyét egyértelműen sújtotta, belföldi forrásból, költségvetési keretből valóban 80 milliárd forintot biztosított nemcsak önkormányzati pályázati lehetőségként, hanem a megyében meglévő vállalkozásoknak is biztosította a pályázati lehetőséget, illetve egyéb szervezeteknek, civil szervezeteknek is. Tehát gyakorlatilag mindabban a körben, amiből a Pest megyei települések, a településen dolgozók, a vállalkozások kimaradtak az európai uniós pályázati rendszerből, mindazt a kormányzat belföldi forrásból részben pótolta, és ezzel is segíti azt, hogy Pest megye a fejlődésben utolérje a környező megyéket, illetve a fővároshoz közelítsen. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm államtitkár úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Kunhalmi Ágnes, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Aláírják-e a CEU-ról megszületett megállapodást?**” címmel.

A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Trócsányi László igazságügyi miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen...

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Elnök úr, elfogadom.

ELNÖK: Öné a szó, képviselő asszony.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Idén áprilisban a kormány egy delegációt küldött New Yorkba: Palkovics László, Altusz Kristóf és az a Kumin Ferenc, a sors iróniájaként, aki a CEU-n végzett. Amikor ők megjárták ezt az utat, hazajöttek, és azt mondták, hogy minden rendben van, úgy néz ki, hogy egy megállapodástervezet elkészülhet, amelyet nagy valószínűséggel a kormány alá fog írni. Ezt Altusz Kristóf úr többször is nyilatkozta. Ez a megállapodástervezet megszületett New York állam és a magyar kormány között, a szövegezése megtörtént. Annak ellenére, hogy a CEU a feltételeket, amelyeket önök egyébként véleményem szerint egy koncepció perben támasztottak feléjük, teljesítették, a Bard College-dzal megkötötték a szerződést, elindult kétfajta képzés, most már épület is van, akármilyen anakronisztikus módon önök ezt egy kulipintyónak nevezik. Ezt a XXI. században, amikor egyébként online képzéseket szerte a világon bárki bárhol elvégezhet, még egy kicsit retrográdnak is tartom.

Mindenesetre világossá tette azt Michael Ignatieff, hogy olyan bizonytalan az intézménynek most már a helyzete, hogy önök megmakacsolták magukat, hogy ha december 1-jéig nem írják alá a szerződést, akkor az Amerikában akkreditált képzéseiket el kell hogy vigyék Bécsbe, ami az egész országunknak és az egész tudományosságnak nagy elveszteség lenne. Enyedi Zsolt rektorhelyettes úr is világossá tette azt, amit például Palkovics úr folyamatosan mond, hogy a CEU-t és a Közép-európai Egyetemet szét lehet választani: nem lehet ezt anélkül megtenni, hogy ez az intézmény rovására, kárára ne menjen.

Kérdezni szeretném miniszter urat, hogy milyen alapon gondolják azt, hogy a Bard College-ban nem kezdődött el képzés, miközben a CEU vezetői állítják, és bizonyítható, hogy a képzés elkezdődött. Milyen alapon gondolják, hogy a CEU-t és a Közép-európai Egyetemet anélkül szét lehetne választani, hogy ez ne veszélyeztetné az intézmény létét? Miből gondolják azt, hogy ha az Oktatási Hivatalra fogják bízni egyébként a tárgyalást, akkor majd a nemzetközi és a hazai közvélemény nem fogja ezt politikai ügyként ugyanúgy kezelni tovább? Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Trócsányi László igazságügyi miniszter úrnak. Miniszter úr, parancsoljon!

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter: Igen tisztelt Képviselő Asszony! Köszönöm szépen a kérdését. Azt gondolom, tényleg fontos kérdésről van szó. A magam részéről különösen így gondolom, mert egyetemi tanár is vagyok. A senghori tudományegyetemmel, a Sciences Po Lille-lel a Szegedi Tudományegyetem rendkívül rendezett körülmények között kötött együttműködést, és dupla diplomát tudnak kiadni, minden rendezett, a legjobb.

(14.50)

Tehát nagyon érzékeny kérdéstről van szó. Szeretném azt mondani, hogy a külföldi felsőoktatási intézmények létesítése valamennyi országban nemzeti jogszabályokra van építve, és rendkívüli, ha szabad azt mondanom, nagy odafigyeléssel figyelnek arra, hogy ki milyen feltételekkel telepedhet le egy adott országban.

Nagyon sok amerikai egyetem működik a világban - American University of Paris, American University of Beirut -, én ezeket végignéztem. Ezek mind egyidentitásúak, nem kettős identitásúak, egyidentitású egyetemek vannak Párizsban, Bejrútban, és az ott kialakított, francia jognak megfelelő diplomával azt csinálnak Amerikában, amit akarnak. Van ennek egy kialakult rendszere.

A Soros úr által közvetlenül vagy közvetve tulajdonolt egyetemnek azonban kettős identitása van. Nem lehet igazából megfogni, hogy most melyik identitásról beszélünk. A Közép-európai Egyetem tudniillik rendezetten működik Magyarországon, akkreditációja biztosított. Van számos olyan akkreditáció azonban, amelyik Amerikában van, és mind, ha szabad így mondanom, magyar képzésekre van építve, magyar tanárokkal, amerikai akkreditációval, amit nem ellenőrzött le igazából senki. Ez most mindegy, ebbe nem is mennék bele.

Azt szeretném jelezni, hogy ez az egyetem, hozzá kell tenni, számos bizonytalan helyzetnek van kitéve. Gondoljunk a luxembourgi bíróság előtt folyó eljárásra, gondoljunk az Alkotmánybíróság által felfüggesztett eljárásra; számos olyan jogi kérdés van, amelyeknek a megvitatása még előttünk áll. Tehát én úgy gondolom, hogy jelenleg a pánikkeltésre nincs ok, mert a „Soros-egyetem” esetében - idézőjelbe téve - a mai nap is bemennek az emberek az egyetemre, végzik a képzéseket, nem látunk semmifajta vizsályt. Hozzá kell tennem, hogy a magyar kormány meg nem szereti, hogyha zsarolják, tehát olyan pozíciót tesznek oda, hogy kérem szépen, ennyi határidő, és akkor ilyen... - ilyen nincs a világban!

Tehát tárgyalások lehetnek természetesen (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.), a Bard College-ra nézve tényleges információkkal igazából nem rendelkezünk.

Én azt gondolom, hogy jelenleg idő előtti ez a kérdés. (Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót képviselő asszonynak, parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Az identitásról csak annyit, hogy elég sok külföldi intézmény működik, amelyik magyarországi akkreditációval rendelkezik. Nem gondolom, hogy az identitásukkal bármi baj lenne. Minthogy nem is identitásprobléma van itt, hanem szintizta politikai koncepciók ügyéről van szó, egy politikai üldöztetésről van szó. (Arató Gergely: Így van!) Ugyanis ez az egyetem már akkor támadva volt, amikor az önök kollégái, fideszes párttársai és egyébként a kormány tagjai odajártak.

Teljesített minden feltételt. Ön egyébként nem engem, szocialista képviselőt kérdőjelez meg, hanem New York állam oktatási hivatalát, az egész Trump-adminisztrációt, az új, Trump által ideküldött nagykövetet, aki szintén ugyanezeket az érveket hangoztatja.

Meg kell érteni önöknek, hogy hatalmi eszközökkel nem lehet egy szféra minőségét javítani, hatalmi eszközökkel nem lehet a tudományt... Be lehet tiltani, de ettől nem lesz jobb, amit Palkovics mond, hogy majd jobb lesz a magyar felsőoktatás, ha nem lesz itt egy bizonytalan identitású egyetem!

Kérem, válaszolja meg viszonzásában, hogy mikor kívánják aláírni az egyébként minden feltételt teljesített CEU papírjait.

Köszönöm. (Taps az MSZP és a DK padsoraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg miniszter urat. Miniszter úr, öné a szó.

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter: Ilyen távlatokban, hogy én mit kritizálok és mit nem kritizálok, én a tényeket szeretem ebben elmondani. Azokat az akkreditációs anyagokat meg kell nézni, kedves képviselő asszony, amiket New York állam akkreditált, természetesen.

Azt is hozzá kell tenni, hogy a magyar felsőoktatási intézmények közül kiváló számos magyar felsőoktatási intézmény van, amelyek a rangsorban komoly pozíciókat nyernek el, többek között a Szegedi Tudományegyetem, ahova tartozom én is.

Mindazonáltal a Bard College-dzsal kötött megállapodás nyilvánvalóan egy örvendetes dolog, azonban hozzá kell tenni: nekünk ennek a gyakorlati tapasztalatáról nincsen információnk. Ha a feltételek teljesülnek, akkor lehet ezekről a kérdésekről tárgyalni.

De szeretném azt jelezni: ebben a nagyon bizonytalan helyzetben ön tudna javaslatot tenni? Ha egy adásvételi szerződést akarna megkötni, egy ingatlant akarna megvenni, és egy ügyvéd azt mondaná, hogy ebben számos jogi bizonytalanság van, mert eljárás van két bíróság előtt, ön megvenné azt az ingatlant

vagy nem venné meg? (*Kunhalmi Ágnes: Önök okozták a bizonytalanságot! - Taps a kormányzó pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! 14 óra 54 perc van, az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk.

Mielőtt a napirend utáni kérdések tárgyalására rátérnénk, ügyrendi kérdésben kért szót Demeter Márta képviselő asszony. Kérdezem: **személyes érintettség?** (*Demeter Márta bólint.*) Igen. Öné a szó kétperces időkeretben, parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. (*Az ülésteremből távozni készül Németh Szilárd István felé:*) Most nem tudom, hogy Németh Szilárd államtitkár úr megint el fogja-e hagyni a termet, vagy pedig megvárja személyes érintettségéből adódóan a reakciómat.

Tehát az pontosan látszik, hogy most, hogy megint volt „napi Demeter” (*Derűlttség az ellenzéki képviselők padsoraiból.*), azt gondolom, most már a helyett a politikai színház helyett, amit önök játszanak, talán el kellene kezdeni dolgozniuk, most már 8 év után. Azt gondolom, most már el kellene kezdjenek végre kormányozni ebben az országban.

Államtitkár úr, szeretném továbbra is megkérdezni önt, és várom továbbra is a válaszát, most már hetek óta, hogy mikor fognak foglalkozni azokkal a nagyon súlyos és valós nemzetbiztonsági kockázatokkal, amiket pontosan az önök kormánya idézett elő. Úgyhogy továbbra is várom az ön válaszát. Köszönöm, elnök úr. (*Taps az LMP padsoraiból. - Kunhalmi Ágnes és Németh Szilárd István közbeszólása. - Számos képviselő hagyja el a termet. - Zaj a teremben.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most, hogy az ügyrendi kérdésen is túl vagyunk, folytatjuk munkánkat, rátérünk a **napirend utáni felszólalások** tárgyalására.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „A vidék üzenete 3.” címmel. Képviselő úr, öné a szó.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Napirend utáni sorozatomban arra teszek itt kísérletet, hogy a magyar vidék és a magyar agrárium háza tájáról olyan hírek mögé is belátást nyerjünk, amelyekkel kapcsolatban, ha csak a kormányzati médiát követjük, akkor nem biztos, hogy a teljes valóságot láthatjuk vagy kapjuk.

Olvashatjuk néhány héttel ezelőttről, hogy brutális tűzifahiány vár ránk, és az árak is drasztikusan emelkednek. Nem kell talán itt ezen körben sokat hangsúlyoznom, hogy a Jobbik-frakció jó néhány képviselője jó néhány éven keresztül már hangoztatta azt, hogy ebből komoly gond lesz, és most értünk el a csúcusra. Ráadásul ez a probléma éppen azokat érinti

leginkább, akik szegényebb vidékeken laknak, vagy olyan háztartásokban élnek, ahol nem adott esetleg a gázfűtés lehetősége a legkülönbözőbb okokból fakadóan. Én értem, hogy önöknél most van egy koncepció arra vonatkozóan, hogy a ma még állami kézben lévő erdőgazdaságok lejárata egy fontos politikai cél, hiszen talán ezzel is igyekeznek előkészíteni a privatizációt, de túl azon, hogy ezt értelemszerűen elítéljük, azért jó lenne, ha nem a lakosság többsége szenvedné meg ezt az állapotot.

Ha már vidékfejlesztés, akkor szintén egy érdekes történet látott napvilágot a „Kastélytól kastélyig” című történet kapcsán, ahol egy bicikliutat létesítettek a fertői Esterházy- és a keszthelyi Festetics-kastély között, ez 126 kilométer tömény átverés. Nekem is volt módom személyesen megnézni néhány szakaszt annak a bicikliútnak, ahol sok esetben még aszfalt sincsen, és kátyúkkal, komoly pocsolókkal, nehézségekkel - főút mentén - kell megküzdnie az akadályokkal azoknak, akik mégis veszik a bátorságot arra, hogy az ezen program keretében meghirdetett bicikliutat a gyakorlatban is kipróbálják. Ezzel kapcsolatban, azt hiszem, egy komoly vizsgálat is megérett, hiszen itt európai uniós források rendkívül agyalyos felhasználásáról is szó van.

Szintén friss hír volt, bár térségemben ez azért már nem annyira aktuális, legalábbis nem naprakész információ, hiszen nálunk ez már egy éve zajlik, hogy indiai vendégmunkások jelentek meg az agráriumban. Ez választókerületemet, illetve a szomszédságot is érinti. Legfőképpen most még a tehenésztelepekre jellemző, de az ágazatban, sőt már a mezőgazdaságon kívül máshol is megjelent az indiai munkaerő, amivel kapcsolatban csak azt szeretném elmondani, hogy ezen nem lehet csodálkozni, hiszen mondjuk, éppen a napokban olvashattuk, hogy a román minimálbér is utoléri a magyart. Ezek után nem lehet tehát meglepődni ezen a híren, hogy gyakorlatilag már Ázsiából kell munkaerőt toborozni a mezőgazdaság munkaerőigényes ágazataiba.

De az idei év sem telhetett el botrányok nélkül, ha a különböző gyümölcsöket sorra vesszük, a dinnye, a meggy, a szőlő, sőt a méz is válságos időszakokat él meg. Én 2010 óta vagyok itt az Országgyűlésben, azóta van módom ezen ágazatok problémáira felhívni ebben a körben a figyelmet. Azóta folyamatosan, rendre megkapjuk azokat a válaszokat, hogy nem kell aggódnni, ilyen-olyan megoldások folyamatban vannak, és majd a jövő évtől erről nem kell beszélgetnünk. Erre még 2018-ban is végigsorolhattam szinte az összes hazai komolyabb területen előállított gyümölcsöt, és ugyanazokkal a problémákkal küszködünk, mint évekkal ezelőtt.

(15.00)

Szintén robbant a hír, hogy a lengyelek az Európai Unióban az elsők, akik a madárinfluenzás korlátozások után újra képesek Kínában eladni a szárnyaik húsát.

Itt is adódik a kérdés, most már ez a sokadik hasonló történet: a magyar kormány miért nem képes megfelelő erővel lobbizni a hazai termelők érdekében azért, hogy az ilyen piacokat, amelyeket önhibánkon kívül, de elvesztettünk, mielőbb vissza tudjuk szerezni? Érdekes módon ebben a lengyelek szinte mindig az elsők Európában, és valamiért ők képesek először visszaszerezni ezeket a piacokat.

Auszbriából érkezett egy hír, hogy sárgarépalé-üzem indult, ezzel pedig egy nagyon fontos lépéshez érkeztünk el, hiszen ugyan van némi pozitív hatása hazánkra is, hiszen a térségben - főleg a határ mentén - majd biztos megnő a répaültetvények száma, de azt mindenképpen el kell mondanunk, hogy ezen a területen is nagyon komoly lemaradással küszködik a magyar élelmiszeripar, pedig egy olyan növényről van szó, ami szintén komoly profitot hozhat az abban dolgozóknak, érdekeltnek.

Úgy tűnik, hogy Mezőhegyes és a méneshirtok problémája a következő hétre csúszik. Köszönöm a figyelmet. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője, szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett: „Meddig még?” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A mai vita során a kormánypárti képviselőtársak szájából többször hangzott el arra vonatkozó utalás, hogy az úgynevezett devizahiteles problémát ők milyen sikeresen kezelték. A minősítéseimet most magamban tartanám, hiszen nagyon sokszor megosztottam a szélesebb közvéleménnyel, beszéljenek viszont a számok.

Ebben az évben, tehát választási évben az első negyedévben, tulajdonképpen az első négy hónapban kilakoltatásokról alig lehetett hallani Magyarországon, nyilvánvaló módon az országgyűlési választás előtt nem kívánta a Fidesz-KDNP felturbózni ezt a folyamatot, és stratégiai partnerei, a magyar végrehajtók, illetve közjegyzők sem kapták meg a felhatalmazást arra, hogy túlkapásaikat rendszerszinten ilyen széles körben foganatosítsák, mint azóta.

A választások másnapján már fordultak hozzánk károsultak azzal a hírrel, hogy április 9-ei, illetve pár nappal későbbi dátummal kapták meg azokat a felszólításokat, amelyeket tudatosan parkoltattak a korábbi hetekben, hónapokban, és bizony - beszéljenek megint csak a számok - május óta, nagyjából a második negyedévet érintő időszakban 1355 kilakoltatás történt Magyarországon, ami, úgy gondolom, hogy egyfajta történelmi negatív rekordként is feltüntethető.

Ez az a pont, ahol én a Fidesz-KDNP helyében lefűjtam volna a családok évének nevezett kampányt, és ezt a szlogent egyszerűen megszüntettem volna, kiveztem volna a közéletből, mert normális ember normálisan működő gyomra nem veszi be azt,

hogy családok évének neveznek egy olyan esztendő, ahol ezrével dobálják ki a családokat ingatlanjaikból.

Szeretném önöknek elmondani, hogy most, amikor a kilakoltatási moratórium elvileg kellene hogy közeledjen, akkor bizony a végrehajtók megint csak felpörgették ebbéli tevékenységüket, és a Jobbik képviselőit számtalan kilakoltatási eseményre hívták meg az utóbbi hetekben. Itt jellemző módon találtunk olyan eseteket, ahol egy lejárt telefonszámla okozta azt a helyzetet, hogy a családi házat vitték végül. Tehát igenis illene valamifajta normális törvénymódosító javaslatot nem csak elfogadnia, befogadnia, kezdeményeznie Magyarország Kormányának azt illetően, hogy észszerű összeghatár alatt ne vihessék el magyar emberek egy élet munkájával megszerzett otthonát, lakását, ingatlanát.

Mivel szakképzett jogászok tömege dolgozik a Fidesz-KDNP frakciójában, itt két eset fordulhat elő: vagy a szakmájukhoz értő emberekként mégsem érzékelik ezt a problémát semmilyen úton-módon - ez igen nehezen elképzelhető -, vagy pedig nem akarják, szándékaik szerint egyszerűen nem akarják keresztülvinni a hasonló, teljesen észszerű módosításokat.

Azt is el kell mondjam, olyan kilakoltatási eseményre is sor került, ahol olyan haszonélvezőt dobtak ki a lakásból, aki a papírok szerint élete végéig jogszerűen ott tartózkodhat, és jártam a XXIII. kerületben olyan esetenél is, ahol már térült tartozást igyekeztek behajtani a károsult hölgyön, kétszer kívánták ugyanazt a követelést érvényesíteni rajta, és bizony csak az aktív civil jogvédői fellépés és az alternatív média nagy számban történő, helyi jelenlétének volt köszönhető az, hogy a végrehajtó, ahogy a bandájával benézett az utcába, úgy gondolta, inkább eláll ebbéli tevékenységétől, mert annak nem lesz jó vége. De mégsem gondolom, hogy ez a helyes eszközrendszer, és nem gondolom, hogy ellenzéki képviselők, illetve civil jogvédők markáns kiállása kellene hogy tömegeket megvédjen Magyarországon. Ez Magyarország Kormányának a dolga lenne.

Éppen ezért szólítom fel önöket arra, hozzanak, hozzunk olyan jogszabályt, amely bizonyos észszerű összegkeret felett tesz csak lehetővé és kizárólag jogszerű cselekményeket, de senkinek ne vigyék el egy telefonszámla-tartozás miatt a lakását vagy a házát. Másodsorban arra szólítom fel önöket, látható, hogy a probléma túlnyúlik önökön, nem képesek kezelni a kilakoltatásokkal kapcsolatban megjelent problémahalmazt, ezért rendeljék el a kilakoltatási moratóriumot, követeléseim szerint a mai nappal.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Pintér Tamás képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Nehéz múlt, dicső jövő! Ne feledkezzünk meg a nehézipar kincseiről!” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Vasműporos levegő - ezt a fogalmat minden dunaújvárosi ismeri, ugyanis számunkra nemcsak gazdasági, hanem morális, illetve kulturális ragaszkodás is van a vasműhöz, a magyar nehézipar zászlóshajójához. Ez amiatt alakult így ki, mert a körzetemben lakók és a dunaújvárosiak ezrei dolgoznak a vasműben, így életünk részévé vált a gyár, és minden hétköznapi dolog, ami az acélgyártáshoz kapcsolódhat. Büszkék vagyunk a nehéziparunkra, és büszkék vagyunk arra is, hogy a kultúránk és a közbeszédünk részévé vált a több ezer főt foglalkoztató komplexum.

Szeretném csak zárójelben megjegyezni azt, hogy ezzel sajnos csak mi vagyunk így, hiszen a kormányzat a mai napig nem hajlandó megkötni a stratégiai partnerségi megállapodást, ami a munkások számára biztonságot, a gyár számára pedig a fejlődést biztosítaná.

Ilyen öntudat öntheti el például a szentendreieket is, büszkék lehetnek arra, hogy az ő városukban van a skanzen. A Szabadtéri Néprajzi Múzeum a városnak nagyon sok hasznot hajt, hisz folyamatos látogatókat biztosít, illetve egy párját ritkító kultúrkinccset, a magyar néprajzot mutatja be felejthetetlen módon.

Nos, engem is ilyen érzés fogott el, amikor valamelyik nap a vasmű melletti erdőben sétáltam, ugyanis nemrég egy turisztikai weboldal is felhívta a figyelmet arra, hogy ott nyugszanak olyan gépóriások, amelyek mind a magyar nehézipar nélkülözhetetlen mementói. Lenyűgöző volt látni ezeket a szerkezeteket, amik sok-sok évtizeden át a körzet és a nehéziparunk fejlődését szolgálták.

De míg az egyik szemem ámulattal figyelte ezeket a gépóriásokat, a másik szemem sírt. Benőtt mindent a gaz, és ezeket az ipari remekműveket, amelyek ugyanúgy a kultúránk részei is, széteszi a rozsda, és lassan az enyészet emészti fel őket, pedig ezek a gépek nemcsak a gazdaság fejlődését szolgálják, hanem bizony a térségünk és Dunaújváros fejlődését is szavatolták több évtizeden keresztül. Ezek a gépek mind részei Dunaújváros és környéke történelmének, segítettek gazdaságunk fejlődését, így méltatlan, hogy így elfeledjük az említett ipartörténeti kincseket.

Ezúton is szeretném tehát felhívni a kormánypárti képviselők figyelmét, hogy a Dunafernek nemcsak jelene, hanem dicsó múltja is van. A múltat ápolva - akár csak a skanzennél - ezt a vasműipari parkot kormánytámogatással meg kellene menteni, hogy minden dunaújvárosi büszkén tekinthessen rá. De a jövőbe tekintve a stratégiai partnerségi megállapodást is szeretném sürgetni, hiszen Dunaújvárosnak nemcsak múltja, hanem jövője is van. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Witzmann Mihály képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport: „Újabb sikeres évet zárt a balatoni turizmus” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Balaton-parti képviselőként úgy gondolom, hogy a nyári szezon elmúltával érdemes egy rövid áttekintést adni a turizmus, különösen a balatoni turizmus eredményeiről, illetőleg állapotáról. A statisztikai feldolgozás meglehetősen időigényes munka, s még csak részeredmények állnak rendelkezésre, azt gondolom, már ezekből a számokból, ezeknek a számoknak a tendenciájából is jól látható a javulás, a bővülés és a szektor gyarapodása.

Egyes becslések szerint az év végére a belföldi turizmus növekedése meghaladhatja akár a 12 százalékos mértéket is, továbbá a turizmusról általánosságban elmondható, hogy 2017-ben nemzetközi utazásokból mintegy 5,5 milliárd euró devizabevétel származott, a turisztikai ágazatokban közvetlenül és közvetetten foglalkoztatottak száma pedig mintegy 412 ezer főt takar jelen pillanatban.

(15.10)

Mindez megköveteli, hogy a mindenkori kormány kiemelt figyelmet fordítson az ágazatra.

Az objektivitás fényében az is kijelenthető, hogy a jelenlegi polgári kormány eleget is tesz ezen kívánalmaknak, elég, ha csak a legutóbbi szálláshelyfejlesztési pályázatot említjük, amelynek keretében mintegy 80 milliárd forintból 700 panzió újulhat meg, és a három kiemelt turisztikai térségben, nevezetesen a balatoniban, a soproniban és a tokajiban 16 szállodafejlesztésre is sor kerülhet, valamint 27 új szálláshely jöhet létre szerte az országban. A Kisfaludy-program szálláshelyfejlesztési konstrukciója azonban még nem ért véget, hiszen 2030-ig mintegy 300 milliárdos beruházás valósulhat meg a támogatások révén, ezáltal mintegy 20 százalékos árbevétel-növekedés várható a megújult szálláshelyeken.

Szintén örömteli tényként konstatalhatjuk azt is, hogy idén júliusban mintegy 1,3 százalékkal nőtt a szálláshelyek vendégéjszakákban mért vendégforgalma az előző évi azonos időszakhoz képest. A 2018 júliusi adatokban az látható, hogy a külföldi vendégek által eltöltött éjszakák száma öröndetes módon 3,8 százalékkal nőtt, a belföldi vendégek által eltöltött éjszakáké pedig az előző év azonos időszakához képest hasonló mértékben alakult. Ha a kereskedelmi szálláshelyek árbevételeit nézzük, akkor folyó áron számolva bruttó 2,3 százalékos árbevétel-emelkedés látható. 2018 első félévében, egészen pontosan első hét hónapjában a kereskedelmi szálláshelyek vendégéjszakákban mért vendégforgalma 4,3 százalékkal, bruttó árbevétele pedig 8,6 százalékkal volt több, mint a 2017-es év ezen időszakában.

Úgy vélem, különösen fontos az is, hogy említést tegyünk azokról a pozitív változásokról, amelyeket a vállalkozók a Balaton környékén indítottak el, és jól látható módon pozitív fogadtatásra találtak a célközönségnél is. Talán ma már azt sem túlzó kijelenteni,

hogy az évek óta hangoztatott úgynevezett szezonhosszabbítás mára, ha nem is vált még teljesen valósággá, de kialakulóban van. A Balaton partján élő és dolgozó emberek kellő szakmai felkészültséggel, minőségi szolgáltatásokkal, eredményes módon tették lehetővé, hogy a Balaton és környéke ne csak egy-két hónapra, fürdési szezonban legyen érdekes a pihenni és kikapcsolódni vágyó emberek számára.

Hosszan lehetne sorolni, hogy melyek azok az események, amelyek úttörőként jelennek meg ebben az új irányvonalban. Ha csak a most ősszel a Balaton térségében megrendezett turisztikai eseményeket vesszük alapul, akkor büszkén említhetjük akár a siófoki halfesztivált, a balatonlelle-kishegyi murcifesztivált, a siófoki libanapokat, a szigligeti süllőfesztivált vagy éppen a tihanyi gardáliát. Itt önkormányzati, civil egyesületi és azt gondolom, hogy vállalkozói összefogásra egyaránt szükség volt.

Ez a néhány kiragadott példa csupán egy tendenciát mutat, amely fontos és értékes, de még mindig nem elégséges ahhoz, hogy egy új szemléleten alapuló, rendszert alkotó balatoni turizmus meglétéről beszélhessünk. Még rengeteg munkát kell elvégezni, de hangsúlyozni kell azt is, hogy az irány mindenféleképpen biztató. Fontos tehát kiemelni, hogy a Balaton ma már nemcsak a fürdőzés, a lángos és hekk háromságával írható le, hanem az egyre bővülő gasztronómiai és kulturális kínálat mellett a szálláshelyek fejlesztése is újabb lendületet kaphat a magyar tenger térségében.

Itt tennék említést szintén a balatoni turisztikai szolgáltatások fejlesztését célzó, a Turisztikai Ügynökség által támogatott strandfejlesztési programról is, amelynek köszönhetően a közelmúltban 38 település 55 önkormányzati strandja újulhatott meg majd 2 milliárd forintnyi vissza nem térítendő hazai támogatás révén. A fentiekben említett pályázati támogatások elnyerésével komoly fejlesztések valósulhattak meg és fognak is megvalósulni az általam képviselt Somogy 4-es választókerület balatoni településein is.

Tisztelt Képviselőtársaim! A pozitív változások ismertetését azért is tartottam fontosnak, hogy a témában az ország Házában is megszólalhassak, mert nemzetgazdasági szempontból rendkívül fontos, a Balaton környékén élőknek pedig létkérdés, hogy a turizmus az utóbbi évek tendenciáit követve egy folyamatosan fejlődő és jól prosperáló ágazat lehessen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport: „Támogassák Miskolcot!” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kihaszználám a helyzetet itt napirend után, hogy Tuzson államtitkár úr is a teremben van, és az egyébként borsodi kötődésű, borsodi származású

Fónagy államtitkár úr is itt van. Azért fontos ez, hiszen múlt héten azonnali kérdést intéztem a miniszterelnök úrhoz, amelyben afelől érdeklődtem, hogy mi az oka annak, hogy részben a „Modern városok” program keretei között megígért miskolci fejlesztések késlekednek, javarészt el sem indultak, pedig már három és fél éve történt a megállapodás Miskolc és a kormány között, másrészt pedig, hogy minden korábbi hírrel ellentétben, amely arról szólt, hogy Miskolc jó esélyekkel indul egy új autóiipari nagyberuházás esetében, sajnos sokként érte a városlakókat, hogy a BMW végül Debrecenre választotta, pedig Miskolcnak nagyon komoly hagyományai vannak a gépipar terén és egyébként a műszaki értelmisége is még mindig nagyon erős, ne feledkezzünk el itt a korábbi nehézipari műszaki egyetemről, a mai Miskolci Egyetemről, ami, azt gondolom, hogy egy nagyon komoly szellemi háttérrel rendelkező intézmény. Egy szóval, azt gondolom, hogy azt a beruházást Miskolcnak rendelte volna az élet, de valahogy a nagypolitika nem állt a kormány részéről Miskolc mellé.

Ezért kértem miniszterelnök urat, hogy mondja el, a kormány kiállt-e, hogyha egy ilyen nagy volumenű fejlesztés, olyan fejlesztés, ami egyébként bizonyos szakértők szerint 30 milliárd forintnyi támogatást élvez az adófizetőknek a következő években - ne felejtjük el, hogy négy-öt évig gyakorlatilag a költségvetés állja majd a béreket -, ha már ez a nagy költség, akkor miért nem egy olyan térségbe vitték ezt a beruházást, ahol tényleg ennek helye lett volna a hagyományok szerint is, és a mai helyzetében nagyon komoly helye lett volna. Szerintem ez egy vétek, ez egy nagyon komoly bűn, és ebben kérdeztem miniszterelnök urat, hogy mondja el, a miskolci városvezetés, illetve a térség fideszes országgyűlési képviselői mit tettek, kivel tárgyaltak, hogyan próbálták a kormány figyelmét és a miniszterelnök figyelmét felhívni a kérdés fontosságára, súlyosságára. Nagyon sajnálom, hogy nem sikerült megtudnom, egyáltalán tettek-e valamit a városvezetés részéről és a képviselők részéről. Nyilván elfogult vagyok, szubjektív vagyok, kiállok a szülővárosom mellett. Ez van, ezt várhatják tőlem, és ezt is fogják a következő években látni tőlem.

Azonban, ami miatt ma szólok, az az, hogy tegnap volt egy hír, amit az online médiában láttam, és egyre több helyen látom, hogy Szijjártó Péter Sanghajban egy magyar kereskedelmi központ átadásán, ott egy rendezvényen nyilatkozott arról, hogy egy kínai autóiipari beszállító érkezik Magyarországra. Mintegy 110 millió dolláros üzletről beszélt, és tulajdonképpen pedzegette azt, hogy kelet-magyarországi helyszínválasztás is szóba került. Nézzék, ez a beruházás nagyjából tizede volumen a BMW-né. Én azt gondolom, hogy az, ami annak kapcsán történt, az ilyen értelemben nem megoldható, és a csalódottság, a sok ilyen értelemben érthető és indokolt a miskolciak részéről. Azonban arra hívnám fel az önök figyelmét - és remélem, hogy ebben önökben, a jelen lévő államtitkárokban is partnerre lelek -, ha tényleg igaz ez a hír, és egy ilyen volumenű kínai autóiipari beszállító választja

majd Magyarországot, és ez a következő hetekben valószínűleg válhat, akkor most eszükbe se jusson más választani Kelet-Magyarországon, mint Miskolcot. Ne felejtsek el, hogy az önök által megígért „Modern városok” program keretei között ezerhektárnyi zöldmezős ipari parkot ígértek Miskolcnak és a térségnek. Még - gondolom - folyamatban van a terület rendezése és egyéb folyamatok, bár mindig nyugalomra intett ebben mindenki, akit kérdeztem, akkor nem értem persze, hogy miért nem volt az ezer hektár alkalmas arra, hogy a BMW odatelepüljön, mindenestre, ha itt ez a terület rendelkezésre áll, akkor azt gondolom, hogy jó szívvel lehet kínálni a potenciálisan ideérkező beszállítóknak vagy egyenesen autógyártóknak.

Szerintem ez egy olyan kérdés, amivel részben lehetne korrigálni azt, ami történt a BMW kapcsán. Arra kérem önöket, mindannyiukat, hogy segítsék ezt a folyamatot, támogassák Miskolcot. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az LMP és a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „Mit vétettek az állatok?” címmel. Megadom a szót, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az egyes ember, a közösségek és a társadalom természetéhez való viszonyának egyik fokmérője, hogy milyen kapcsolatot tudunk ápolni az élővilággal, az állatokkal.

(15.20)

Ez elsősorban értékrendi és etikai kérdés, és úgy tűnik, nem állunk túl jól: nem múlik el se nap, se hét, hogy ne kapjunk hírt állatok kegyetlen elpusztításáról, kínzásáról, szándékos bántalmazásáról, nem megfelelő tartásáról, elhagyásáról, mérgezéséről és lelövéséről.

Egy hiánypótló egyetemi szakdolgozat azt tárta fel, hogy 2004 és 2011 között megtízszereződött az átkínzás miatti feljelentések száma, pedig az esetek többsége még most is rejtve marad. Úgy tűnik, hogy a maga idejében nagy előrelépést jelentő állatvédelmi törvény szükséges, de mára már korántsem elégséges keretet ad az állatvédelemnek, sok olyan kérdés van, amit egyéb jogszabályokba beépítve kellene megjeleníteni vagy a jelenlegi formáját tekintve módosítani.

A törvény szellemében számos alacsonyabb rendű szabályozást kellene kidolgozni, és nem utolsósorban a jogérvényesítés intézményi feltételeit is sokkal hatékonyabbá kellene tenni. Ezt néhány példával kívánom alátámasztani. Hosszú évek óta nem sikerült elérni, bevezetni a csak időlegesen elkóborolt, de a tulajdonosa által keresett élő állat gyorsabb hazakerülését elősegítő egyszerű eljárást. Megfelelő részletes szabályok kellenének a sportvadászok kutya- és macskakilövési túlkapásainak megfékezésére.

Tisztázni kellene végre az önkormányzati, illetve a civil szerepvállalás körét, egységesen rögzíteni a gyepmesteri tevékenységek követelményrendszerét, valamint annak szakmai és pénzügyi ellenőrzési szabályait, véget vetve annak az áldatlan állapotnak, amelyben a kóros, kóbor és gazdátlan állatok az áldozatai, a profitorientált vállalkozók pedig a nyertesei egy államilag finanszírozott, rosszul működő rendszernek. Sokan csak sintérbiznisznek hívják a jelenlegi gyakorlatot.

Be kellene vezetni az állattartástól eltiltás jogintézményét, különösen azért, mert az állatkínzásos esetek többségében nem végrehajtható szabadságvesztés kiszabására kerül sor, így egy állattartásra alkalmatlan elkövetőt semmi sem akadályoz abban, hogy bűnét újra elkövesse.

Az állatvédelmi szervezetek által biztosított örökbeadást önálló jogintézményként kellene működtetni, figyelemmel az élő állat oltalmára. A speciális szakértelemmel, adott esetben bizonyítékokkal is rendelkező környezetvédelmi, állatvédelmi, civil szervezetek jogérvényesítési lehetőségeit ki kellene egészíteni, megteremtve a sértetti jogállást, ennek minden jogosítványával, például a nyomozásban hozott határozat elleni panasz lehetőségével. Ezek a példák mind kiérlelt, indokolt javaslatok voltak.

Az LMP már 2016 nyarán számos civil és szakmai szervezet kezdeményezésére építve, több hónapos egyeztetést követően részletesen kidolgozott és jogalkotásra alkalmas formában megfogalmazott javaslatokat küldött az igazságügyi miniszternek az állatvédelmi jogi szabályozás előremozdítása érdekében, de, mint ahogy lenni szokott, érdemi válasz többszöri képviselői írásbeli kérdésre sem érkezett, csupán az, hogy dolgoznak az ügyön. Egy évvel később törvény módosító csomagot nyújtottunk be, de a kormánypárt még a tárgysorozatba vételt is megtagadta. A nagy létszámú, az állatvédelemért kiálló 120 állatvédő szervezet felvonultató tüntetés, valamint az általuk kidolgozott és az Igazságügyi Minisztérium számára szintén átadott javaslatcsomag ugyanerre a mostoha sorsra jutott.

Mit vétettek az állatok, hogy a kormány még ebben az ügyben sem képes valami helyeset vagy jót cselekedni? De mit is várhatunk attól a kormánytól, amelynek miniszterelnök-helyettese, a KDNP-s Semjén Zsolt által elnökölt Országos Magyar Vadászati Védegyelet hivatalos lapjában, a Nimródban korábban olyan írás jelenhetett meg, amelyben kifejezetten biztatták a vadászokat állatkínzásra?

Ezek szerint: „A vadászkutyák kiképzéséhez sebezett, kóbor macskát, rókát használunk, amelynek a száját szigetelőszalaggal rögzítsük.” No comment. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ungár Péter képviselő úr, LMP-képviselőcsoport: „Vakok világnapja” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! A mai nap a vakok és gyengén látók problémáiról szeretnék beszélni három konkrétumot tekintve: egyrészt az oktatással kapcsolatban, másrészt a munkaerőpiacon való elhelyezkedés nehézségeivel kapcsolatban, és a harmadik alkalommal pedig az OEP finanszírozásának visszasságaira szeretném felhívni a figyelmet.

Hazánkban 1826-ban kezdődött el hivatalosan a vak gyermekek oktatása, ezzel az egyik elsők voltunk Európában. 1912-ben már az óvodai képzésük is elkezdődött, és jelenleg van egy speciális óvoda és iskola Budapesten, illetve van még külön gyengén látóknak intézmény a fővárosban és Debrecenben. Ugyanakkor a magyar kormány célja elvileg az, ami egy helyes cél, hogy a vak és gyengén látó gyermekeket integráltan, a többi gyermekkel együtt tanítsák az oktatási rendszerben. Ehhez a törvényi feltétel adott, ami helyes, ugyanakkor jelentős esetekben, főleg a vidéki iskolákban a tárgyi feltétel nem adott, a pedagógusok nincsenek kellően felkészítve arra, hogy ez mit jelent, illetve sokszor nincsenek azok a tárgyi eszközök beszerezve, amelyekre a vak és gyengén látó gyermekek integrált oktatásához szükség lenne.

Továbbá az van - bár az is szintén örvendetes, hogy az elmúlt tíz évben egyre több vak fiatal szerez érettségit, illetve egyre többen már diplomát, főleg jogász és tanár szakon, valamint hozzá kell tenni a gyógymasszort, ami egy nagyon jelentős foglalkoztatási arány ebben a demográfiában -, az a helyzet, hogy ez a szakmai továbbtanulás nincs támogatva külön, nincsen külön jelentős mennyiségű továbbtanulási támogatás a vakok és gyengén látóknak, és így a vakok és gyengén látók iskolai végzettsége még mindig nem éri el az átlagot. Ráadásul a rendszerváltást követően, illetve a modern technológiák elterjedésével azok a tradicionális munkák a vak és gyengén látó embereknek megszűntek, mint mondjuk amiket a telefonközpontok jelentettek vagy a kefekötő, seprűkészítő, viszont ehelyett egy kormányokon átívelő konszenzus volt abban, hogy anyagilag támogatni kell azokat a foglalkoztatókat, akik vak, illetve gyengén látó embereket foglalkoztatnak. Ezek megtörténnek, ennek ellenére sokkal alacsonyabb azoknak a védett munkahelyeknek a száma, ahol a vak és gyengén látó emberek el tudnak helyezkedni, mint amennyi igény erre lenne. Erre az igény nő, ami nagyon jó dolog, de maga a lehetőség nem nő ugyanilyen ütemben, így tehát a vakok és gyengén látók között nagyon sokan vannak, nagy azoknak az embereknek a száma, akik el akarnak helyezkedni a munkaerőpiacon, de ezt nem tudják megtenni.

Továbbmennék: nagyon sokan, akik felnőtten veszítik el a látásukat, vagy Budapesten, a világhírű Vakok Intézetében, vagy pedig egyéb, ilyen regionális intézményekben nagyon sok képzést kapnak, ami helyes, ilyen például a közlekedés, a pontírásra való felkészítés vagy az egyéb, mindennapi élettel kapcsolatos képzések, ugyanakkor nem kapnak munkaerőpiaci átképzést vagy olyan átképzést, amelynek kapcsán

a munkaerőpiacon el tudnának helyezkedni. Itt szinte az összes ember, illetve egyesület mondja, aki ebben megszólalt, hogy a vakok és gyengén látók egyöntetű kérése az, hogy lehetőségük legyen ne csak segélyből megélni, hanem munkát is vállalni, hiszen az az embernek méltóságot is ad.

Továbbá még azt szeretném elmondani, hogy nagyon sok olyan új és drága technológiai fejlesztés van, ami bár egy emberre levetítve sok pénzbe kerül, összességében költségvetési szinten olcsóbb lenne, ami megkönnyítené a vakok és gyengén látó emberek mindennapi életét: képernyő-felolvasó szoftver, digitális nagyító, olvasó televízió, beszélő mobiltelefon. Ezek egy emberre drágák, de az OEP költségvetését nézve nagyon olcsók lennének, ugyanakkor erre nincs normatív támogatás az OEP-nek. Tehát nagyon sok olyan új eszköz van, amire az OEP-nek nincs normatív támogatása, és ami tényleg nem jelentene nagy összeget, ezeknek az embereknek ugyanakkor az életét jelentősen megkönnyítené. Itt egyszerűen annyi van, hogy az OEP évekkel le van maradva ahhoz képest a technológiai fejlettséghez képest, ami például ezen a tudományterületen működik.

Azt gondolom, ezek nem pártpolitikai kérdések, mindannyiunk érdeke, hogy Magyarország egy olyan ország legyen, ahol a vakok és gyengén látók emberhez méltó életet tudjanak élni. Úgyhogy arra kérem a kormány tagjait, intézkedjenek, hogy ezen ügyben előrelépés legyen a jövőben. Köszönöm szépen. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, LMP-képviselőcsoport: „Pécs-Baranya elárulása” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Pécssett élő képviselőként egy olyan kérdésről szeretnék beszélni, ami elsősorban és közvetlenül Pécs és Baranyát érinti, de messze-messze országos jelentőségű kérdés.

Mi tudjuk azt, hogy Pécs és Baranya is rendkívül súlyos, rendkívül mély gazdasági válságot él meg, gyakorlatilag válságtérsgévé változtak a rendszerváltás óta, ez egy ilyen lineáris folyamatként megállapítható.

(15:30)

Ugyanakkor fut két olyan projekt, amelyek ha megvalósulnak, még sokat ronthatnak Pécs és Baranya helyzetén. Ez a két projekt, amely 2011 és 2013 óta változó intenzitással, de aktuálisan mindig szerepel a hírekben és a tervekben, a Pécs határában tervezett uránbányászati tevékenység, illetve szintén Pécs közelében, a város határától körülbelül 8 kilométerre tervezett atomtemető megépítése.

Tudjuk, hogy Pécs városa rendkívül nehéz gazdasági helyzetben van, és a város a gazdasági alapjainak újjáépítését a fenntarthatóság stratégiájára építette

fel. Tehát egyértelműen és világosan látható, hogy mindkét projekt, az uránbánya újrainyitása, illetve az atomtemető megvalósítása is tökéletesen szembenne Pécs város érdekeivel. Ilyen módon elmondható, hogy az amúgy teljesen egyértelmű és rendkívül komoly környezeti és egészségügyi kockázatok mellett ezek a projektek gazdaságilag is nagyon komoly kihívást és nagyon komoly problémát tudnának okozni a térségnek.

Ne feledjük, hogy a korábbi uránbányászati tevékenység rendkívül súlyos környezetromboló hatása nyomán már több mint 30 milliárd forintot kellett elkölteni a rekultivációra, és ez a folyamat még beláthatatlan ideig folytatódni fog, óriási forrásokat emészt fel a jövőben is a régi uránbánya környezetromboló hatásainak ellensúlyozása. Az új bánya megnyitása pedig szinte helyrehozhatatlan környezeti károkat okozna a térségben. Különböző szervezetek, az ott élő polgárok, ellenzéki pártok is már rendkívül sokszor, különböző módon felhívták a figyelmet e két projekt veszélyére.

Az atomtemető kapcsán mindenképpen meg kell emlékezni arról, hogy egy olyan projektelemről, egy olyan műtárgyról van szó, amire véglegesen működő példa a világon sehol nincs. Tehát a nagyaktivitású nukleáris hulladékok végleges elhelyezésére szolgáló tároló még sehol nem nyílt meg. Nem olyan régen Svédországban, abban az országban, amelyik a leginkább elől járt ennek a projektnek a megvalósításában, bíróság mondta ki, hogy a tervezett technológia nem biztonságos.

Az elmúlt években a kormány eléggé világos állásfoglalást tett mindkét kérdésben. 2012-ben Németh Lászlóné akkori nemzeti fejlesztési miniszter világossá tette, hogy rendkívül fontos a kormány számára a térség lakosságának, az érintett lakosságnak a beleegyezése, az, hogy mennyire fogadják el a projektet. Egyértelművé tette, hogy akkor valósulhat meg uránbánya, ha azt az érintett lakosság elfogadja. Orbán Viktor személyesen is tett 2012-ben olyan kijelentést, hogy nyilván a pécsiek szándéka ellenére nem lehet uránbányát nyitni. A másik projekt kapcsán, 2015-ben a „Modern városok” program keretében járt Pécsen Orbán Viktor miniszterelnök, és akkor is elmondta, hogy a pécsiek beleszólása nélkül nem lesz döntés az atomtemető ügyében. Ezzel szemben most szeptembertől másodfokon is zajlik az uránbánya környezetvédelmi engedélyezési eljárása. Az atomtemető kapcsán pedig folyamatosan óriási források felhasználásával megy a kutatási tevékenység.

Tehát tulajdonképpen kimondhatjuk, hogy a kormány, az országos és a helyi fideszes politikusok is becsapták és cserben hagyták a térség lakosságát ezekben a kérdésekben. Nemhogy megadták volna a lehetőséget, hogy az érintett polgárok elmondják a véleményüket, de még el is vették ennek a jogi lehetőségét az atomtörvény módosításával.

Lennének kérdéseim, bár nyilván nem bízom abban, hogy erre itt most választ kapok a kormány jelenlévő tagjaitól, mégis mindenképpen felteszem ezeket

a kérdéseket a jegyzőkönyv kedvéért. A kérdésem az, hogy miért árulta el a Fidesz, miért árulta el a kormány Pécs és Baranya lakosságát. Miért nem teljesítették a korábban, egyébként a miniszterelnök által többször elismételt ígéreteket, miszerint az ottani lakosság véleménye igenis számítani fog, és a beleszólásuk nélkül, a beleszólásunk nélkül nem születnek döntések ezekről a projektekről? Szeretném tudni, mi a kormány aktuális álláspontja az uránbányászati újraindításának a kérdéséről. 2012 környékén még volt is ezzel a bizonyos kutatásokat végző magánvállalattal valamiféle megállapodás, illetve folyamatosan a helyi és az országos fideszes politikusok is pozitívan nyilatkoznak az uránbányászati újraindításának a kérdéséről. Végül azt szeretném feltenni kérdésként, hogy mikor és milyen módon lesz lehetősége Pécsnek és térségének, az ott élő lakosságnak arra, hogy elmondják a véleményüket a tervezett atomtemető ügyében. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Gréczy Zsolt képviselő úr, Demokratikus Koalíció: „Tragikomédia: miniszteri biztosok Eldorádjára” címmel. Megadom a szót képviselő úrnak.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Sok negatív rekordot döntött már meg az Orbán-kormány: soha ilyen gyenge nem volt a forint, soha ilyen magas nem volt a benzinár, és még sorolhatnám. A csúcsdöntés abban is zajlik, hogy soha nem látott mennyiségű miniszteri biztos és miniszterelnöki megbízott kap feladatot, kiszervezve ezáltal pénzosztó pozíciókat és feladatokat a kormányzati struktúrából.

A rendszerváltás utáni kormányok általában 10 körüli biztost alkalmaztak, a harmadik Orbán-kormány idejére a kormánybiztosok száma 12-re emelkedett, az előző ciklusban pedig már 91-en voltak. A jelenlegi kabinet biztosi és megbízotti hálózata még nem végleges, de már így is van 5 miniszterelnöki biztos, 15 miniszterelnöki megbízott és 10 kormánybiztos. Első látásra, hogy csak a legfrissebb kinevezettekéről beszéljünk, nem nagyon látjuk, hogy miért van szükség önállóan a székelyföldi jégpályák kapcsán külön felelősre, és az sem világos, hogy mit csinál a román kormány, ha mindent az anyaországi magyarok fizetnek a román kormány helyett. Nem tudjuk azt sem ezek után, hogy lesz-e például Kárpátalján külön tekepályákra biztos. Még mielőtt jön a hazaárulás vádja: természetesen kell és fontos is Székelyföldön jégpályákat építeni, de ezt akkor lenne érdemes megtenni, ha már van gumikesztyű, mondjuk, idehaza a járványügynél, vagy van fénymásoló az egyetemeken, de például az sincs.

Egyébként egy másik miniszteri biztos pedig a hungarológia területén került kinevezésre. Ennek is lett miniszteri biztosa. Én egyébként végzett bölcsészként, sőt magyar szakon végzett bölcsészként rendkívül fontosnak tartom a hungarológiát. Az a baj, hogy

egy politikailag elszigetelődő, a magyarországi egyetemeket éppen lepusztító ország igen kis hatékonysággal fogja tudni megmagyarázni a világnak, hogy miért tanítsák egy olyan ország nyelvét, ahol éppen leépítik a demokráciát. Egyébként időnként látva a szélsőséges megjelenéseket a kormány tevékenységében, ez inkább hungarizmus, mint hungarológia.

A legtréfásabb az úrkutatási biztos kinevezése egy olyan országban, ahol 3 millió koldus él, és eddig 600 ezren hagyták el az országot az elmúlt nyolc évben. Különösen szomorú, hogy még ebben is a migrációt látja az a hölgy, akit kineveztek úrkutatási biztosnak. Úrkutatási biztos egy olyan országban, amelynek a költségvetése is - hogy úgy mondjam - bizonytalan lábakon áll, hiszen a hiány éppen nagyjából a tervezett 120 százaléka környékén stagnál hónapok óta. Így azt tudjuk mondani erre, hogy ez körülbelül olyan, mint a magyar narancs, hogy nem hitték az ellenségeink, hogy lesz úrkutatási biztosunk, de mi megcsináltuk, és most nem is lennénk a helyükben, merthogy ezt is meg tudtuk valósítani. Igaz, hogy egyelőre se pénzünk, se technológiánk, se igazi szakemberünk nincs hozzá.

Összességében azt kell elmondanom, hogy Magyarország jelenleg az Orbán-csomag alatt roskadozik, és eközben látványdöntések születnek. Pedig Magyarországon az emberek jó része, azt gondolom, arra vár, hogy ne haljon meg több mint 400 magyar kórházi fertőzésben egyetlen év alatt, meg azt szeretnénk, ha mondjuk, lenne fénymásoló vagy működne az egyetemeken, ha nem azt kellene a hétvégén olvasnunk, hogy biológiai kísérletek maradnak el a társadalomtudományi karon, mert arra sincs pénz. Tehát sok szempontból az ország kivézetése zajlik. Ezért azonban elsősorban az Orbán-kormányban bocsánatot kellene kérnie, és utána pedig úgy dolgozni, hogy annak valóban legyen valami haszna is a magyar társadalom számára. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Hajdu László képviselő úr, Demokratikus Koalíció: „150 éves a pesti vezetékes vízszolgáltatás” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! 1867-ben létrejött a Deák Ferenc által tető alá hozott kiegyezés, és Andrássy Gyula vezetésével 18 év után újra felelős magyar kormány alakult. Az új kormány számtalan tennivalójának egyike a Duna két oldalán már egybeépült és változatlanul egymással rivalizáló Buda, Óbuda, Pest és részben Margitsziget fejlesztése volt. Erre az új kormányfő létrehozta a Pest-Budai Szépítési Vegyes Bizottságot, amely kidolgozta a város távlati fejlesztését, és e fejlesztés részeként az egyesítést is. 1873. január 1-jével ez létre is jött a '72. évi XXXVI. törvény alapján.

Az új Budapest, amely ekkor megalakult, hatalmas kormányprogram végrehajtására vált alkalmassá,

és hihetetlen nagy fejlődések zajlottak le a városban. Pár ilyen leltári adatot összeírtam magamnak, szeretném a parlament nyilvánossága előtt ezt megosztani önökkel. Az egyesülést követően, 1874-ben átadták a fogaskerekűt, 1877-ben megnyílt a Nyugati, 1884-ben a Keleti pályaudvar.

(15.40)

Andrássy javaslatára megkezdődött a Sugárút építése, amelyet aztán a javaslattevő miniszterelnökről neveztek el, mint tudjuk. Hozzáálltak a Nagykörút kialakításához, ugyancsak 1884-ben adták át a Sugárúton az Operaházat; 1887-ben pedig az országban elsőként megindult a villamosközlekedés is a Nagykörút Nyugati tér és Király utca közötti szakaszán.

A millenniumi kiállításra, 1896-ra megépült a kontinens első földalatti vasútja, az új Ferenc József híd, a Múcsarnok, épült a Halászbástya, félig elkészült az Országház, és a befejezése is megkezdődött ebben a termékeny kormányzati időszakban.

De én a hozzászólásomat a 150 éves pesti vezetékes vízszolgáltatás megindulásáról írtam, erről szeretnék beszélni, hiszen nemrég ünnepelte a város ezt az évfordulót. Hozzászólásomban azonban nem általában a főváros dualizmuskori fejlődése, hanem egy 150 esztendővel ezelőtti eseményre, a pesti vezetékes vízszolgáltatás megindulására kívánom a tisztelt Ház figyelmét ugyancsak 5 perc erejéig ráirányítani.

Az 1866-os kolerajárvány több mint két és félezer áldozattal járt Pesten, aminek egyik oka a vezetékes vízszolgáltatás hiánya volt. A városi közgyűlés tehát elhatározta, hogy közkölségen vízművet létesít. A terve elkészítésére William Lindley-t, az Európa-szerte elismert angol mérnököt, és hamburgi vízmű építőjét kérték föl, aki a rendelkezésére álló csekély pénzüsszeg miatt egy 9100 köbméter/nap kapacitású, természetes szűrőű, ideiglenes vízmű létesítésére tett javaslatot. Helyéül a Flottillen-platzot jelölték ki - ez a platz az, ahol most ülünk, a Parlament helye; ez volt az alakuló vízmű, aztán később ez lett a Parlament épülete -, Kőbányán pedig egy 10 ezer köbméteres tárolómedence létesítését határozták el. A gép- és kazánház volt itt, ezen a téren. 1868 áprilisában indult meg az építkezés szűrőakna építésével és csövek lefektetésével a Nádor utcában végig, 60 kilométer hosszú vezetékek épültek meg, 500 milliméteres főnyomó-vezetékekkel.

Hozzá kell tennem, hogy mindez az egész munkát egyetlen év alatt tudott megvalósulni. A vízcsapot 1868-ban, 150 évvel ezelőtt, december 30-án nyitották meg. Hatalmas ünneplés volt Budapesten, ebben a városban. A Parlament előtt nyitották meg az első vízcsapot: 4 bar nyomást tudott, és körülbelül 90 láb magasságig ment föl ez a víz.

Erre kívántam itt emlékezni. Ennek a városnak nem akármilyen vízellátása van ma is, a fejlett Európában az egyedüli világváros, ahol nem kell vízkorlátozás.

Köszöntjük azokat, akik a város vízszolgáltatásáért dolgoznak most is és dolgoztak a korábbi években. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások

végére értünk. Tájékoztatom önöket, hogy az őszi ülészak **következő ülésére** várhatóan 2018. november 12-én kerül sor.

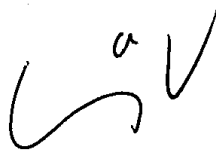
Megköszönöm munkájukat, az **ülést bezárom.**

(Az ülés 15 óra 44 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Szilágyi György s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)